

JA

616

The Sacred Heart College Annual

Thevara

ALL

YOUR REQUIREMENTS
OF
VARIOUS TYPES OF LABORATORY
EQUIPMENT FOR PRECISION OR
ROUTINE WORK IN ANY FIELD OF
SCIENTIFIC EDUCATION CAN BE MET
EITHER
FROM READY STOCK
OR
FROM INCOMING CONSIGNMENTS

A Brief List of some the Manufacturers is as follows:-

1. H. Tinsley & Co. Ltd., London.
 2. Cambridge Instrument Co. Ltd., London.
 3. Gambrell Bros. & Co. Ltd., London.
 4. Record Electrical Co Ltd., England.
 5. W. G. Pye & Co. Ltd., England.
 6. Marconi Instruments Ltd., England.
 7. Smiths Industrial Instruments Ltd., England.
 8. Birmingham Sound Reproducers Ltd., England.
 9. Taylor Electrical Instruments Ltd., England.
 10. British Electric Resistance Co Ltd., England
 11. Measurement Corporation, Boonton, U. S. A.
 12. Dawe Instruments Ltd., England.
 13. Hewlett - Packard Co.
 14. R. C. A.
 15. Doran Instrument Co. Ltd., England.
 16. Precision Tool & Instrument Co. Ltd., England.
 17. Negretti & Zambra Ltd., England.
 18. Macfarlane Engineering Co. Ltd., England.
- Etc.

BESIDES
WE ASSURE PROMPT
ATTENTION FOR YOUR ENQUIRIES FOR
LABORATORY GLASSWARE, ETC., ETC.

TOSHNIWAL BROTHERS LIMITED,
LADY JAMSHEDJI ROAD,
Mahim, BOMBAY, 16.

LONDON OFFICE — 10, Devonshire Row, E. C. 2. }
NEW YORK. — 8 West 40th Street, 18, N. Y. }

PHONE: 88139.
GRAM: ANUSANDHAN

THE

ERNAKULAM

TUTORIAL

COLLEGE

**ESTD.
MAY
1946.**

—Situatè on T. D. Road, Ernakulam, is the very place where you will get—

EFFICIENT TUITION

TUTORIAL SUPERVISION

COMPREHENSIVE PREPARATION

for any course of studies in which you need reinforcement

Apply for PROSPECTUS to JOSEPH KITHU, M. A.

PRINCIPAL

HALLO!

**WHY YOU WASTE MONEY IN GETTING
YOUR SPORTS GOODS
FROM HERE AND THERE.**

TRY

**The Cochin All Sports
ERNAKULAM.**

**EXCELLENT IN WORKMANSHIP
SATISFACTORY IN SERVICE
COMPETITIVE IN PRICES**

The National Scientific Instruments Co.,

The Biggest Scientific Works in India.

MANUFACTURERS OF:— Balances, reading telescopes, vernier Microscopes, Resistance & Post office boxes, Magic lanterns, Optical Benches, Potentiometers, Gas & Water taps, gas-plants & complete Laboratory Equipment.

IMPORTERS OF:— Pyre & Chances Glass-ware, B. D. H. & Merck Chemicals, Doulton Sinks, Gallankamp Laboratory Equipment, Darton Fortins Barometers, Epidiascopes, Research & Students Mircoscopes, Thermometers, Porcelain-ware, Weston Galvanometers etc.

STOCKISTS OF:— Vacuum Pumps, Hæmocytometers, Centrifuges, Blood pressure instruments, infra-red sets, etc.

HEAD OFFICE:— DUA ROAD, BIRLA LINES, SABZI-MANDI, DELHI.

BRANCH OFFICE:— 257 FRERE ROAD, FORT BOMBAY 1.

LABORATORY

EQUIPMENT

FOR

**SCHOOLS,
COLLEGES,
INDUSTRIAL, &
POLYTECHNIC INSTITUTIONS,**

Etc., Etc., Etc.,

Please Write to:-

The Central Scientific Supplies Company Ltd.,

2, AGARAM ROAD, TAMBARAM.

MANUFACTURERS, IMPORTERS & STOCKISTS

OF

ALL ITEMS

FOR

PHYSICS, CHEMISTRY, NATURAL SCIENCE, Etc.

THE CHOICE OF

The Discriminating Sportsmen Lies With

Uberoi Limited

MAKERS OF QUALITY SPORTS GOODS

**22. Mount Road,
MADRAS.**

**8/23 Avanashi Road,
COIMBATORE.**

Science Requisites

DISSECTION SETS,
FRACTIONAL WEIGHTS,
PLATINUM-WIRE,
GLASSWARE,
PORCELAINWARE,
CHEMICALS ETC.

**Surgical & Hospital Requisites for Scientific & Medical
Institutions & Industries.**

ZILL & CO.,

(SINCE 1931.)

128, PRINCESS STREET, BOMBAY - 2.

Phone: - 25941.

Gram: - Laboratory.

THE LUTHRA SCIENTIFIC INSTRUMENTS Co.,

POST OFFICE BUILDING,

SABZI MANDI,

DELHI.

Stockist's of:—

1. PYREX & CHANCES GLASS-WARE.
2. ZEAL THERMOMETER.
3. MERK & B. D. H. CHEMICALS.
4. FORD FILTER PAPERS.
5. BECKER'S & PYE'S PHYSICAL APPARATUS.
6. WESTON ELECTRIC MEASURING INSTRUMENTS.
7. COMPLETE LABORATORY EQUIPMENT OF ALL TYPES.

Large Quantities Always in Stock.

K. KURIAN & CO.,

(ESTAB: IN 1880.)

Manufacturers & Suppliers of Religious goods etc.

H. O. Mannanam Br: Kottayam.

U. S. T. C.

Manufacturers of:— Stand Crosses, Crucifixes in Rose wood, ebony, Nickel and Silver-oxidised metals.

Certificates awarded to us from Ecclesiastical Authorities and Leading firms testimony to our prowess in this line.

Dealers in:— English and Malayalam Prayer books, Statues, Al. Medals. Crucifixes, Rosaries, Pictures, Violin goods, Wax Candles, Candle Sticks in Brass & Wood etc. etc.

Book binding— A Speciality

BHARAT STUDIO,

Photographers,

CONNONSHED ROAD,
NEAR FERRY JETTY,

— ERNAKULAM. —

For

Printing, Developing & Enlarging

We are specialised for out-door groups and studio portraits.

BOOKS are **GOOD** for you. Only, make sure they are **GOOD BOOKS**. Your teachers can help you to choose the best. We too are always glad to be of assistance.

K. KRISHNAMURTHY,

"PURUSHOTHAM BLDG"

Books & Periodicals.

P. O. BOX 384.

MADRAS 2.

The
Kerala Tutorial College

PATEL BUILDINGS,

MARKET ROAD, ERNAKULAM,

THE ABLEST LECTURERS ARE GATHERED HERE
UNDER ONE ROOF — AND OUR RESULTS
ALWAYS SPEAK TO THAT

T. K. NARAYANAN, M.A.
PRINCIPAL.

FOR ANYTHING AND EVERYTHING IN
Gramaphones, Records, Gramophone Accessories,
and Stationeries

PLEASE CONTACT WITH

KOHINOOR STORES,
Gramaphone Dealers and Wholesale Stationers.

Broadway—ERNAKULAM.

For Efficient Coaching in All Commercial Subjects Contact,
Pioneer Institute of Commerce,

Perumanoor—ERNAKULAM

(Adjacent to Perumanoor Rly. Station.)

Fees Moderate. *Job works undertaken at low rates.*

'COCHIN STATIONERIES,'

General Merchants & Commission Agents,

Broadway — ERNAKULAM

Proprietor:—V. C. CHAKUNNY.

LATEST PUBLICATIONS

HUTCHINSON'S TWENTIETH-CENTURY ENCYCLOPAEDIA

Edited by

WALTER HUTCHINSON, M.A.F.R.G.S., F.R.S.A.,
F.R.A.I., F.R.E.S., F.Z.S., Barrister-at-Law

An entirely new Dictionary of Universal Information, the only one volume encyclopaedia to be begun and completed since the end of the World War. Throughout its more than a thousand pages the emphasis is on the modern, the subjects that are of immediate importance to the busy man and woman who want accurate, concise, yet comprehensive information on all that is vitally important at the present time.

There are many maps, and included is a World Atlas of sixteen pages in full colour. The frontispiece, also in colour, shows the flags of the leading countries of the world, including the new states of Pakistan, India and Burma.

1,024 pages. 1,200 Illustrations Price Rs. 20.

THE QUINTESSENCE OF G.B.S. The Wit and Wisdom of Bernard Shaw With a commentary by S. Winsten

Author of "Days with Bernard Shaw," and
editor of "G.B.S. 90" (20th thousand)

Mr. Winsten, who is G.B.S.'s close friend and neighbour at Ayot Saint Lawrence, covers the whole range of Shaw's writings: plays, novels, prefaces (including those written for books other than his own), letters, etc., even his latest play, *Buoyant Billions*, as yet unpublished. The title *The Quintessence of G.B.S.* was suggested by Bernard Shaw himself and he has given Mr Winsten special permission to quote as freely as he desires. The extracts vary in length from a few lines to several pages.

A storehouse of delight to buy and keep, whether you already have Shaw's works on your bookshelves or not.

Price Rs. 16.

THE S. S. BOOK EMPORIUM,

:AGENTS:

GOVERNMENT OF INDIA PUBLICATIONS :: SURVEY OF INDIA MAPS

BASAVANGUDI BANGALORE - 4

WE EXTEND OUR HEARTY WELCOME
TO ALL OUR PROSPECTIVE CUSTOMERS & PATRONS
WRITE TO US TODAY OR ANY DAY FOR

MEDICAL,
SCIENTIFIC,
TECHINICAL,
&
ENGINEERING
BOOKS.

(Ready or quickly available stock & reasonable prices)

Direct Your Specific Enquiries to:-

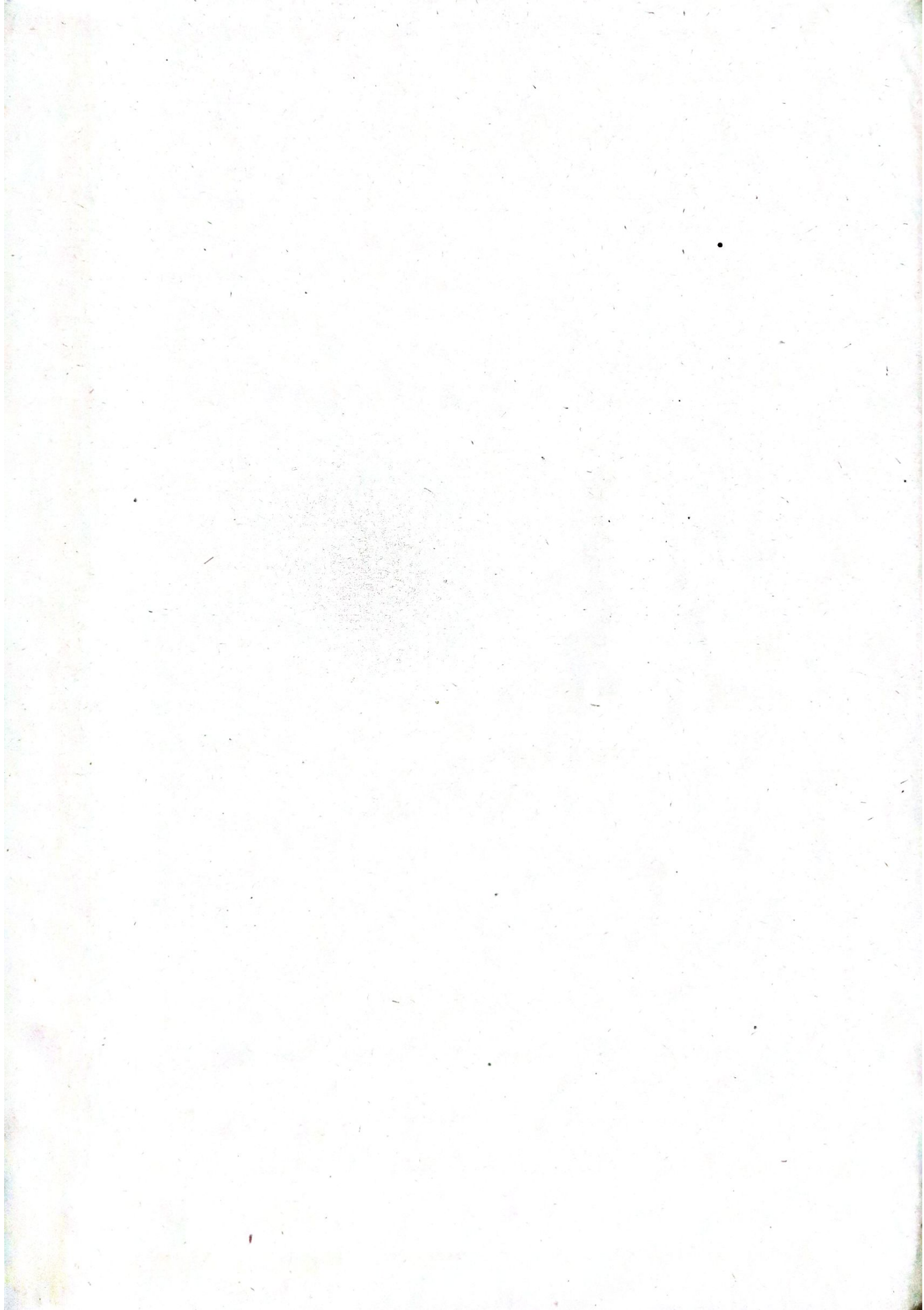
SCIENTIFIC PUBLISHING CO.

Publishers, Book-Sellers & Stationers

85 NETAJI SUBHAS ROAD, (3rd. Floor)

Post Box No. 969. CALCUTTA — 1

London Agents: — Messrs. Simpkin Marshall (1941) Ltd.

Pope Pius XII

Peace on Earth

THE SACRED HEART COLLEGE ANNUAL, THEVARA.

Vol. V

EDITOR: FR. THEOBOLD

1950

CONTENTS

	PAGE
Speech by H. H. the Rajapramukh	1
Autograph of H. H. the Maharaja of Cochin	1
English Prose Style	<i>Herbert Read</i> 1
Ideological Warfare in Biology	<i>P. Govindankutty III B. Sc.</i> 4
Give and be Saved	<i>P. M. Ittyavirah II U. C.</i> 8
Villagism	<i>N. Kalyan III B. A.</i> 9
How to Marshal Words	<i>P. P. Antony IV B. A.</i> 11
History of some Vegetables	12
Saving Scheme	<i>Mr. K. L. Lukose B. Sc.</i> 13
Science and Human Progress	<i>Cherukulath Ravindran IV B. Sc.</i> 15
In Bapuji's Footsteps	<i>K. C. Mathew II U. C.</i> 17
All things beautiful	<i>Cyril Thomas I U. C.</i> 18
University Education	<i>M. T. Thomas IV B. A.</i> 20
Engagement with an Octopus	21
India's Industrial pursuits	<i>C. J. Varghese III B. Sc.</i> 22
Socialisation	<i>C. J. Joseph IV B. Com.</i> 24
Communism	<i>P. K. Devasia III B. A.</i> 26
Symbol of India's Distiny	"Forum" 27
ഇന്ത്യൻ തൊഴിലാളികൾ	<i>P. N. Nambudiri III U. C.</i> 29
ജോസഫ് സ്റ്റീലിൻ	<i>P. K. Devasia III U. C.</i> 32
കവിത, നമസ്കേ!	<i>Vattathara Gangadhara Tilak II U. C.</i> 34
പരീക്ഷ റദ്ദ് ചെയ്യൂ !!	<i>Abraham C. C. III B. Ccm.</i> 35
പരമേശ്വരൻ്റെ പ്രാർത്ഥന	<i>T. J. Mathai II U. C.</i> 40

സ്വത്തു രാജ്‌വേം	M. A. Mathew	B. A. III B. Com	43
വസന്തകാളം	K. N. Kurup	IV. B. A.	44
രാജദ്രോഹിയായ രാജാവ്	M. P. Jacob	Mareckatt IV B. A.	45
രണ്ടു മിത്രങ്ങൾ	P. N. Gopalakrishnan	Nair I U. C.	47
മോപ്പുസാങ്	V. Purushothaman	III U. C.	48
ഒരു വിലാപം	K S. Manakat	III B Sc.	50
ആ യാത്ര	K. K. Pillai	II U. C.	51
എന്റെ കലാലയം	K. G. Bhaskaran	Pillai IV U. C.	53
മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ സന്ദേശം	P. V. Velayudhan	Pillai II U. C.	54
Editorial			57
College Report			59
College Societies			61
Sports and Athletics			71
Catholic Students' Association			73
College Sodality			76
Annual Report			78
List of Prize-winners			80
List of Successful Students			84
Exchanges			88
Book Review			89

For a happy Easter

The first President of the Indian Republic

“Without Jawaharlal Nehru’s charm and brilliance of personality, Kripalani’s coruscating dialectical offensiveness, Rajaji’s clever manoeuvrability, Patel’s statuesque mastery of men and affairs, and Dr. Pattabhi’s wasteful extravagance, he has maintained an equipoise and quiet efficiency unequalled by the others.”

I enjoyed my visit to the College and was well impressed with the discipline among the students as well as the cooperation between the staff and students.

I wish the college all success.

Rama Varma

7.2.50

Rajapramukh of the State of Travancore & Cochin

Speech delivered by H. H. the Rajapramukh of the State of Travancore & Cochin during H. Highness's visit to the College

*Rev. Prior, Principal, the Staff and Students of the
Thevara College, Ladies and Gentlemen,*

I am happy to be in your midst this evening and I have followed with deep interest your report of the achievements of your college.

The Malabar Syrian Carmelite Congregation equally with other missionary societies in India has made a great contribution to the spread of higher education, especially English education, in South India. In the State of Cochin and Travancore where the standard of literacy has been the highest in India for long, the early activities of missionary organisations like yours have been no less effective and it gives me particular pleasure to see that your efforts in relation to this institution have been very successful in that the strength of the college has more than trebled itself in the short period of five years. I am equally happy to hear that the students of this college have achieved very creditable results not only on the scholastic side but also in the field of sports, athletics and social service.

Another noteworthy feature of this institution is the special attention paid to the building up of character in the students and inculcation of discipline among them because it is fairly well recognised that scholastic achievements alone without disciplined training do not equip a person fully for the efficient discharge of his obligations as a citizen.

I am very much touched by the kind references you have made to me in your address and I am very thankful to you for your good wishes.

On the kind invitation of the Very Rev. J. Chubb, the Prior, I had the great pleasure of presiding over the Annual Day Celebrations of this College on 13th February. I looked with attention to the lucid report read by the Principal and was very much impressed by the good work turned out by the Staff and Students of the College, though the distinction was shared only a few years ago. This indeed amply well for the future. The admirable discipline among the students and the high understanding and full co-operation that I found existing between the Staff and Students are worthy of emulation by other institutions of this kind. I thank them all for a very pleasant and interesting evening, the memory of which I shall always cherish. I should also thank the Prior and others for kindly showing me round the Monastery and the College Buildings. I wish the distinction continued progress and prosperity.

Namasuvarna
Paramhansa

The Sacred Heart College Annual

THE VARA

Vol. V

MARCH

1950

ENGLISH PROSE STYLE

Herbert Read

There is a famous passage in the *Biographia Literaria* where Coleridge, speaking of the poet's 'image,' remarks that these do not of themselves characterize the poet—'They become proofs of original genius only so far as they are modified by a predominant passion, or by associated thoughts or images awakened by that passion'. Coleridge had in mind the unity of a poetic composition, and he contends that such unity is imposed on the poet's expression only by virtue of a sustained mood or passion. What Coleridge had in mind *on an intense scale* for the individual composition, and for poetry, I wish to extend on a less intense scale to the general conspectus of a writer's prose. I wish to say, adopting Coleridge's phrase, that all the modes of rhetoric become proofs of original genius only so far as they are modified by a predominant

passion in the writer. The sense of the quality of words; the use of appropriate epithets and images; the organization of the period, the paragraph and the plot; the arts of exposition and of narrative; all the gifts of thought and sensibility—these are only dry perfections unless they are moved by a spirit which is neither intelligence nor emotion, but the sustained power of reason. And by reason in this context I do not mean ratiocination or rationality, but, 'the widest evidence of the senses, and of all processes and instincts developed in the history of man. It is the sum total of awareness, ordained and ordered to some specific end or object of attention'.¹ Such a quality in a writer is no innate instinct, but a conscious achievement. It is more than character, because it necessarily implies intelligence; and it is more than persona-

¹ Reason and Romanticism (London: Faber & Gwyer, 1926), p. 27.

lity, because it necessarily implies a world of absolute ideals. A life of reason is more than a life of self-development, because it is also a life of self-devotion, of service to outer and autocratic abstractions.

This is merely to say that a good style is not the making of a great writer; and the corollary is, that a great writer is always a good stylist. The greatest English prose writers, Swift, Milton, Taylor, Hooker, Berkeley, Shelley, are great not only by virtue of their prose style, but also by virtue of the profundity of their outlook on the world. And these are not separable and distinct virtues, but two aspects of one reality. The thought seems to mould and accentuate the style and the style reacts to mould and accentuate the thought. It is one process of creation, one art, one aim.

True eloquence is defined as determined by the dominance of some idea in the mind of the writer, which orders the expression to the single purpose of that idea. If for 'idea' we substitute the word 'ideal' we have a definition of the quality which I am concerned with now. Not merely ideal, but a life of ideals, is perhaps a more accurate conception. But even this is a dangerous phrase, for it must be further desiderated that the ideals are intelligent—not sentimental, or unreal. Sentimental ideals will, it is true, give rise to a predominating passion of a sort. But there is a hierarchy in everything, and the higher the concept the more difficult it is to differentiate the subtle gradations of value. A certain degree of passion is to be found in a writer like Walter Pater; his style is everywhere definitely his own; it has character and it has beauty, and we feel that such an outer unity must spring from an inner unity. But how

describe this inner unity, in Pater's case? It is a subtle matter, and I doubt if anything more considerable than just a self-consuming passion for style, an educated taste, an abnormal sensibility for the tonal value of words, could be deduced. These qualities are not to be despised, but contrast them with the qualities of another writer whose style is equally integral and equally eloquent—I mean John Henry Newman. Newman's aim in writing was almost directly contrary to Pater's; he tells us (*Letters*, II. 477, quoted by Canon Beeching in Craik's *English Prose*, v. 444) that he has never written for writing's sake, but that his one and single desire and aim had been 'to do what is so difficult, viz. to explain clearly and exactly my meaning; this has been the whole principle of all my corrections and re-writings'. The eloquence that is undeniably his, one of the most persuasive in English literature, in the first instance owes little to conscious rhetoric or composition. It is a spirit, in his case definitely recognizable as the religious spirit, which finds the modes of its eloquence inherent in its moods. 'Newman's style being in its lowest terms an effort after a clear and exact representation of his thought, it follows that not a little of the fascination it exercises is the influence of the writer's beautiful and subtle mind, which it clothes in light and transparent vesture'.¹ In kind, it is the eloquence of Vanzetti; but unlike Vanzetti's eloquence it is not created by a stress of emotion, but is a sustained state, a predominating passion—passion always, in this context, implying control.

Newman is perhaps not a good example to take, except as a contrast to Pater. Newman's passion is too subtle, and too little understood. Swift is easier of com-

¹ Canon Beeching, op. cit. p. 444.

prehension, and admirable for 'predominance'. I do not for a moment pretend that his sardonic humour is a simple matter, or one for vulgar explication. But whatever the diagnosis, its symptoms are plain to be seen; and they are not to be explained in the terms of rhetoric and composition. They depend on a particular insight into the world, a particular view of life, a predominating passion. We may not altogether like this passion, since it strikes at the roots of all complacency and satisfaction, but we cannot explain the style without it.

Henry James provides a still more illuminating example. He developed a very complex and a very personal style, a style which has encountered a good deal of shallow depreciation. But, once his mind was made up, the aim of Henry James was essentially the same as New-

man's—to explain clearly and exactly his meaning, and not to bother about writing for writing's sake. Now the 'meaning' which Henry James was concerned to express was generally very complicated. It was concerned with life at its finest creative point—the point where moral judgments are formed. The deeper this penetrating mind delved into the psychological complexity of human motives the more involved his world became. But it was obviously the real world, the only world worth describing, once your course is set that way. Henry James went ahead fearlessly, irretrievably, into regions where few are found who care to follow him. He was driven by a force far more powerful than 'writing for writing's sake', by what he himself would have called a sacred rage, by what Coleridge called a predominating passion.

X

"Now for my life, it is a miracle of thirty years, which to relate were not a history but a piece of poetry, and would sound to common ears like a fable; for the world, I count it not an inn but an hospital and a place not to live, but to die in. The world that I regard is myself; it is the microcosm of my own frame that I cast mine eye on, for the other, I use it but like my globe, and turn it round sometimes for my recreation. Men that look upon my outside, perusing only my condition and fortunes, do err in my altitude, for I am above Atlas's shoulders. The earth is a point, not only in respect of the heavens above us, but of that heavenly and celestial part with in us; that mass of flesh that circumscribes me limits not my mind; that surface that tells the heaven it hath an end cannot persuade me I have any Whilst I study to find how I am a microcosm, or little world, I find myself something more than the great. There is surely a piece of divinity in us, something that was before the elements, and owes no homage unto the sun. Nature tells me I am the image of God, as well as Scripture"

BROWNE: *Religio Medici*.

IDEOLOGICAL WARFARE IN BIOLOGY

P. Govindankutty, III B. Sc.

During the period of almost half a century since the study of genetics began, biologists all over the world have been trying to work out the main outlines of the mechanical basis of heredity. They claim to have succeeded in showing that the hereditary mechanism consists of numerous sub-microscopic units, known as genes, which are located within the cells of an organism in microscopically visible, thread-like structures known as chromosomes. X-rays and related radiations can, according to H. J. Muller, induce changes in these naturally very stable genes. Some chemicals, too, like certain mustard compounds, it is said, can produce changes in genes.

One of the fundamental concepts of modern genetics postulates that the appearance and behaviour of an organism are determined through the interaction of two factors: the hereditary constitution of the individual and the environment in which it develops. The material is supplied by heredity while environment provides the mould within which the hereditary forces work. Genetic changes that are potential in the individual may be inhibited or facilitated by environment, which cannot of itself produce or impose such changes. In other words, environment affects the character and appearance of the individual, but is not capable of changing the hereditary constitution transmitted by that individual to its offspring. This is one class of opinion prevalent in biology.

Before entering directly to the other part of the controversy in Biology, it is highly essential to have a glimpse of the past of this branch of science. The con-

flict between the materialist and the idealist outlook in biological science has been going on throughout its history.

It was Darwin, who first investigated the innumerable facts obtained by naturalists in living nature and analysed them through the prism of practical experience. The material basis for the elaboration of his theory of evolution was agricultural practice. But Darwin's theory, though unquestionably materialist in its main features, was to a small extent contaminated with reactionary Malthusian ideas. In the post-Darwinian period, attempts to debase Darwinism and smother its rock-grounded scientific foundation were made under the leadership of Weismann, Mendel and Morgan, founders of modern genetics.

Weismann, insinuating idealism and metaphysics into biology, under the disguise of "Neo-Darwinism," declared war against the materialist foundations of Darwinism. Disposing of the living body as a nutritive soil for the hereditary substance, he proclaims that the hereditary substance is immortal and is never generated *de novo*. An immortal hereditary substance, independent of the qualitative features attending the development of the living body, directing the mortal body, but not produced by the latter—that is Weismann's frankly idealistic, essentially mystical conception, which has been fully accepted and carried further by Mendelism—Morganism.

Socialist agriculture—the kolkhoz and sovkhoz system—has given rise to a Soviet biological science, which is a new science developing in close union with agronomic practice, as agronomic biology, whose

founders were Michurin and Williams. Michurin's motto was: "We cannot wait for favours from Nature; we must wrest them from her." His studies and investigations led him to the important conclusion: "It is possible, with man's intervention, to force any form of animal or plant to change more quickly and in a direction desirable to man" The Michurin teaching denies the existence in the organism of a separate hereditary substance, which is independent of the body. Changes in the heredity of an organism or in the heredity of any part of its body are the results of changes in the living body itself. And changes of the living body occur as the result of departure from the normal in the type of assimilation and dissimilation, of departure from the normal in the type of metabolism. Heredity changes and its complexity increases as the result of the accumulation of new characters and properties acquired by organisms in successive generations.

Thus a sharp controversy, which has divided biologists all over the world into two irreconcilable camps, has thus flared up over the old question: Can characters and properties acquired by vegetable and animal organisms in the course of their lives be inherited? This short account of the past should serve as the background, with which we should consider the new hypothesis, enunciated by Trofim Denisovich Lysenko, which contradicts the genetical conception of heredity, of which mention has been made in the beginning.

Recently in the U. S. S. R., Trofim D. Lysenko, President of the Lenin Academy of Agricultural Sciences, has been making violent attacks on genetics. He has advanced a hypothesis which assumes that the properties of an organism and its off-spring are determined by the

selective assimilation of available nutrients, and which attributes the similarity between parents and off-spring to conservatism—supposedly a property of all living matter. According to this notion, environment can modify the nature of organisms, and can effect their hereditary potentialities. Lysenko in the course of his address delivered on 31, July, 1948, at the session of the Lenin Academy of Agricultural Sciences of the U. S. S. R. says: "The time has come to consider the question of speciation, approaching it from the angle of the transition of quantitative accumulation into qualitative specific distinctions." Later on, he emphasises: "The conversion of one species into another takes place by a leap.

"We thus see that the formation of a new species is prepared by an alteration of vital activity under definite, new conditions in a number of generations. In our case, it is necessary to bring autumn and winter conditions to bear on hard wheat in the course of two, three or four generations. Then it can change by a leap into soft wheat without any transitional forms between the two species." Lysenko was loudly applauded when he stressed the objective of science: "A science which fails to give practical workers a clear perspective, the power of finding their bearings, and confidence that they can achieve practical aims does not deserve to be called science."

This is the Lysenko controversy to put it in a nut-shell. Varying opinions and criticisms about this controversy are now coming out of the press in the form of books and not mere articles in scientific magazines. Hence it will not be out of place if I epitomise here the opinions, as expressed in the talks in the B. B. C. of a few eminent English biologists.

Mr. S. C. Harland is infuriated to see Lysenko, "talking to whom was like

trying to explain the differential calculus to a man who did not know his twelve times table," putting forward "a novel form of pseudo-science which promises miracles, combining it with almost hypnotic oratorical powers and preaching these pseudo-scientific doctrines with great malevolence and fanatical ferocity." He says that "he was in short what I should call a biological circle squarer." He mourns that due to the evil influence of Lysenko "world science has been deprived of the services of hundreds of devoted workers," including S. I. Vavilov, ex-President of the Academy for about twenty years, Schmalhauseu and Orbei. "Meanwhile in such a way comes to an end," concludes Mr. Harland, "the boldest and most virile attempt the world has yet seen to use genetical science for the service of mankind, an attempt not only to make the most complete practical use of genetics, but to allow it to ramify and expand in any direction dictated by human curiosity".

According to Dr. C. D. Darlington, Lysenko was and is waging a political battle, not a scientific one. But, "in winning his political battle in Russia it is obvious he has lost his scientific battle everywhere else." . . . "But now in Russia 200,000,000 people are being defrauded of their bread and butter. But who is the prime swindler and who is the tool—the Communist Party or Academician Lysenko—no one can say. On the one hand Lysenko has destroyed all his enemies and reached the height of power. On the other hand the Soviet Government has tided itself over a treacherous piece of water. It has reduced the scientists in Russia (always liable to have ideas of their own) to complete submission to its organ, the Communist Party. And the Russian peasant (always discontented) will feel assured that great things are be-

ing done for him by a man who is one of themselves, by the great peasant discoverer, Trofin Denisovich Lysenko." Finally, he urges that "men of science should see to it that their brave comrades who have given themselves and their liberties to resist this tampering (of science), as the Russian scientists have done, are not left to fight this battle alone."

Professor R. A. Fisher portrays Lysenko rather as "an ambitious politician of a type likely to become prevalent in a system avowedly guided by a rigid ideology," than "a scientist with extravagantly unorthodox views, impelled merely by vanity and self-assertion to wish to impose these on his countrymen" or, "an ignorant peasant genuinely concerned with the prosperity of Russian agriculture, and impulsively impatient with the work of more highly trained biologists." Quoting certain passages, in which Lysenko refers to the interest taken by the Communist Party, the Soviet Government and Comrade Stalin personally in the advancement of the Michurin trend, Professor Fisher concludes in these bitter words: "No, I cannot believe, in the light of this speech, that the reward of Lysenko's triumphant career is the advance of scientific knowledge; nor that it is the prosperity of poor peasants. The reward he is so eagerly grasping is power, power for himself, power to threaten, power to torture, power to kill."

More moderate is the estimate of Lysenko by Professor J. B. S. Haldane. He admits that British scientists have not learned thoroughly the pros and cons of the problem: "We are like the jury in Alice in Wonderland considering our verdict before we have heard the evidence." He says that though he disagrees with a lot of Lysenko's theories, he agrees with him on some fundamental

points: "First, one can sometimes change the character of a living creature by grafting it, and the changed character is sometimes inherited. Outside the Soviet Union this has been done in France by Daniel and l'Heritier, both with plants and with animals Secondly one can alter the heredity of living things by a variety of chemical and physical agents"

Professor Haldane disagrees with Lysenko's assertion that any character can be transmitted by grafting. Some can, but he believes most cannot. He thinks that Lysenko has been quite unduly critical of earlier workers. He also disagrees with some of his British colleagues including Professor Fisher and Dr. Darlington, on certain very important points. But there are learned men like Professor Hinshelwood of Oxford and Dr. Hammond, Reader in Agricultural Physiology at Cambridge, who agree substantially with Lysenko's views on heredity.

Concluding, Professor Haldane says that the view that one cannot change heredity in the direction he wants is as exaggerated as a number of Lysenko's views, both positive and negative. It has been done with single celled plants and animals outside the Soviet Union. "It would be odd if it could not be done with more complicated ones. I do not think that it will be such an easy job as Lysenko believes. But that does not mean that we can neglect his work, or that of Michurin."

This Lysenko Controversy has thus caused much uproar in biological science. If the hypothesis of Lysenko proves to be true, it will be a marvellous revolution in biology. If it proves to be false, it will cause the downfall of Lysenko. The future will decide who is Lysenko—an inscient bunksteerer or an innovator insinewing bio'ogy, a Mendeleef in biology.

[It should be remembered that Russian profession is not always the same as Russian practice. At the time when M. Maisky was declaring his country's lack of use for pure science, Soviet scientists were carrying out abstract researches in Paleontology and astronomy. Again, when Russians declare that they have no use for objectivity in research, their words are often found to refer rather to the social conscience of the investigator and to be an indictment of *laissez-faire* with respect to the applications of science. Such circumstances introduce an unnecessary but significant confusion into the controversy. This is not a controversy within science, to be solved by scientific methods. Firstly, the controversy within biology has been resolved by criteria not scientific, but philosophical and authoritarian. Secondly, opposition appears to have been completely disposed of by the use of political power. Should retreat from Michurinism later on found necessary it will have been made difficult, if not impossible, except by borrowing from the scientific activities sponsored in non-Soviet territories —*Editor.*]

"If you wish to be happy for an hour", says a Chinese proverb, "get drunk. If you wish to be happy for three days, get married. If you wish to be happy for eight days, kill your pig and eat it. But if you wish to be happy for ever, become a gardener."

Volta Review.

GIVE AND BE SAVED

P. M. Ittyavirah, H. U. C.

"Give us a little food," this is the ringing plea, rung by thousands of arid mouths gaping for food and air, and empty stomachs, fallen into folds and bent low, we find in and around our cities and towns. 'The next meal,' is the brutal quest of thousands of bilious, lifeless eyes always fixed in a stare, shrivelled faces furrowed by poverty, scaly skins enveloping bundles of bones, and shrunken hearts labouring hard to keep the flame of life going, we meet in our villages.

Are we doing anything to better the plight of these brethren of ours. Practically nothing, I should say. While they are dying for want of the barest necessities of life, in a way, we are simply closing our eyes upon them. Is it not inhuman, that while their bodies are disintegrating from slow starvation, we are frittering away our money, on cartloads of face powder, and gallons of hair oil, over costly wear, in cinema houses and in a thousand other useless pursuits of base pleasure? Don't we have responsibility to these unfortunate, down trodden and distressed, to the seven-year-old that pops his head through the window-certain and asks "Sir, 3 pies". Yes, definitely we have. But we often fail to recognise that responsibility in its full meaning and implications, and if at all we do recognise, we are too deep-rooted in our selfishness to act according to the promptings of our sense of duty.

We are priding ourselves in being a free people and proclaim that we stand, for liberty, fraternity and equality for all, for justice, for democracy, for love and

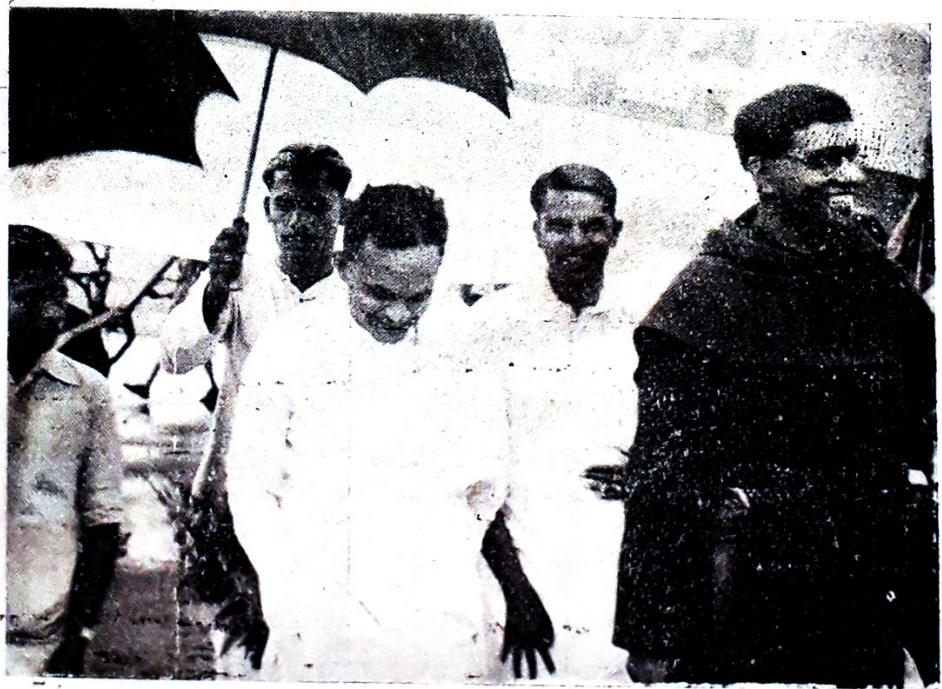
charity. At the same time we fail to realise that, justice is a macabre joke and a sham nonsense to those with empty stomachs, freedom is an idle speculation to those who watch their wives and children die of starvation, democracy is a tantalizing mirage to those who have nothing to eat and wear, and all the precepts of love and charity are a hollow mockery to those who see their dear ones die for want of the barest necessities of life.

Our boast, our pride, our ideals and suppositions whatever they be, can in no way, of themselves, alleviate the sufferings of the poor. For that we have to act, to give, to make sacrifices, to live, the ideals we preach.

Many people, youngsters and grown-ups, seem not to understand that we are living amidst misery, suffering, and poverty. Some of my own friends are unable to appreciate, what it is like, to hunger, or to be in want. Naturally they are not capable of sympathising with a man in difficulty. Let us be assured that we are not going to have freedom, justice or charity if we are denying them to others.

I recount four reasons why we should help the poor and the needy to-day.

1. For the love of the Good God, our merciful and loving Father in Heaven, whose children we are all poor and the rich alike.
2. As a matter of prudence and expediency. We are not going to take anything out of this world. Governments will take away much of our wealth, by taxation. Then, wh

*The Hon. T. K. Narayana Pillai, Chief Minister
Travancore-Cochin State, in the Sacred Heart
College, for the Inauguration of the College Union*

*Rev. A. J. Boyd M.A., D.D., Principal, Madras Christian College,
with the members of the College Union to preside over the College Day Celebrations*

Cyril Thomas I U. C.

"All things beautiful"—*Cfr. page 18*

P. V. Velayudan Pillai II U. C.

"മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ സന്ദേശം"—*Cfr. page 54*

VILLAGISM

N. Kalyan, III B. A.

Villagism means restoration of the village republics of India. Gandhiji in his usual mystical way has often described this ideal as the realisation of Ramrajya. But what is Ramrajya in our times, when 'Ramchandra' is no more? In the words of Gandhiji himself:

"It can be religiously translated as kingdom of God on earth. Politically translated, it is perfect democracy in which inequalities based on possession and non-possession, colour, race or creed or sex vanish. In it land and state belong to the people, justice is prompt, perfect and cheap and, therefore, is freedom of worship and of speech and the press— all this because of the self imposed law of moral restraint. Such a state must be based on truth and non-violence and must consist of prosperous, happy and self-contained villages and village communities".

An analysis of these words will show that Gandhiji has pinned his faith to the high ideals of equality, justice, fraternity, truth and non-violence, all to be realised in actual life in the village communities of our country. No one can seriously dispute the value of all these ideals.

not give voluntarily to help the poor man?

3. To roll back Communism— The dreadful menace is already at our doors. Once fastened we can scarce hope to get out of the tentacles of the Russian Octopus.
4. Even from motives of vanity and selfishness. Our very existence is imperilled if we are not going to feed the starving, clothe the naked

In the opinion of Mahatma Gandhi our Swaraj to be real must begin at the bottom. Life will not be a pyramid with the apex sustained by the bottom. But it will be an oceanic circle whose centre will be the individual always ready to perish for the village, the latter ready to perish for the circle of villages, till at last the whole becomes one life composed of individuals never aggressive in their arrogance but ever humble, sharing the majesty of the oceanic circle of which they are integral units.

Villagism surely does not mean medievalism. The essential thing about the village life in medieval India is generally, though wrongly, supposed to be the isolation of the villages from the rest of the country and the world. As Principal Agarwal says: "In Gandhiji's scheme the villages of our country should be properly co-ordinated to the Taluka, the District, the Province and the All-India centre through the Taluka and District Panchayats, Provincial Assemblies and the Federal Parliament".

In fact, Gandhiji wants to develop on modern lines our villages which have existed from the prehistoric times in our country but are now in a dilapidated

and shelter the homeless. Only by giving we will be saved.

If we are still for our selfishness, and leave the poverty stricken brethren of ours to destitution and death, then, one day, we shall stand before God and man, as murderers, guilty of the blood of our own brethren.

Let this not come. So, let us be helping; let us be giving and let us be sympathising.

condition. This going back to viillages not to become primitive or medieval. "It is", as Dr. S. Radhakrishnan has said, "the only way to keep up a mode of existence that is instinctive to India, that supplied her once with a purpose, a faith and a meaning." It is, therefore, wrong to suggest that Gandhiji wants to put the hands of the clock back and take us to medieval times. What he wants may be described in modern parlance as 'decentralisation'.

There are historical, political, economic, sociological, military and cultural reasons for the scheme of decentralisation. An emphasis upon the local autonomy of the villages and other self-governing institutions is quite in keeping with the historical traditions of India. Many religious and political storms passed over the country with the invasions and deprivations of the Scythians, the Greeks, the Saracens, the Afghans, the Mongolians, the Portuguese, the Dutch, the English, the French and the Danes, but the rural republics of India continued to flourish in our country till the rise of the East India company: to political power: If, therefore, we try to revitalise the rural life in our country, we will simply be following the traditions laid down for us by the history of the last few centuries in our country.

Many modern political thinkers, including Joad, Cole, Huxley and Laski are strongly in favour of decentralisation. Local autonomy gives colour and vigour to the local people and thus adds to their diversity. It also trains people in the art of self-government and makes their obedience really creative and revivifies their faith in social action.

There is also an economic justification for the principle of decentralised government specially in a country like ours.

However much we may like to develop heavy or 'key' industries for the present, at least, we must concentrate our attention on the principle and policy of cottage-industrialisation and consequent decentralisation. Even Gandhiji does not seem to be entirely against the principle of large-scale production. But what he emphasises is that the present circumstances in India want us to concentrate more of our attention and energies on the development of cottage industries.

"A product", says Henry Ford, "that is used all over the country ought to be made all over the country to save transportation and distribute buying power more evenly."

We must not also neglect the cultural and sociological sides of decentralisation. The principle of decentralisation will encourage the virtues of simplicity, humanity and sanctity of labour. It will also train us in the virtue of non-violence. Simplicity, respect for human lives and sanctity of physical labour which will be emphasised in our small village republics may go a long way to teach us the principle of non-violence.

Unless decentralisation is supplemented by a corresponding scheme of centralisation, it may easily degenerate into disintegration. In these days of wide and rapid communication, when scientific discoveries have enabled us to run over the land swim through the seas and fly through skies, to urge the simple case of decentralisation without a corresponding scheme of centralisation is to fight for a lost cause.

While pleading for the new theory of Villagism we must not over emphasise its value, nor give only one sided arguments. Life is not full unless it is centralised in certain respects and decentralised in certain other respects.

HOW TO MARSHAL WORDS

P. P. Antony, IV B. A.

The place of English language in future India has become a much discussed topic today. Yet it is interesting and instructive for us to know how great literary genius of the past centuries became famous for their superb command of the English language. It is said that Milton have employed 8600 words and Shakespeare 15000. But the average man, according to popular estimates, gets along with nearly 2000 words. He has some verbs, a handful of nouns, few over-worked adjectives and enough connectives to stick them together. How, you may ask, are we to become intimate with words, to speak them with beauty and accuracy. Fortunately, there is no mystery about the means to be adopted. It is an open secret.

Abraham Lincoln had attended school less than 12 months in his entire life. But he did not squander away all his time; he made up his deficiency by self-education. Even when he was in the White House, and the tragic burdens of the civil war was sapping his strength and etching deep furrows in his face, he often found time, to repeat long, memorized passages from Shakespeare. 'Lincoln would sit down in the twilight', record his biographers Nicolay and Hay, 'and read a dictionary as long as he could see'. Such was his thirst for knowledge. No other American ever *war* words with such comely patterns or produced with prose such matchless music' with malice towards none and with charity for all.' It is said that when a young man eager to become a lawyer, approached him, he advised him 'to get the books and to read and study them carefully; work; work;

work is the main thing'. So he who desires to enrich and enlarge his stock of words must soak and tan his mind constantly in the vats of literature.

'The only lamentation,' says John Bright, 'that I always feel in the presence of a library is that life is too short and I have no hope of a full enjoyment of the ample repast spread before me'. Though he had only very little schooling, he became one of the most brilliant speakers famous for his command of the English language. He went through Paradise Lost each year to enrich his stock of words. The younger Pitt's practice was to look over a page of Greek or Latin and then to translate the passage into his own language. He did this daily for 10 years and hence acquired an almost unrivalled power of putting his thoughts into words, well-slected and well arranged. Shakespeare and the Bible are two important fountain sources of English literature. Drink from there long and often. Toss your news paper aside and say Shakespeare come here and talk to me of Romeo and juliet, of Hamlet and his procrastination. Robert Luis Stevenson had developed a charming style. And he himself has said how he improved his diction. He used to shape his models, whenever he read a book or a passage that particularly pleased him, in which there was some happy distinction in the style.

Enough names and specific stories have been given. The secret is out. Soak yourself full of world's best literature so that you will have words, strong words, clear words for your expression. If you do this, gradually, unconsciously

your diction will begin to take on added beauty and refinement. Each time when you discover an unfamiliar word in conversation, or reading, you note it in your book. Then afterwards consult your dictionary and make it your own.

A word a day—that must be your motto. This means 365 words—additional tools for expression—in an year. Thus you will find a word becomes a permanent acquisition to your vocabulary when you use it three times.

HISTORY OF SOME VEGETABLES

Onions first came from Egypt, where, owing to their religion, the Egyptians were forbidden to eat them. The Greeks, on the other hand, ate them largely, in the belief that they infused martial vigour into men. Another curious belief was that if a man ate young onions and honey before his breakfast every morning he would be strong and healthy.

* * * *

The cabbage was adored and treated as a god by the early Egyptians. They raised altars to it and gave it the place of honour at the table. The Greeks and Romans had the notion that it preserved them from drunkenness; Cato declared that it was through eating cabbages that the Romans had no need of doctors for six hundred years.

* * * *

Cauliflowers are said to have come from Cyprus about 1605, and broccoli a century before.

* * * *

Throughout the centuries peas have been a very popular vegetable. The Romans used to sell grey peas at the theatre and the circus, and regarded them as a great delicacy.

* * * *

Alexander the Great is held to have been the introducer of the haricot bean into Europe. While he was in India, it is said, he discovered a field of haricots, and, as he had never seen the plant before, he ordered it to be cooked. He was so pleased with the result that he had the plant sent to Macedonia.

* * * *

The Romans cultivated asparagus with such success that the sticks were said to weigh 3 lbs. each, and the African variety was declared to be at least twelve feet in height. Although so big, it boiled very quickly, and from this, the expression "Quicker than asparagus cooks" came into being.

* * * *

Spinach was formerly called the Spanish Vegetable, because it was thought to come from Spain. Actually, it came from Persia.

"SAVING SCHEME"

K. L. Lukose, B. Sc.

He was sinking deep into the whirlpool of his troubles, Bajju. His wife who had been ill for the last two weeks seemed to be trudging through a crisis that night. On that horrible night with heavy down-pour, the chilly wind howled in the distance, thunder and lightning beating rhythm for the terrible chorus of the night. The candle in his hut flickered in the wind, much as his hope in the recovery of his wife. His son Gop was sleeping soundly perhaps tired of cutting pieces from stray advertisements which formed his favourite hobby. When thunder and lightning half-awakened him from his blissful sleep, he muttered something, may be about his cuttings, which his father scarcely heard at that moment.

The Quack had done his maximum for the patient, but fruitlessly. Bajju was perplexed. Whom to call in at the dead of the night, that cold, bleak night? But, Dr. Shyam was his neighbour at least in proximity. This idea struck him and with the lighted hurricane lantern, he cut into the darkness, his path illuminated more by lightning than by his flickering light. The old umbrella protected him from the heavy rains, perhaps, as much as it protected him from the thick darkness of the night.

The light he saw in the distance, was the light-house of that stormy night, the doctor's residence. Bajju was at the doctor's in an instant; he was drenched to the marrow of his bones. "Doctor Sab, Doctor Sab," thundered the pained, shivering voice outside the doctor's residence. Thank God! The doctor

responded, without making noise for fear of his "fetter-half".

The doctor said, "Ah, you have come. How is she now?" The doctor opened the door and saw a skinny figure silhouetted in the gleam of lightning against the dark sky. A sudden change of the doctor's, expressive, wrinkled face indicated surprise at that unexpected visitor of the night.

"Who are you?, The question was quite appropriate for the doctor was expecting some other client that night. This unexpected turn of things was a puzzle for Bajju, for whom life itself had been a long, long struggle.

"My wife sinking, Sir"; the words escaped Bajju's mouth.

"What do you expect me to do on such a night as this", said the doctor, his voice dull with cold indifference.

"Well, what have you brought?"

"Yes Sir I have brought the lantern, a good one, Sir", replied poor Bajju who evidently misunderstood the doctor's professional litany. "I cannot help," slammed out the door.

Bajju was standing there with a heavy heart, quite perplexed. Slowly and sadly, he retraced his steps to the hut. Hot tears rolling down from his eyes mingled with the cold rain of the night. What the doctor had meant slowly dawned upon poor Bajju. Completely paralysed and put out, Bajju was sitting lonely in his house, watching his suffering wife. A gust of wind tried to seduce the candle flame, which after a long, strong, struggle remained loyal. Simple-hearted Bajju was left with the last, lasting hope—prayer.

He prayed; prayed fervently. His wife groaned; groaned painfully. Suddenly there was a gust of wind. Good God! There came a TEN RUPEE NOTE flying in the air, and it swept the floor. Bajju could scarcely believe his eyes. His prayer at last had been answered.

At least God is good. Snatching his umbrella and with his lamp he bounced into the thick of the night. In a moment he was at the doctor's.

"Sab, I have got IT, Sab". The doctor with his sleepy eyes noted the "I promise" guarantee which has been placed in his hands by Bajju.

Quick as an angel, the doctor dressed up and in a moment, they were beside the patient. Patiently, the doctor examined Bajju's wife with his stethoscope, an instrument which he often used more to diagnose the patient's, Bank Deposit, rather than his disease. Dr. Shyam left the house, with devilish satisfaction of his philanthropic work of the night.

The night passed off, peacefully. Next day as the doctor had instructed, Bajju went to the doctor's residence for further advice. He was soon there. The doctor saw him in the distance. As Bajju passed the "Beware of the Dog", board, the dog was not there at the gate, but the doctor fuming with anger.

"You damned thief", cried out the doctor, his face red with anger. "You rogue deserve to be hanged thrice, wretched dog"—the doctor was flying at him. Bajju ran for dear life. Off he ran from the house in the direction of his humble hut. As distance increased, he slowed down. Panting for breath, Bajju was

puzzled. "What on earth is the meaning of all these", Bajju questioned his ignorance.

The birds chirped and laughed at him from among the dangling branches of the trees that basked in the morning sun.

"Ma is gone, Ma is gone," came the shrill voice that rent Bajju's heart. Quick as quickness, Bajju leapt forward to his house. He feared that what he most dreaded had happened.

His wife might have been dead. "Ma . . . is gone", that was the voice of his ten-year-old boy Gop.

In a moment he was in the house, shot through the door, to the patient's cot. What his boy was saying, he did not know in his anxiety.

Consoled, Bajju went to the boy, having made sure that nothing was wrong with his wife.

"Pa it is gone it is gone", the boy said, pointing to his collection of cuttings.

"I saw it one day on a Saving Scheme Advertisement."

"Yes, Pa, I cut it from the advertisement, which I saw pasted there".

"Why, did you cut it from there".

"Why, Pa, I have seen you so very careful about such Rupee notes, which you bring home every evening. So I cut it out and kept it with me for myself.

Bajju, was flabbergasted.

"Indeed it is a SAVING SCHEME", ejaculated Bajju with a subdued laugh.

Certainly not a saving scheme, it was for the doctor; but, he has still his stethoscope with him, you know.

He who works with his hands is a labourer. He who works with his hands and his head is a craftsman. He who works with his hands and his head and his heart is an artist.

S. M. L. in the St. Cloud Advocate.

SCIENCE AND HUMAN PROGRESS

Cherukulath Ravindran, IV B. Sc.

It is an instinct of man that he desires to rise in the scale of existence; his conscious aim may appear to be only an improvement in his own individual personal lot. Since man is only a member of one huge family, no man can live happily if the society around him is full of vices and blots. That is why the great critic Matthew Arnold says that man's aim to acquire culture should choose its view as a homogeneous harmonious and general perfection of man's capacities. To acquire this state of being man has got many paths like business, commerce, literature, history, philosophy and religion, though some may be full of elevations and depressions. Science is such a path leading the man to raise his scale of existence. There may be objections to this suggestion; for every one will be tempted to say that science brings more evil than good. This view especially becomes prominent when one thinks of the experiences he had to meet with during the last war. In reply to this we can assert very emphatically that it is the science which ended the hissing of that hundred-headed hydra!

Our capacity for understanding is not boundless and we are not in a position even to understand the mysteries of life and nature. It is the human tendency to know of the unknown and to conquer the unconquered that has contributed to the progress of science.

Man makes efforts to give explanations and definitions to the strange phenomena of nature. He cannot unfold and illustrate the why and wherefore of a particular observed fact. "The botanist cannot tell us everything about a tree or a

plant, but he can tell us a great deal". Perhaps the scientist may be able to explain how a plant grows; but he cannot answer the question 'Why should it grow from a particular seed?'. Yet we all strive for the progress of science; why? We are not interested and concerned with pure abstract science and the theories, but with the applications by which we can relieve our everyday difficulties and so far as they enable us to fight against the buffetings of fortunes. "These applications are not science itself, but are an outcome or efflorescence, a sort of free gift, the harvest of fruits of a deeper knowledge of nature—a knowledge that enables us to control natural forces and utilise them for what we suppose to be our own benefit". Yet it is to be admitted that all of our attempts are not so pleasing and appreciative as they are intended to be; it may also be passed without much declamation that science is converting men into mere slaves of machines, in the name of mass-production.

It was with inexplicable jubilation that the whole world applauded that day when the first pioneer aeroplane rose into the sky. We all liked and still like to see that they should be used as a quicker means of transport and communication; but had anybody even dreamt that this noble means of locomotion would be put to inhuman uses as 'delivering sudden and unexpected blows at a great distance and overwhelming a whole city in one vast destruction'? 'Killing unarmed civilians by raining death on them from the clouds is condemned as a contemptible crime'. What we have to conclude is that with every new invention there will be

an increased power of destruction also. That we should eliminate the vicious parts of such sublime achievements is the only remedy that one can prescribe on such occasions.

The discovery of the atom bomb has added a new vigour to science; war is the outcome of the rapacious and ravenous spirit of man to acquire power and superiority. He made use of all powers that are within his command to attain that distinguished stamp of superiority; science seemed to him as a good catalyst for that and hence the discovery of many kinds of weapons and poison gases. But alas! every action has got an equal and opposite reaction. His discovery itself put a stop to his extreme avariciousness, as he was led to think of the ruin of his own kith and kin. Thus a treaty was found inevitable and the war ended.

Apart from all these things, science has contributed very luxuriously for the happiness of man. New Discoveries are found out day by day, in order to increase

and hasten the progress of man towards his sole ambition, happiness. He wished to travel as quick as he could and for that he found out aeroplane. He desired to hear a speech at the very instant it was delivered and for that he discovered the radio and wireless. Thus, in short, the enthusiasm of man to satisfy his thirst enabled him to invent many things. Strictly, we are living in an age of science and a life without the application of it is impossible.

Though India is far behind in her scientific advancement, we can very reasonably expect that she will come to the forefront in future. If we cherish our humane considerations of universal brotherhood and maintain our civic consciences even in the midst of all bustle and turmoil, we can make our life in this world jubilant and instead of being dispirited. Then only and only then can science shine in its full sublime beauty and glory.

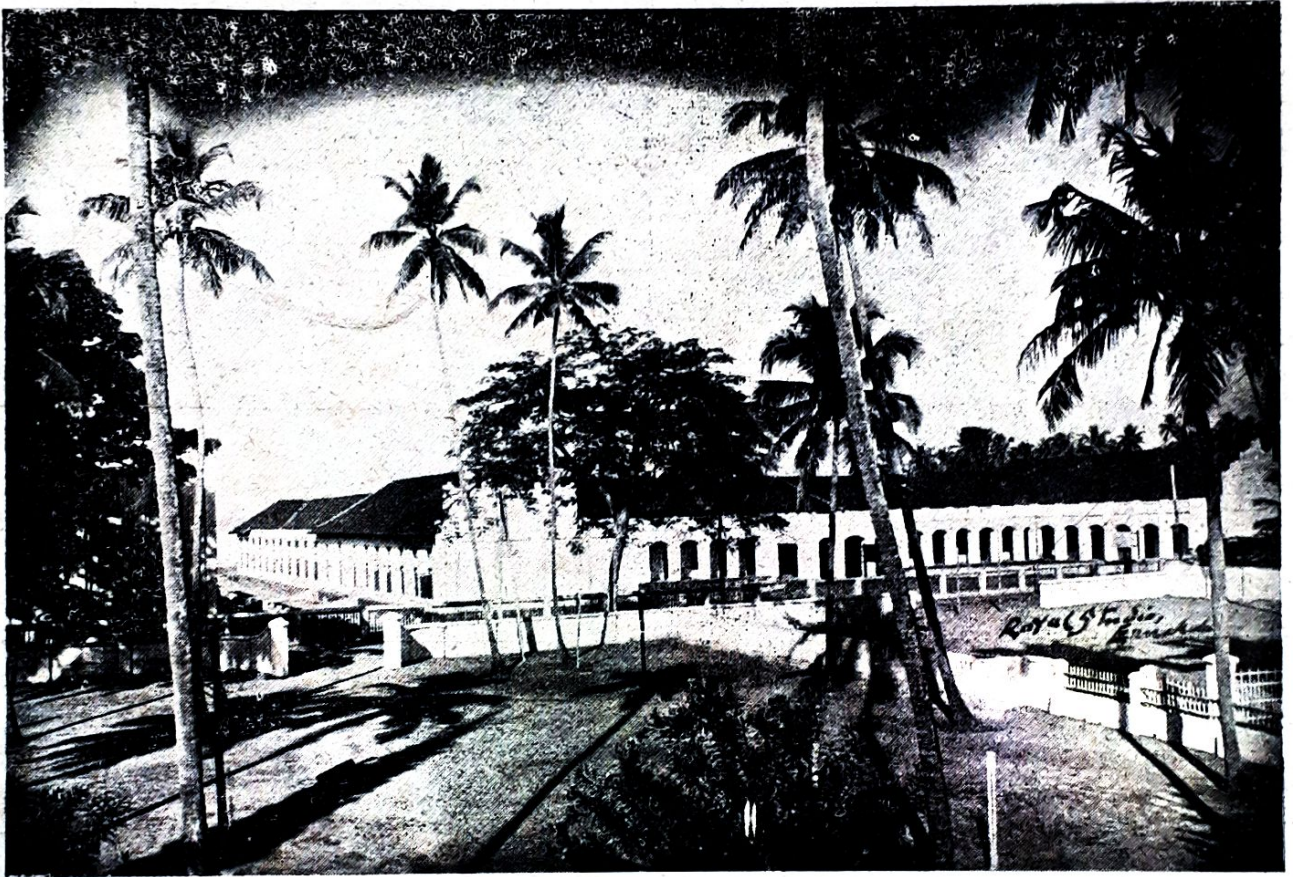
Not long ago I met a veteran schoolmaster. 'Where in your timetable do you teach religion?' I asked him. "We teach it in arithmetic, by accuracy. We teach it in language, by learning to say what we mean We teach it in history, by humanity. We teach it in geography, by breadth of mind. We teach it in the playground by fair play. We teach it in kindness to animals, by courtesy to servants, by good manners to one another, and by truthfulness in all things. We teach it by showing the children that we, their elders, are their friends and not their enemies."

L. P. JACKS, in *The Hibbert Journal*, London.

* * * * *

Great men are modest because they continually compare themselves, not with other men but with that idea of the perfect which they have before their mind.

Leopardi.

S.H. College - southern front

Hostel wardens & Hostel office-bearers

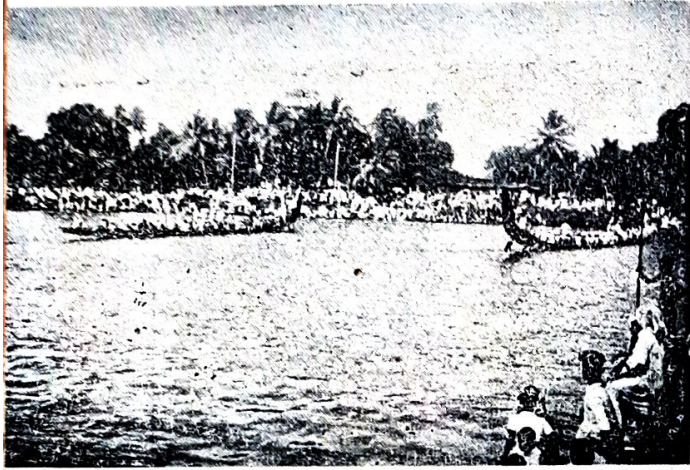

Photo by

M. R. B. MENON

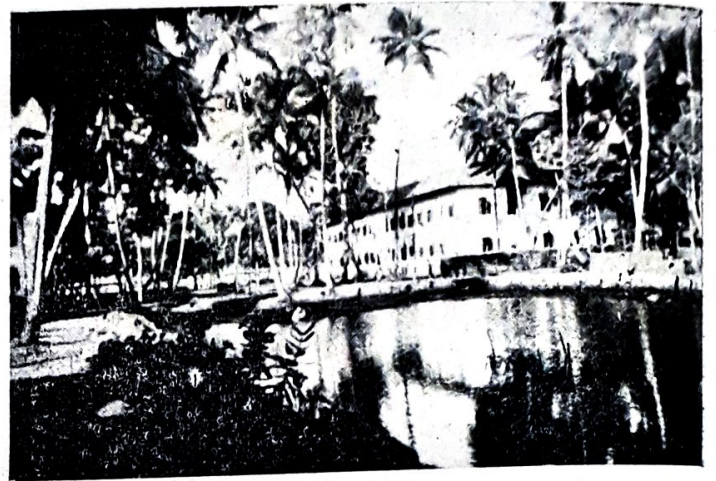

Photo by

I. S. JOSEPH

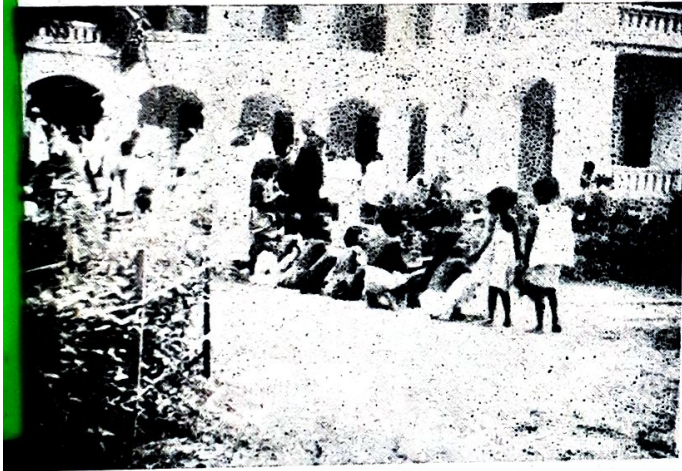

Photo by

GEORGE G. CHENNUMKARA

Photo by

ABRAHAM J. PALLIVATHUKAL

Photo by

ABRAHAM J. PALLIVATHUKAL

Photo by

M. R. B. MENON

S
C
E
N
E
S

A
R
O
U
N
D

T
H
E
V
A
R
A

IN BAPUJI'S FOOTSTEPS

K. C. Mathew, II U. C.

In a world, reeling out of the aftermaths of war, into the uncertainties of the future, Mahatmaji's gospel of love and non-violence have a unique appeal. In a world, trying to fight poverty and want, and win peace with bullets and speeches, which has as its standard of happiness, material aggrandisement, the teachings of Mahatmaji, the prototype of the sage-politician should receive, careful study.

Bapuji is now no more with us. The hands that shaped our independence, the legs that paced many a weary mile even in his advanced years, to bring concord and love amidst the quarrelling countrymen, and all the exterior that clothed the noble spirit of our beloved Bapuji, have now become inextricably one with the soil from which they had taken their shape. But his spirit, his individuality, continues to live, will live through ages, and will guide the destinies of the nation he had loved so well:

We love, admire and venerate him. But it is our duty to emulate him, to imitate him, to be worthy of him. Let us see here what qualities in Mahatmaji took him to the pinnacle of life.

Mahatmaji had several imperfections in his early days, which in an ordinary man would have been reasonable excuses to remain idle. He was tremendously bashful and reticent. Even after he had qualified as a barrister-at-law, when he spoke he faltered, many a time. At first his practice of law seemed to make no headway.

It was at this time that he went to South Africa and acquired first hand information about the deplorable plight of Indians there. Mahatmaji gave him-

self up to redeem his fellowmen from slavery and poverty.

He returned to India fully determined to champion the cause of India's freedom. Difficulties upon difficulties were piled in his way. But these could not deter him. He developed a tool of his own, with which he was to carve out India's Independence.

It was with the tool of non-violence which some thirty years ago looked so strange and ludicrous to the power-mad peoples of this world, and with the technique of love and truth, which in the beginning was appreciated only by few people, that, he cut loose the shackles that bound Mother India. He was the revolutionary who planned and engineered the most bloodless revolution in India.

He lived in cheerful dependence on God. He disliked ostentation of every type, and remained humble throughout his life. Great was his faith in God and in prayer. Rich was his bounty. He loved all, despised none. He combated hatred and prejudice with truth and love. He strove to dispel gloom and anxiety, to bring justice to the oppressed, and to make this world, a happier and healthier place, to live, for all.

It is certainly deplorable that Bapuji should have met his death at the hands of his own people. The incident reveals the ruthlessness and brutal nature, which blind communalism can engender in the hearts of its adherents.

Mahatmaji passed away leaving his many constructive programmes, for us to accomplish. It remains for us to bring the fruits of Independence to all and to make India, a really great nation. Our

ALL THINGS BEAUTIFUL

Cyril Thomas, I U. C.

Oh! tell me, please, where is beauty? What is beauty? Beauty is everywhere and beauty there is in everything.

Have you ever paused and looked at the spacious firmament as the white clouds sail along? Ah! how many times have I wished that I could travel with them and sail on and on in space—Yes! watch how the white clouds turn black when it is time to rain, how little drops of water become floods that gush and struggle out through overflowing spouts. Are these not beautiful?

Just listen to the wind as it blows "y-o-o-o h-o-o-o" on you; how gently but pleasantly making your dress and hair dance in the air! How does this all come about? It is all beautiful indeed!

Next watch the sun as he rises and sets, lighting up the sky and earth. What a true picture he paints! Are not our artists mere imitators of him? In the night again we have the moon. Each serves a definite purpose of its own. Each has a beauty all its own.

Even the night is beautiful. Beauty doth prevail in complete darkness too. The stars as they twinkle in the sky make us often wonder what they are. Have you ever paused to count them? Are not our electric bulbs and illuminations just an imitation of these?

Now come to the earth itself. Look around and see the sea, the open, wide deep, blue sea. Watch the ocean with its silvery shining waters, whose giant waves dash against the shore. Watch the ships sailing on the sea, the buoys as they float on the surface of the water, the fish as they jump about. The shells and sand as they are brought to the shore. Pause! Listen to the ripple of the waters as they dash against the shore. The brooks running into the river. All these are lovely and beautiful indeed!

Yonder see the purple headed mountain. How do you like to climb to the top of it and to have a view of the country side? Watch the shepherd as he takes his herds to graze in the valleys and pasture lands below. The trees as their leaves wave in the wind as they bend their tops, they seem to greet us with their gentle bows and low murmur of approval. Yes, beauty there is in every thing.

Watch the buds as they bloom into flowers with their pretty petals and sweet fragrance. Ah! how lovely the flowers look! As we watch them, they seem to talk to us and tell us about their Creator. If not for them our gardens would have been barren. How wonderfully they add to the beauty of a place by

responsibilities are indeed great. Should we shoulder them manfully and not succumb under a thousand strains, we will have to be strong, morally and spiritually, just as he was. It was moral courage and spiritual strength that enabled

Gandhiji to face a thousand odds, dauntlessly and placidly. We, also, have to follow in his footsteps, and derive inspiration, from him to fulfil the tasks that remain before us.

their presence there, How they adorn our rooms! How happy they make lovers and those that are sick and heavy laden. They even make the tombs and grave-sides attractive! A flower is indeed "a thing of beauty and a joy for ever."

Listen to the birds as they chirp. How wonderfully their wings are made and how they fly. Are not aeroplanes mere imitations of their wings. Yes! birds are too beautiful!

Just peep into the forest—the thick evergreen forest with all the wild animals roaring and running about. Watch the deer as he comes to the brook to have a drink. Watch the monkey as he imitates you; the squirrel with his bushy tail as he hops about every branch; the huge elephant as he comes along beckoning with his long trunk and the flapping of his ears; His Majesty the lion as he roars—they are indeed beautiful.

Now come to man. How wonderful he is! His thoughts, his actions, his speech everything is beautiful. (Only if he makes them so.) As Shakespeare

puts it. "Oh! what a piece of work is man: How noble in reason, how infinite in faculty, in form and moving, how like an angel, in apprehension, how like a God!!" Look at the mother as she cares for her baby, the father as he cares for his family, the child as he sleeps and plays—Yes! All these are beautiful. How many we are! But no two persons think alike nor do two of us look alike. We are created wonderfully. How wonderfully we are cared for. Oh! tell me how does all this come to pass and who is the controller of all these? Man is ruling over the world and the animals, the birds, trees; all seem to obey him and they are all under his power. Then who is this Ommipotent Being who governs man and all these beautiful things? Everything is beautiful and beauty there is in everything. Nature is lovely! All things are beautiful!

"All things bright and beautiful
All creatures great and small
All things wise and wonderful
The Lord God made them all."

MAGAZINE

This curious word was first used as "MAKHZAN", an Arabic word, meaning "Store House". When it was transferred to English it was spelled as it is today and was used to describe a "Storehouse for arms and ammunition." In 1731 the word was first used to describe a publication. That year a "Magazine" was published which carried the note. "A monthly collection (of stories and articles) to treasure up as in a Magazine" Since that time publications have been called Magazines.

* * * *

TUMBLER

Water glasses have been called "Tumblers" since early in the sixteenth century—and for good reason. In those days glasses were made with round or pointed bases and would only stand upright when they were empty and turned upside down. If they were put down in any other way they "tumbled" over and spilled their contents. Glasses with rounded bases are no longer made, but they are still called "tumblers".

Treasure Chest Nov. 29-1949.

UNIVERSITY EDUCATION

M. T. Thomas IV B. A.

In this short article I do not propose to discuss the various aspects of 'University Education'. I want only to explain what is wrong with university education we are having now. In other words I have to say something about "the deplorable inadequacy in the quality of stuff manufactured in our universities."

Education is the lighting of a lamp and not the filling up of a bucket. "Education is not cramming the mind with a host of technical details, putting sight as it were, into blind eyes", says Dr. Radha krishnan. The function of a university is to prepare the young to take their place in human society. If education occupies so much importance in the moulding up of a man's personality and character, it must have a certain cultural, moral, and intellectual standard below which it cannot go. We must equip ourselves to that cultural standard. Culture will not bend before us.

Now what is this "inadequacy" so often mentioned? The crowning achievement of a university student is the development of his character. A man without strong and steady character will be a burden to society. But "unfortunately the atmosphere of our colleges is far too much vitiated by intellectual and moral confusion."

Humanity is deteriorating. The level of moral standard has far gone down. There is a confusion, both moral and intellectual in the world around us and this is reflected in our universities. Communism has played an important role in disturbing the calm and peaceful atmosphere of our universities. Party politics form another disease which often

carries away students from their true path. The whole atmosphere, we feel round us, is thundering and shocking with confusion and chaos. But this deterioration cannot be allowed to continue. The "crisis is real and grave."

How to remedy this "inadequacy"? Sri Rajagopalachari has the following suggestion. "I feel there is a way to achieve this object. A comprehensive scheme creating opportunities to study and understand various religions and philosophies, including what goes by the name of classical humanism in the western universities, namely the thoughts of Greece and Rome would, all taken together, furnish an atmosphere and incentive to seize the truth and assimilate the cultural philosophy of our own land." Thus the study of religion in universities is an absolute necessity and without it human character cannot develop to the full. University students must be religious minded. Otherwise they will be carried away by adverse currents.

In the next place, university students must avoid party spirit and party politics. Work while you work and play while you play—is the rule. We should not play with politics while we are learning what politics did for the world. Our intellects should be sharpened. Politics is a "dirty game" and if we, immature students are going to take active part in it, it will become more dirty.

"There is nothing more unfortunate than the present state of our colleges and universities." Everybody feels that the universities of India, as they are today, are unsatisfactory. The universi-

ties must restore "moral values and intellectual orderliness where there is anarchy." A thorough re-organisation of our universities in various aspects, is undoubtedly necessary. India needs thousands and thousands of men of character to hold the rudder and compass of the ship of state in her voyage to prosperity.

Now let us turn to what the Father of Our Nation had to say on education of our youth. On one occasion, addressing a gathering of College Students he said: "Your education is absolutely worthless if it is not built on a solid foundation of truth and purity. If, you, boys, are not careful about the personal purity of your lives, and if you are not careful about being pure in thought, speech and

deed, then I tell you you are lost, although you may become perfect finished scholars". Again he says "students have to search within and look after their personal character," for "what is education without character, and what is character without elementary personal purity?"

Therefore we, University students, must become men of character, little intellectual giants the pride of India; we must open our eyes, sharpen our intellects, and prepare the ground and lay the cornerstone on which the mighty edifice of a really free India should be built. Otherwise it will be too late and our mother country might even lose the freedom she has attained.

ENGAGEMENT WITH AN OCTOPUS

Octopus is a wicked-looking piece of work with disgusting suckers studding his tentacles and bulbous filmed eyes staring out of his grey-white gorgon face. With the suckers he anchors himself among rocks, choosing as a rule some dark niche in a reef a few feet below water. There with tentacles gathered to pounce, he squats glaring from the shadows, alert for anything alive to swim within striking distance.

The inhabitants of the Gilbert Islands have invented their own competent way of fighting the cuttle-fish, for they happen to value certain parts of it as food. Their method is to hunt for it in pairs. One man acts as the bait, his partner as the killer. First, they swim eyes-under at low tide just off the reef, and search the crannies of that submarine cliff for sight of any tentacle that may flicker out for a catch. When they have so placed it, they land on the reef for the next stage. The human bait starts the real game. He dives and tempts the lurking brute by swimming a few strokes in front of its cranny, at first a little beyond its striking range. Then he turns and makes straight for the cranny, to give himself into the embrace of those waiting arms. Sometimes nothing happens. The beast will not always respond to the lure. But usually he strikes.

The partner on the reef above stares down through the pellucid water, waiting for his moment. His teeth are his only weapon. His killing efficiency depends on his avoiding every one of those strangling arms. He must wait until his partner's body has been drawn right up to the entrance of the cleft. The monster inside is groping then with his horny mouth against the victim's flesh, and sees nothing beyond it. That point is reached in a matter of no more than thirty seconds after the decoy has plunged. The killer dives, lays hold of his pinioned friend at arm's length, and jerks him away from the cleft. By doing so, he tears the decapod adrift from its anchorage. In the same second, the human bait gives a kick which brings him, with decapod annexed, to the surface. He turns on his back, still holding his breath for better buoyancy, and this exposes the body of the beast for the kill. The killer closes in, grasps the evil head from behind and wrenches it away from its meal. Turning the face out towards himself, he plunges his teeth between the bulging eyes, and bites down and in with all his strength. That is the end of the brute. He dies on the instant; the suckers release their hold; the tentacles fall away; the two fishers paddle with whoops of delighted laughter to the reef, where they string the catch to a pole. (ARTHUR GRIMBLE. *B.B.C. Broadcast*)

Those who have not seen an Octopus (കിനാവള്ളി) will please go to the Natural Science Museum of our College where two specimens are preserved in glass jars. Editor.

INDIA'S INDUSTRIAL PURSUITS

C. J. Varghese III B. Sc.

The rebirth of India as a perfectly independent nation, has filled our hearts with pride and hopes for better conditions of living and better opportunities for higher education. Our country has been backward in education and industry compared with the other civilised nations. A large proportion of our people remain illiterate and the number of schools, colleges and universities in our country is quite inadequate for our vast population. It is heartening to note that the present Central Government have launched campaigns for the removal of illiteracy among the masses and are planning for the establishment of new universities and educational institutions.

Many, of the world's present-day ills, in the fields of economics and industry can be attributed to the last war. But so far as India is concerned, she has come through it richer and stronger and our industrial development during the war years was phenomenal. Notwithstanding the fact, that production is still continuing on the war-time level, there is now in all parts of our country an acute shortage of food and cloth. Many other necessities of life are still being imported from foreign countries. It will be highly degrading on our part as an independent nation, if we are unable to produce all our requirements and have still to rely on other countries for our essential commodities. We have to develop our agriculture and industries to the fullest possible extent so that we may be self-sufficient.

The Governments of our country and the leaders of all parties are in favour of a thorough and rapid industrialisation. It

is an admitted fact, that without industrialisation our nation can in no way survive and the economic condition and standard of living of the people cannot be improved. The newspapers contain almost daily reports of Government plans for the development of one or other of existing industries and the establishment of new ones.

Coal and steel are the very life-blood of industry, that makes possible a civilised nation. To day, more than ever before, steel next to food and cloth, is our essential need. Without steel, India cannot continue to develop all the bright schemes of reconstruction and industrialisation. If India becomes so short of steel, that supplies of this metal are inadequate for the barest needs, it will involve a serious drop in the standard of living. If this state of affairs continue for a few years, the result is likely to be disastrous.

As a sequel of our following the Bezmer method of producing steel, a decrement in production from 1,260,000 tons to 800,000 tons per year has been effected. Our reserves of second hand stocks have diminished by 59 percent, from 1945 to 1949. The Government's intention to import 400,000 tons from abroad has not yet been realised. So far we have been able to import only 45,000 tons.

There is no technical method which teaches us how to save steel; no research has been attempted in this direction. The recent practical methods of 'Shape Engineering', advocated by Dr. O. G. F. Paulssen have been found to bring about a great reduction in the use of steel. Thus by improved methods of production of

steel, and by modern scientific system of manufacture, it is possible for us to manufacture even stream-lined locomotives in India.

The industrial production of watches on a large scale is perfectly unknown to the Indians. We have been introducing Swiss-made watches through the British firms established in India. Foreign watches like the West End, Charpie, Wilka, Invicta and Bevilard have found a good market in India. Now, that we have become free it is possible for us to produce watch springs, toothed wheels, plugs, needles and even zip fasteners on a very large scale.

We have, in India, thousands who make a living as typists. The modern world can hardly get on without typewriters. It will be surprising to note that the average typewriter consists of 2,200 parts most of them extremely small and all of which must be manufactured to the highest degree of accuracy. A good typewriter is made with the same precision as a fine watch. In spite of the fact that almost all parts of a typewriter are very small, the machines which make these parts are often surprisingly large. Yet for all their size, these machines are designed to turn out parts to an accuracy of one-thousandth of an inch. In India there exists no typewriter-manufacturing factory at all. We import standard and portable typewriters from Britain and America. Recent steps have been taken to establish a typewriter-manufacturing factory in the Central Province.

Our film industry to-day is perhaps in its infant stage. Lack of methodical and systematic modes of work has rendered our films unsuccessful. The want of technical hands, is our primary defect. With scientifically devised cameras and sound booms, it is not too much to ex-

pect that our film industry, in the nearest future, will be in a position to compete with those of the Westerners.

The various organic manufactures which have been developed recently need special mention. In India we have a number of factories engaged in the manufacture of dyes, cosmetics, soaps, drugs and spirits. Steps have been taken towards the establishment of factories for the manufacture of synthetic plastics, perfumes and power alcohol.

It is an obvious fact, judging from various factors that our industry to-day is in a rather unhealthy state. True, we have made some strides towards progress and success. Yet, our industrial backwardness provides our politicians with unpleasant headaches, and although economists may provide analgesic balsams, the fact remains that tariffs, quotas, or other attempts to bolster up industry by economic manipulation still leave us unemployment, shortages and many other problems. The problem of nationalising industries still looms as an unapproachable illusion in the minds of our veteran politicians.

In our country a great movement, the Industrial Revolution of the East, is already under way. One of the biggest single factors in the success or failure of this movement will be the standard of knowledge and skill of technicians and engineers. It is not lack of natural resources nor lack of capital, but an acute shortage of skilled and technically trained man-power, that is likely to hamper all our speedy reconstruction and industrial development in India. Thus, it can be said that the whole future of our country depends upon the steps taken by our nationals especially by our young men, to equip ourselves to take part in the Industrialisation of the East.

SOCIALISATION

C. J. Joseph IV B. Com.

Everybody admits that it is the duty of the state to control this unbridled capitalism which breeds poverty, insecurity and inequality. But how is it to be done? Many suggest socialisation.

Socialisation is a word to which two different meanings are commonly attributed. To some it means nothing but socialism. But now-a-days, socialism is like a hat that has lost its shape because everybody wears it. However in its strict sense, socialism is a theory which advocates that the state should take over and operate the entire machinery of production, distribution and exchange.

Such an interference by the state has got many defects. First of all it deprives man of his private property. Professor Laski says that if property must be possessed in order that a man may be at his best self, existence of such a right is clear. We know that a man will certainly put forth his best effort if he knows that the reward of his effort can, in the main, be enjoyed by himself and his family. It is doubtful if he will work for society with the same enthusiasm that he displays in working for himself. The magic of private property turns sand into gold. Thus if private property is denied there will be no incentive to hard work.

Moreover, since the family is the corner stone of society, it should not be a temporary association bound to dispersion once the parents die and the children grow up. Yet, the most firmly established family becomes dispersed very quickly, unless endowed with property handed down from father to son. In the economic sphere, it is therefore a most import-

ant task of government to encourage that type of economic organisation in which the family and the home may prosper.

Another defect in socialism is that it is another name for slavery. As Spencer puts it: "Each member of the community as an individual would be a slave of the community as a whole. The order of things established by the state must be maintained at all costs and all opposing individual interests, wishes or aspirations must be remorselessly brushed aside. Under such a system where is the freedom of the individual? Where is the dignity of the human person?"

But a justification of private property is not a justification of capitalism. Capitalism is not the use of private property but the abuse of it. As Belloc says: "Property is at its best when there is the widest diffusion or distribution of it" Therefore legislation should be aimed at for a more equitable distribution of property. The normal economic order is one in which the majority of men are working proprietors. Where the amount of capital actually needed for the conduct of a business is greater than one man can supply, partnerships or co-operative enterprises should be formed to carry on the work.

Thus we see that socialisation, if it means socialism is not at all conducive to the welfare of humanity and that the evils of capitalism can be remedied even without it.

Socialisation means, to another school of thought, ownership by state or society, of public utilities like the electric supply

and of basic industries and monopolies which cannot be safely left in private hands. There is no objection in nationalising them; rather it is beneficial to the community to nationalise such industries. But it is better that local bodies like Municipalities should control such industries than that the central Government should do so.

However since nationalisation is not the only way nor even the primary way in which the Government should intervene in industry, recourse should be had to it only if and so far as other less drastic measures have been shown by experience to be insufficient. Even in cases where nationalisation proves to be justifiable, it is an expedient which may have dangerous results. Instead of diminishing the mechanical character of life and work, it is more likely to increase it. This comes about in two ways. In the first place, the nationalised industries will always be large industries with a tendency to keep on increasing in size. The larger the industrial unit, the greater the inclination to value the worker as a mere cog in the productive machine. Secondly the fact that the Government sinks millions of pounds in a nationalised industry will inevitably mean that it will fight to preserve its monopoly. This would be simply to substitute state capitalism for private capitalism, a process without any advantage to the community. Therefore it is better in many cases that the intervention by the state should take

some other form than nationalisation. The state should intervene to break down monopoly and concentration of the means of production in few hands.

A limit must be placed on the number and variety of enterprises which one individual or one group is permitted to conduct. The state can powerfully assist the widespread diffusion of productive property by organising bureaus of scientific research, especially for small producers who are unable to afford their own scientific research organisations.

Every kind of production has its own natural dimensions. Where the financial and technical requirements of the industries concerned are examined, there seems no valid reason why the majority of manufactured goods needed in everyday life should not be manufactured in small and medium sized workshops. That will be the best way to remedy the evils of capitalism.

Mr. Herbert Morrison says: "The one justification for either nationalisation on the one hand or private ownership on the other is efficient service in the interest of the nation. If only nationalisation will secure this result, we must nationalise. But if private enterprise can do it, then let private enterprise remain. But it has got to be enterprise." As Pandit Nehru has said, nationalisation means buying private industries and plants and paying compensation for it. But at the present time, it is wiser to spend money in new industries than to nationalise old ones.

"Caricatures are never like me. Low's aren't like me at all. One day I went into a friend's flat and I did at last see a caricature of me that seemed to be good. It was cruel, ofcourse, but still it was what a caricature should be. I thought I would bring Low to see it. Then it moved and I saw it was a mirror".

GEORGE BERNARD SHAW in *Manchester Guardian*.

COMMUNISM

P. K. Devasia, III B. A.

One of the most important problems of the day exercising the minds of thinkers is the attitude towards communism. An exact method of solving this problem hitherto has not yet been found out. In the attempts to secure equality in economic life many have gone astray from the right path.

It is a special feature of the 18th and 19th centuries that the wealth was amassed by a few. The Industrial and Agrarian revolution paved the way for the exploitation of the working class. The replacement of manual labour by machinery led to unemployment, resulting in misery among the poor.

By this time Marx came forward with his theory of Communism which was a combination of ideas prevailing in his time; the German Philosophy of Hegel, French Socialogy—a violent attack on equality and a revenge against autocracy produced by the quills of Voltaire and Roausseau and English economics, deprived of all ethical considerations. Naturally Marx was moved by the existing economic conditions. The Government was a tool in the hands of the rich for further exploitation of wealth. Owing to all these reasons, in out-ward appearances Communism was palatable to the public.

The foundation of Communism is built upon the belief that the method of production in material life determines man's status in the spiritual, social as well as political activities of life. Also no mention about religion is made, 'Religion is the opium of the people. Finally the right of private property is denied. Their aim is to nationalizie all agents of produ-

ction and hence to bring about a classless society. By a close examination of this foundation we can find it is weak.

Marx believed that Communism is the only permanent way of social life. In this pattern of social life he never left room for ideas on religion. For the mere existence of social laws religion is absolutely necessary. "For, the foundation of social laws being thus laid in religion, it is not hard to establish the relations of members one to each other, in order that they may live together in concord and achieve prosperity" (*Rerum Novarum*). In the absence of religion no state nor any form of society can exist or prosper. What answer will Marx give for the craving that one human being has, oozing out of his heart knowingly or unknowingly to his Creator? No human heart can rest until it finds rest in its owner. What happened to Lenin at the close of his life?

The denial of the right of private property hinders the progress of the world. If the production and distribution are conducted by the state, none will pay attention to his best for the welfare of it. If he is not allowed to enjoy the fruit of his labour by himself and his family, he would not work but try to get his wages. Therefore in course of time the efficiency of labour will decrease and production will fall. Then the distribution will also fall. So nationalisation of Commerce and industry is a failure as we see in the case of England. Hence the negation of the right of private ownership leads to the destruction of the future world.

There is something bad inside the iron

curtain of Russia. If there are any praiseworthy qualities why do they not allow us to enter and examine them? You freely allow us to taste your democracy (if it can be called so). Let us see what achievements you have made by this time. But as far as we know, your condition is

very pitiable. Your followers in our country are depending, for the spread of principles, not upon constructive work but on a destructive programme. Let us try our level best to see that communism does not take deep root in our soil and darken our motherland.

His single listener merely stood there and said nothing. The Communist leaned forward: "Comrade", he cried, "You seem to be a man of intelligence. Do you agree with everything I have said?"

The other man nodded.

The communist seemed startled.

"What is that?" He asked. "Did you signify that you agree with everything I say?"

"Absolutely", returned the listener.

The communist stepped down from his soap box and began to pack up his things.

"Bah!" He mumbled. "What is the sense of talking to you".

(From Anthology of Anecdotes.)

"SYMBOL OF INDIA'S DESTINY"

India is a land of politicians and peasants. While our politicians are ubiquitous and vocal, our peasants are ubiquitous and unheard. While one of the functions of a politician is to talk, the only function of the peasant is to work. The politician talks his way through floods and draught, in fair weather and foul, the peasant keeps on working, silently, steadily through catastrophes of nature and of the politician's making.

It is fitting therefore that the first President of the Republic of India should possess more of the peasant's nature than of politician's. For Rajendra Prasad looks like a kisan and lives like a kisan. Out of a sunburnt face whose rugged mouth is concealed by an enormous unruly moustache typical of a Kisan, his eyes look out steadily, fearlessly yet gently, with crowsfeet wrinkles at the corners. A massive forehead and square jaw speak

of his qualities of firmness, determination and doggedness.

His clothes are simple and carelessly worn. Not for him the elegance of Nehru's well-cut jodhpurs and immaculate rose buttonholed achkhan, nor the loose garb of the Madras intellectual Rajaji favours. His dhoti is worn peasant-wise, rarely descending below his knees. His salwar, jacket and shawl thrown loosely around his shoulders are usually crumpled. His figure is tall, almost angular, with the vitality of a kisan's.

His humility and self-effacement are proverbial. He prefers his small cottage in the fields to the marble halls of New Delhi. He dislikes giving orders and exercising authority over people. He has no love power. Rather he would be one of the people. When he speaks there are no rolling periods, no tricks of oratory, no rhetoric, no poetic fancy. He speaks

from the heart. He has been called the "Gentleman of Indian Politics" and "God's own good man". The nightingale Sarojini called him "The spiritual descendant of the Buddha, the torchbearer of freedom and the symbol of India's destiny".

On December 3, 1884 in the small village of Jiradei in Bihar was born the infant Rajendra Prasad who had a date with destiny. His school days were passed at Chapra from where he appeared for the Calcutta University Entrance Examination. He was the first non-Bengali to top the list in this examination. From that moment on he made it a habit of topping lists. Throughout his university career he stood first class first. He took his Master's degree with English from the Presidency College, Calcutta, and migrated to Muzaffarpur as professor of English and History and Economics at the Greer College.

The eyes of every brilliant student in those days were enchanted by the three glittering letters I. C. S. So fearing that his elders would not allow him to proceed to England because of their dread of excommunication, Rajendra made secret preparations to sail. His plans were however frustrated on account of a family illness and he plumped for the only alternative, law. He took his law in Calcutta, hung out his board and started practise. His success at the Bar was phenomenal. He moved his practise to the Patna High Court, established his reputation as a top ranking lawyer and took his M.L. in 1915.

His extra-ordinary organising capacity being proved he was called upon to be the General Secretary of the Indian National Congress in 1922, at Gaya, having been a member of the A.I.C.C. for 10 years. In 1928 he took the opportunity

presented by a Privy Council appeal from Burma to visit London and the Continent. When at Graz in Austria he accepted an invitation to attend a pacifist meeting to explain the tactics and strategy of non-violence. The meeting however ended in pandemonium and he was severely hurt.

On the 15th January 1934 one of the greatest of natural catastrophes hit Bihar in the form of an earthquake. Rajendra Prasad rushed to the centre of the devastation and began organising relief. The miracle of organisation he achieved there is now history.

In 1935 he became the president of the Indian National Congress in its Jubilee year. When the Government of India Act 1935 was put into operation in 1937 all efforts were made to persuade him to accept the provincial premiership of Bihar, but he refused.

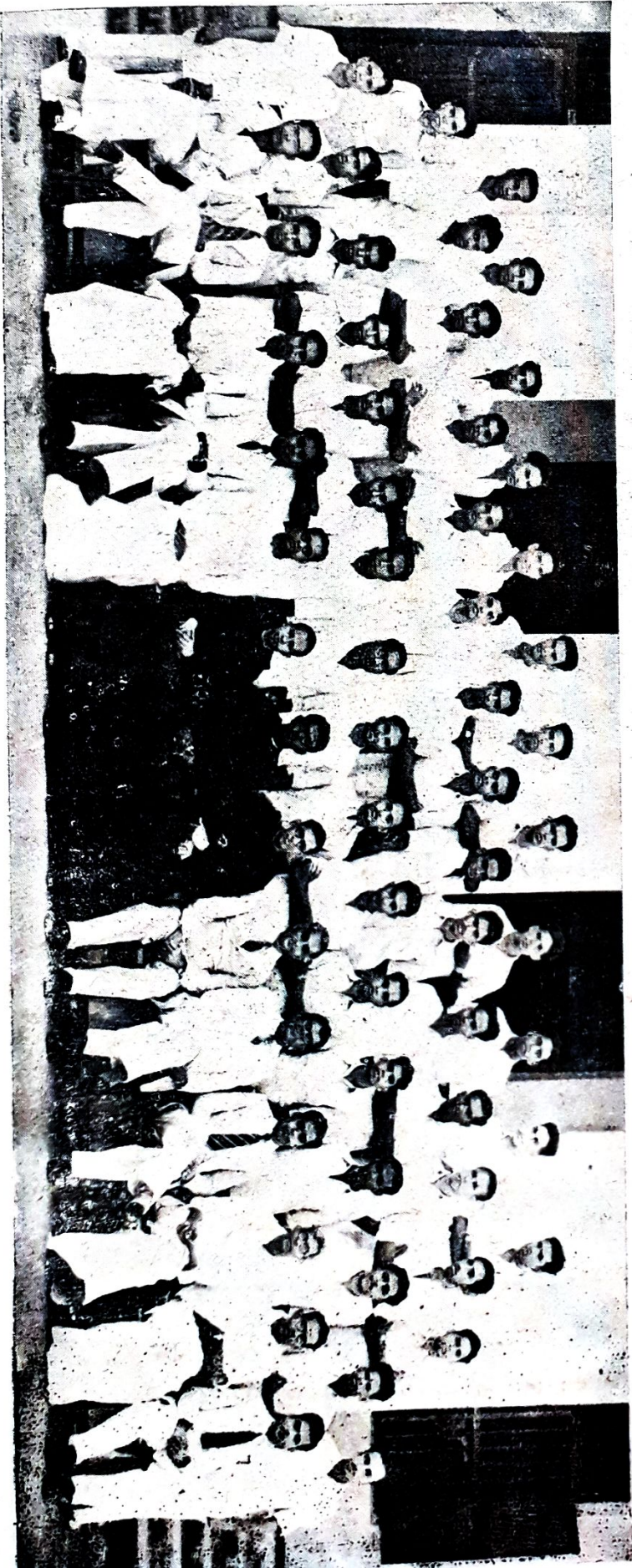
It was after the 1942 Movement that he wrote his monumental **India Divided**, a thesis on the two nation theory, and many of his opinions turned out to be prophetic. In the Interim Government 1946, he held the portfolio for Food and Agriculture and when the Constituent Assembly was formed he was unanimously elected its President. Glowing tributes were paid him from the floor of the house. It is his signature which made the Constitution of India law.

Today Dr. Rajendra Prasad is the first President of the Republic of India, an independent sovereign state. In him is symbolised a nation which has become the pivot of Asian and indeed world politics. Rajendra Prasad combines in his person the qualities of head and heart which are truly Indian. For the words of Sarojini Naidu still ring true: "He is the torchbearer of freedom and symbol of India's destiny".

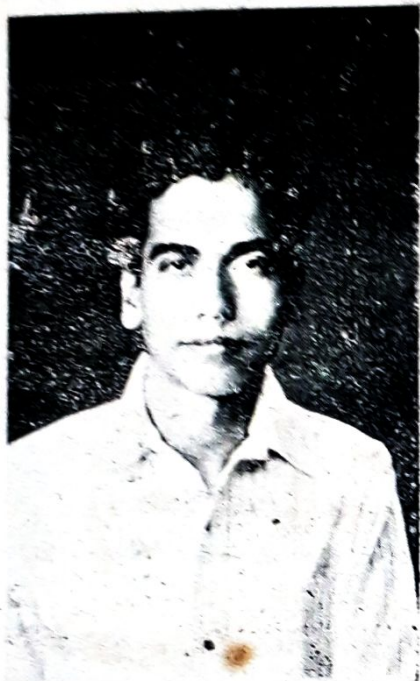
Condensed from The Forum Vol. 7 No. 23.

Our
Out-going
B. Sc.
Students

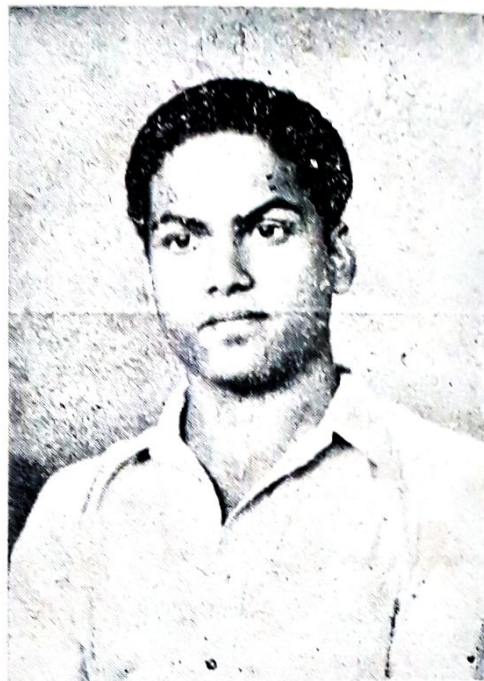

Our
Out-going
B. A.
Students

A. J. Krishna Iyyar

First from this College in the
B.Com. Degree Examination—
"Kerala Varma Gold Medal"

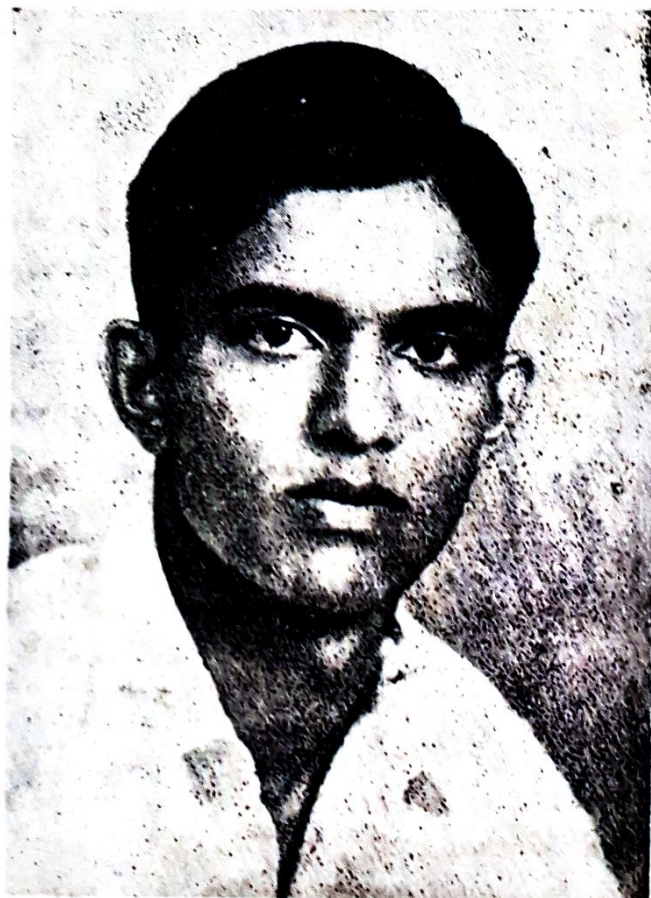
G. Rajappan Pillai

First from this College in the
B A. Degree Examination—
"Mathulla Memorial Medal"

P. D. Joseph

First from this College In the
B.Sc. Degree Examination, —
"Prof. Varghese Gold Medal"

P. J. George

First in the Inter-collegiate Examination in Religion
Gold Medal by the Catholic Education Council
of S. India

ഇന്ത്യൻ തൊഴിലാളികൾ

P. N. Nambudiri, III U. G.

സോവ്യറ്റ് രാജ്യത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതിനുമുമ്പെങ്കിലും, ഇന്ത്യ "തൊഴിലാളികളുടെ രാജ്യ"മാണെന്നു സാമാന്യമായി പറയാം. എന്തെന്നാൽ ഈ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തെ അധിവസിക്കുന്ന 40 കോടി ജനങ്ങളിൽ എൺപതു ശതമാനം എന്തെങ്കിലും തൊഴിൽ ചെയ്തു ജീവിക്കേണ്ടവരാണ്. സമ്പത്ത് സ്ഥിതിയിൽ അത്ര പിന്നാക്കമാണ് നമ്മുടെ രാജ്യം. യുദ്ധാനന്തരം പിരിച്ചുവിടപ്പെട്ടും മറ്റു കാരണങ്ങളാലും ജോലിയില്ലാതെ അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന ആളുകൾ ഇപ്പോൾ വളരെ ഉണ്ട്. സമ്പത്ത് ക്ഷയം നാം വിചാരിക്കുന്നതിൽ വേഗം വന്നുഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ സംഖ്യ പെട്ടെന്നു വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും.

തൊഴിലാളികൾ ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ നാശിത്തരവുകളാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ജനവിഭാഗം ശിക്ഷണരഹിതരായിത്തീരാൻ ഒരിക്കലും അനുവദിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. ഇന്ത്യൻ തൊഴിലാളികൾ പ്രവർത്തനസാർവ്വത്വത്തിൽ മറ്റ് ഏതുരാജ്യത്തെ തൊഴിലാളികളെക്കാളും ഉയർന്നു പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്തെ അനുഭവം തെളിയിക്കുന്നു. യുദ്ധകാലത്തു പട്ടാളങ്ങൾക്കാവശ്യമുണ്ടായിരുന്ന സാധനസാമഗ്രികളിൽ 80 ശതമാനവും ഇവിടെത്തന്നെ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. എൻജിൻ, കമ്പിതവാഹനങ്ങൾ, വിമാനസാമഗ്രികൾ മുതലായവ പോലും ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കി. യുദ്ധത്തിനു മുമ്പു കോൺപൂരിൽ പ്രതിദിനം 2000 ജോടി ചെരിപ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കിവന്നു. യുദ്ധകാലത്തു 19000 ജോടിയാണുണ്ടാക്കിയിരുന്നതു്. കപ്പൽനിർമ്മാണത്തിലും ഇന്ത്യ വളരെ പുരോഗമിക്കുകയുണ്ടായി. അധികൃതന്മാരാൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വം നയിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ഇന്ത്യയെ വ്യവസായപ്രധാനങ്ങളായ രാജ്യങ്ങളുടെ മുന്നണിയിൽ എത്തിക്കത്തക്ക ആർപ്പെടുപ്പവും, തൊ

ഴിൽവാസനയും നമ്മുടെ നാട്ടുകാർക്കുണ്ട്. ഇന്നു ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളു തൊഴിലാളികൾ സോഷ്യലിസത്തിലേക്കു ചാഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. വ്യവസായികരണത്തിന് സംഘടനയുടെ അത്യാവശ്യമുണ്ടെന്നു ലോകം തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. തൊഴിലാളികളുടെ സംഘടനാസ്വതന്ത്ര്യവും മറ്റു പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങളും നീക്കേണ്ടുന്നതു് ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിയുടെ കഴുത്തിൽ കുത്തിവെക്കുകയായിരിക്കും. തൊഴിലാളികളുടെ സംഘടനയാണ് രാജ്യത്തിന്റെ നന്മ. അവരെ അസ്വസ്ഥതയിലേക്കും അതുവഴി പണിമുടക്കുകളിലേക്കും നയിക്കുന്നതു് അവരുടെതന്നെ കഴിവുകളെ നശിപ്പിക്കുകയായിരിക്കും. വ്യവസായികമായി ഉയർന്നു പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള യു. എസ്. എ., ബ്രിട്ടൻ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങൾ തൊഴിലാളികളുടെ ശക്തികളെ വേണ്ടുവിധം ശ്രമിച്ചു വേണ്ടതു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഇന്ത്യ പലപ്പോഴും അവരുടെ അവകാശങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണടയ്ക്കുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. പലപ്പോഴും അവർക്ക് 'പ്രത്യക്ഷസമര'ത്തിലേക്കുതന്നെ നീങ്ങേണ്ടതായി വന്നുകൂടുന്നു.

ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ നിലനില്പിൽ, ചിലപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ സ്വതന്ത്ര്യങ്ങളേകുമെന്നു തോന്നാവുന്ന പലേ നിയമങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതായി വന്നുകൂടും. പക്ഷേ അതു രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ പരിരക്ഷിക്കുന്ന പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളിക്ക് ജീവിക്കുവാനുള്ള കൂലിയും സംഘടിക്കുവാനുള്ള സ്വതന്ത്ര്യവും നല്കിക്കൊണ്ടായിരിക്കണം. തൊഴിലാളികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിയിട്ടുവന്നും രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കുതക്കുന്ന പദ്ധതികളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ. അല്ലാത്ത പക്ഷം അരാജകത്വത്തിലേയ്ക്കായിരിക്കും രാജ്യത്തെ നയിക്കുക. ബ്രിട്ടനിലെ തൊഴിലാളിനയമെങ്കിലും ഇന്ത്യ

അനുകരിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ സമ്പൽസമിതി മോശമാണ്, വമ്പിച്ചൊരു ജീവിതച്ചെലവാണ് ഇന്നുള്ള വസ്തുതകൾ സമ്മതിച്ചേ തീരൂ. പക്ഷേ അതിൽ നിന്നെല്ലാം കരകേറിക്കഴിഞ്ഞിട്ട് തൊഴിലാളികളുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടതു ചെയ്യാം എന്നു ഭാവിജ്ഞന തവർമ്മൻറിന്റെ ഭാരതത്വ ന്യായംകാണുവാൻ പലർക്കും വിഷമമാണ്. അഥവാ, ന്യായമുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ, സാമ്പത്തികവൈഷമ്യമെല്ലാം തീർന്ന് ഇന്ത്യ ഒരു സുവർണ്ണകാലത്തു എത്തുന്നതുവരെയും ക്ഷമയോടെ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ അവർക്കു സാധിച്ചിരുന്നു വരികയില്ല— പ്രത്യേകിച്ചും, മറ്റൊരു ചില 'വ്യവസ്ഥിതി'കൾ അവരുടെ കണ്ണു 'മഞ്ഞു'ച്ചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ.

ബ്രിട്ടീഷുതവണ്മൻറിന്റെകാര്യമെടുത്താൽതന്നെ, യുദ്ധകാലത്തു് പലതരങ്ങളും തൊഴിലാളികൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തൊഴിലാളികളുടെ തുണത്തേ ലക്ഷക്കണക്കിന് പല നിയമങ്ങളും പാസാക്കപ്പെട്ടു; പാസാക്കപ്പെടുകമാത്രമല്ല പ്രവൃത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇന്നത്തെ ലേബർതവണ്മൻറു് ബ്രിട്ടനിൽ സാധിച്ച മറ്റൊരായ ഒരു സംതതി, അവിടെ തൊഴിലില്ലായ്മ നിരോധനം ഇല്ലാതാക്കിയെന്നുള്ളതാണ്. അതൊരു വമ്പിച്ച നേട്ടമല്ലേ? തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കുവാൻ ഇന്ത്യതവണ്മൻറിനു് ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു വാസ്തവത്തിൽ പരിതാപകരമല്ലേ? താഴെപ്പറയുന്ന പലതിൽ തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്കു് ഒരു ഒന്നാംതരം മരമുണ്ടെന്നാണ്. പക്ഷേ കോൺഗ്രസ്സിനു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പലതികൾ പ്രവർത്തനപഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിലധികം ഉത്സാഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിമകളും ആകാശത്തിൽ മുട്ടത്തക്ക സ്തുപങ്ങളും നിർമ്മിക്കുന്നതിലാണെന്നു തോന്നുന്നു.

യുദ്ധകാലത്തു് ഇന്ത്യൻതൊഴിലാളികളുടെ ജോലിസമയം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. രാജ്യയിൽ 66 മുതൽ 70 വരെ മണിക്കൂർ അവർ ജോലിചെയ്യേണ്ടതായി വന്നിരുന്നു. ഈ കണക്കിൽ കഴിഞ്ഞ ജോലിസമയം തൊഴിലാ

ളികളുടെ കഴിവിനേയും ആരോഗ്യത്തേയും പ്രവർത്തനസാമർത്ഥ്യത്തേയും സാരമായി സ്തംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാർലമെന്ററാജ്യങ്ങൾ, ജോലിസമയം കുറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു്, ഉല്ലാസനം സാരമായി സ്തംഭിക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി, ഷിഫ്റ്റ് സമ്പ്രദായം ഏല്പിച്ചു. ജപ്പാനും ഉൽപാദനവർദ്ധനവിനൊരു മാർഗ്ഗമായിട്ടാണ് ജോലിസമയം കുറയ്ക്കപ്പെട്ടതു്. തൊഴിലാളികളുടെ ജോലിസമയം (1934-നശേഷം) ബ്രിട്ടനിൽ 48 മണിക്കൂറും, യു. എസ്. എ. യിൽ 40 മണിക്കൂറും സോവിയറ്റ് രാജ്യയിൽ 36 മണിക്കൂറും ആയിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ഒരു തൊഴിലാളിയ്ക്കു് ശരാശരി 54 മണിക്കൂറാണ് ജോലിചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നതു്. നോക്കൂ, എന്തൊരു വമ്പിച്ച അനുഭവമാണിതു്! ഇവിടെയും നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടു്. പക്ഷേ അതൊന്നും ആരുമത്ര കാര്യമാക്കാറില്ല. നിയമം മുഖേന കൂടുതൽ പ്രേരണ ചെയ്താൽ തൊഴിലാളികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ കൈകടത്തുന്നതു്, അദ്ദേഹം പണിമുക്കിലേക്കു് ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടാണ് സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നതു്. യുദ്ധകാലത്തു നിയമം മുഖേന പണിമുക്കു നിരോധിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും, ഇന്ത്യയിൽ സോട്ടീസു കൂടാതെയുള്ള പണിമുക്കും രാജ്യമൊട്ടു പല ഖരമുകളും പൊട്ടിപ്പൊട്ടുകയുണ്ടായി. അക്രമപ്രസക്തമായ ചില ഖരമുണ്ടാകാമെന്നും വമ്പിച്ച ഒന്നു രണ്ടു വ്യവസായകേന്ദ്രങ്ങളിൽ നടന്നു. 1939-നും 1942-നും ഇടയ്ക്കു ഖരമുകളിൽതന്നെ ശരാശരി റോണ്ടിൽ 162 പണിമുക്കുണ്ടായി: കൂട്ടിച്ചേർത്താൽ 334 ആയിരുന്നു. കൂടിയെ സംബന്ധിച്ചു് അധികൃതകേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നു പല വാദാനങ്ങളും ഉണ്ടായി എന്നുള്ളതു ശരിയെന്നു. പക്ഷേ അവയൊക്കെ വെറും ജവരേഖയായി പരിണമിച്ചതേയുള്ളു. പാർലമെന്ററാജ്യങ്ങൾ കൂടി കൂടുതൽ കൊടുത്തു് താഴെ സത്തിനു വീടുകൾ പണിയിച്ചുകൊടുത്തു് തൊഴിലാളികളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചുവാനും കണക്കു ഉയർന്നു ഇന്ത്യയിലെ ജീവിതച്ചെലവിനു് വെവിധമെങ്കിലും അനുരൂപമായി തൊഴിൽക്കാരരുടെ കൂടി ഉയർന്നില്ലെന്നി

ഞാപ്പോഴാണ് അവർ പണിമുടക്കിലേക്കു നീങ്ങിയത്.

യുദ്ധാനന്തരപുനരുദ്ധാരണ പദ്ധതികളുടെ വിജയത്തിന് ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യം തൊഴിലാളികളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയെന്നുള്ളതാണ്. അതിനുപ്രധാനമായി വേണ്ടതു തൊഴിലാളികളും മുതലാളികളും തങ്ങളുടെകാര്യങ്ങൾ തമ്മിൽ പറഞ്ഞൊതുക്കുകയാണ്. ഇരുകൂട്ടരുടേയും പ്രതിനിധികളും ഗവർണ്മെന്റിന്റെ പ്രതിനിധിയും ഉൾപ്പെട്ട ചെറിയ 'വട്ടമേൽ' സമ്മേളനങ്ങൾ ഇതിനു വളരെ സഹായകമായിരിക്കും. ഗവർണ്മെന്റ് പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്തു പ്രവർത്തനപഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരണം.

യുദ്ധകാലത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ ഒന്നാണിന്നു നിലവിലുള്ളത്. പക്ഷേ ഇന്നത്തെ ഗവർണ്മെന്റിനും ഒരു പ്രഖ്യാപിതതൊഴിലാളിയും ഇല്ല. ഇന്ത്യയ്ക്കു രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടി. എന്നാൽ അതു കൊണ്ടുമാത്രമായില്ല. രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയൊരു നമ്മുടെയല്ലാം വയറു നിറയും എന്നു നാം ആശിക്കാതിരുന്നില്ല. മഹാത്മാഗാന്ധി വിഭാവനം ചെയ്ത ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കു പുരോഗമിക്കുന്നതിന് ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികൾ വച്ചുളക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇനിയും വളരെ കാലങ്ങൾ കഴിയേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ജനനിബിഡമായ പട്ടണങ്ങളിൽ തിരക്കി കൂടാതെ, ഗ്രാമങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ബഹുഭൂരിപക്ഷം കഷ്ടജനങ്ങളെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്നു വിമോചിക്കുകയാണ് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ആദ്യത്തെ കടമ. അതിനു 'മൈതാനപ്രസംഗങ്ങൾ' മതിയാകുകയില്ല; കോടിക്കണക്കിന് ഉറപ്പിക ചെലവു ചെയ്തുള്ള പദ്ധതികളും വേണ്ട. ഈ രാജ്യത്തെ ഭക്ഷ്യോൽപാദനയത്നം വിജയത്തിലെത്തണമെങ്കിൽ, ഈ മുകലക്ഷ്യങ്ങളെ അവരുടെ സാമ്പത്തിക

ബാല്യകളിൽനിന്നു വിമുക്തമാക്കണം. യഥാർത്ഥ ഗ്രാമസ്വരാജ് നിലവിൽ വരണം-അവർക്കിനുള്ള കർക്കശങ്ങളൊരുക്കിക്കൊടുത്താൽ മതി.

1945-ൽ ഫിലാഡൽഫിയായിൽ വെച്ചു കൂടിയ അന്താരാഷ്ട്രീയതൊഴിലാളി സമ്മേളനം, തൊഴിലാളികളുടെ പ്രാഥമികാവകാശങ്ങളായ സംഘടനാസ്വാതന്ത്ര്യം, നിത്യവൃത്തിസ്വാതന്ത്ര്യം, ആദായത്തിൽ ഒരംശത്തിനുള്ള അവകാശം എന്നിവയെപ്പറ്റി ഒരുറപ്പു നില കൈക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്; തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും പ്രമേയം പാസാക്കി. പല രാജ്യങ്ങളിലും ഇവയെല്ലാം നടപ്പിൽ വന്നെങ്കിലും, ഇന്ത്യയിൽ ഇനിയും ഇവ കൈവരേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. തൊഴിലാളികളെപ്പറ്റി, ഗൗരവമായി പഠിച്ചിട്ടുള്ള രാധാകൃഷ്ണൻ മൂക്കർജി രേഖസരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിങ്ങനെയാണ്: "യുദ്ധാനന്തരപുനരുദ്ധാരണപദ്ധതിയുടെ വിജയത്തിന്, ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സംഘടനാസ്വാതന്ത്ര്യം, സൗജന്യപ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം, സാമൂഹ്യജീവിതസ്വാതന്ത്ര്യം, തൊഴിലില്ലായ്മയെ തടയുവാനും രോഗനിവാരണത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ഇൻഷുറൻസ്, ഈ ഭൂമിയിലുടനീളം വ്യക്തമായ ആവശ്യങ്ങൾ നിവേദിക്കേണ്ടത് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ കടമയാണ്. ഈ കാര്യത്തിൽ അനാസ്ഥകാണിക്കുന്നത് വിപ്ലവത്തെ വളർച്ചുവരുത്തുകയാണ്."

സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയതോടെ ഇന്ത്യയിലെ ഓരോ പരേതരും രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിയിൽ സുപ്രധാനമായ ഒരു പങ്കുവഹിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഗവർണ്മെന്റും തൊഴിലാളികളും ഈ സംഗതി ശരിയ്ക്കു മനസ്സിലാക്കി സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

ജോസഫ് സ്റ്റലിൻ

P. K. Devasia, III U. C.

പേരു കേൾക്കുമ്പോൾത്തന്നെ സകല ലോകരിലും തെല്ലു ഭയമുളവാക്കുന്ന ഒരു മഹാനായ നായകൻ, സകല രാജ്യക്കാരെയും ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രനായകൻ, നൂതനമായ ഒരു താത്വികമതത്തിന്റെ പ്രചാരത്തിനു പ്രചോദനം നൽകിക്കൊണ്ടു മറവിൽ വർത്തിക്കുന്ന ഒരു വയോവൃദ്ധൻ, ബുദ്ധിയിലും ധൈര്യത്തിലും അഭിമാനത്തിലും അഹങ്കാരത്തിലും ശേഷിയിലും ശത്രുസംഹാരക്ഷമതയിലും നിസ്തുലനായ ഒരു പ്രതിയോഗി, ദേഹപ്രകൃതിയിൽത്തന്നെ പ്രത്യേകതയുള്ളവൻ, നയകോവിദൻ — എന്നാൽ മിത്രരാഹിതൻ — നിഷ്ഠൂരൻ — പക്ഷേ ഗംഭീരൻ — ആരാണത്? — ജോസഫ് സ്റ്റലിൻ.

ഇന്നു ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ജനങ്ങളെ അടക്കി ഭരിക്കുന്ന ഒരു ഭരണാധികാരിയാണ് സ്റ്റലിൻ. സോവ്യറ്റ് രാഷ്ട്ര മാത്രമല്ല പൂർവ്വ യൂറോപ്പു മുഴുവനും ചൈനയുടെ വടക്കേ സംസ്ഥാനങ്ങളും സ്റ്റലിന്റെ സർവ്വാധിപത്യത്തിൻ കീഴിലാണ്. ഈ അസാധാരണൻ പൊക്കം അഞ്ചടി അഞ്ചിഞ്ചു മാത്രം; കറുകിയ കഴുത്തു്, വിശാലവും എന്നാൽ അല്പം ഉന്തി നില്ക്കുന്നതുമായ നൊറിത്തടം, നീണ്ടു കൊഴുത്ത നാസിക, വലതുകൈയ്യേക്കാൾ വളരെ നീളംകുറഞ്ഞ ഇടതുകൈയ്, പല്ലുകളിൽ ഏതാനുമെണ്ണം സ്പഷ്ടംകെട്ടിയതു്, സാധാരണ ചിരിക്കാറില്ല — ചിരിച്ചാൽ അതാകപ്പാടെ അസാധാരണമായ ഒരു മട്ടിന്: ഇതൊക്കെയാണ് സ്റ്റലിന്റെ ബാഹ്യരൂപത്തിലുള്ള പ്രത്യേകത.

1879 ഡിസംബർ 21-ാംതീയതി സ്റ്റലിൻ ഭൂജാതനായി. മദ്ധ്യപാർത്തിൽ വിരക്തമുള്ള ഒരു ചെറുപ്പകുട്ടിയായിരുന്നു പിതാവു്. മാതാവകളെ, ഭക്തയും സുകൃതിനിയമായ ഒരു കൃസ്ത്യൻ വനിതയായിരുന്നു. തന്റെ പത്രനെ ഒരു വൈദികനാക്കണമെന്ന് ആ മഹതി ആഗ്രഹിച്ചു; ആകയാൽ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ ദൈ

വകാശ്യത്തിൽ ജോസഫിനെ ജാഗ്രൂകനാക്കിയിരുന്നു. അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രൈമറി സ്കൂളിൽ സ്റ്റലിൻ വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചു. വലിയ വലിയ പ്രതീക്ഷകൾ ആ മാതാവു് അവനിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. മകൻ ഭാവിയൽ നല്ല ഒരു വൈദികനായി ക്രൈസ്തവലോകത്തെ നയിക്കുമെന്നായിച്ചും ആശംസിച്ചും എത്രയെത്ര ചുംബനങ്ങൾ ആ വിശാലമായ നൊറിത്തത്തിൽ അവർ അർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകും! ടിപ്പിസി ലുള്ള ഒരു സെമിനാരിയിലാണ്, ശാസ്ത്രപഠനത്തിനായി, പിന്നീടു് അവനെ അയച്ചതു്. പക്ഷേ വികടമതിയായ ആ യുവാവു് വിപ്ലവസംഘത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടുകൾക്കു കൂടിയും അവരുമായുള്ള സംസർഗ്ഗം ആ ക്ഷാന്താടിനെ ഒരു ചെന്നാക്കുട്ടിയായി മാറ്റുകയും ചെയ്തു. കാരൽ മാർക്സും ലെനിനും അവന്റെ ചിന്തനത്തിനു വിഷയീഭവിച്ചു; ദൈവത്തെയും ലോകപരിത്രാണനാത്മം ഭൂജാതനായ ക്രിസ്തുവിനെയും മാർക്സിനും ലെനിനും വേണ്ടി വച്ചുമാറി. എങ്കിലും വൈദികപഠനം അഞ്ചുകൊല്ലത്തേക്കു കൂട്ടി തുടർന്നു. 1899-ൽ ജോസഫ് സെമിനാരിയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു.

വിശാലമായ ലോകത്തിലേക്കു് അദ്ദേഹം പ്രവേശിച്ചു. ഒരു പുതിയ ഉണർവും ഉന്മേഷവും അദ്ദേഹത്തെ വല്ലാതെ പ്രസരിപ്പിച്ചു. പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള അപസരം അദ്ദേഹം ആരാഞ്ഞു. ആദ്യമായി ഒരു തൊഴിലാളിസംഘം രൂപീകരിച്ചു; മുതലാളിത്തത്തിനെ തിരായി വാർദ്ധ്യത്തിൽ, പണമുടക്കും ഭീഷണിയും മാറിമാറി പ്രയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. ലേബർയൂണിയനിൽ ഒരു ഉയർന്ന ഉദ്യോഗം 20-ാമത്തെ വയസ്സിൽ സ്റ്റലിൻ ലഭിച്ചു. ഒരു തൊഴിലാളിയോഗത്തിൽ സ്റ്റലിൻ പ്രസംഗിച്ചു: "ജയം കൈവരുന്നതിനു മുന്നേ സംഗതികൾ ചെയ്യണം: ഒന്നാമതു് അക്രമം; രണ്ടാമതു് അക്രമം; മൂന്നാമതു് അക്രമം; ചി

നെയും വേണ്ടിവന്നാൽ അക്രമം". ഇങ്ങനെ വിപ്ലവത്തെ വിജയത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിച്ചു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ റഷ്യയിൽ വലിയ ഒരു കോളിളക്കമുണ്ടായി. സാർ ചക്രവർത്തി സ്റ്റലിനെ കസ്റ്റഡിയിലാക്കുവാൻ ചാരന്മാരെ നിയോഗിച്ചു: അതു ഫലിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ, സൈബീരിയയിലെ ഏകാന്തജീവിതം അദ്ദേഹത്തിൽ തഴച്ചുവളർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വിപ്ലവപ്രിയത്തെ പരിപഷ്ടമാക്കുകയാണു ചെയ്തത്. സുഭീഷ്മമായ ഏകാന്തത ചിന്തയ്ക്കു അവസരം നൽകി. കഷ്ടപ്പെട്ട ജീവിതംകൊണ്ടു സ്റ്റലിൻ നിരാശനായിത്തീർന്നില്ല. അതു് അദ്ദേഹത്തെ വൈരാഗ്യബുദ്ധിയാക്കിത്തീർക്കുകയാണുണ്ടായതു്.

1917 മുതൽ സ്റ്റലിനും ലെനിനും സഹപ്രവർത്തകന്മാരായിത്തീർന്നു. ചിന്തകപ്രമാണിയായിരുന്ന ലെനിൻ സ്റ്റലിന്റെ കൂർമ്മബുദ്ധിയിലും പ്രവർത്തനചതുരതയിലും ഒരുപക്ഷേ അസൂയപ്പെട്ടിരിക്കാം. ഏതായാലും തന്റെ പ്രധാന സഹകാരിയായി ട്രോസ്കിയെ ആണ് അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞെടുത്തതു്. രാജാമത്തെ സ്ഥാനംമാത്രമേ സ്റ്റലിനു ലഭിച്ചുള്ളൂ. സോവ്യറ്റുകൾ വെണ്മെൻറിന്റെ ഉദയത്തോടുകൂടി ട്രോസ്കിയും സ്റ്റലിനും തമ്മിൽ വടംവലിയായി. പ്രബലമായ കമ്മ്യൂണിസറ്റ് പാട്ടിയുടെ ജനനം സെക്രട്ടറി പദത്തിലേക്കു് അദ്ദേഹം ഉയർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ലെനിൻ മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു പറഞ്ഞു: "സ്റ്റലിനെ ആ പദത്തിൽനിന്നു താക്കീ, കൂടുതൽ ക്ഷമയും മർദ്ദാഭയം അനുസരണയുമുള്ള വേറൊരാളെ തിരഞ്ഞെടുക്കണം"—1924-ൽ ലെനിൻ താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത പുതിയ റഷ്യയെ പിൻഗാമികൾക്കായിട്ടുപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ലോകത്തിൽനിന്നു മറഞ്ഞു.

ലെനിന്റെ സ്ഥാനം കൈക്കലാക്കുന്നതിനു് ട്രോസ്കിയെ നിർമൂലനം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. ആയതിലേക്കായി സ്റ്റലിൻ സിനോവിവിനോടും കമനീവീവിനോടും സഖ്യംചേർന്നു. 1929-ൽ ട്രോസ്കിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു നാടുകടത്തി! ട്രോസ്കിക്കു ദുരിതപൂർണ്ണമായ ഒരു ജീവിതമാണു ശേഷിച്ചതു്: അവസാനം ചാരന്മാരാൽ വധി

പ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ട്രോസ്കിയെ അകറ്റുന്നതിൽ സഖാക്കളായിരുന്ന സിനോവിവിനെയും കമനീവീവിനെയും വധിക്കുകയായിരുന്നു ആവശ്യം! അതിലേക്കു സ്റ്റലിൻ ബുക്കറിനെയും റീക്കോവിനെയും ട്രോസ്കിയെയും കൂട്ടുപിടിച്ചു. അടുത്ത പടി ഈ മൂവരെ തകർക്കുകയായിരുന്നു. ട്രോസ്കി അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പു് സ്വന്തം ചെലവിൽ ആത്മഹത്യചെയ്തു. മറ്റു രണ്ടുപേർ സർക്കാർചെലവിൽ വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു! സ്റ്റലിൻ കരളറവനോ കരളറച്ചവനോ എന്നു വായനക്കാർ തിട്ടയാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉദ്ദേശ്യസാഹചര്യത്തിനായി ദാരുരത്നത്തെ കൂട്ടുപിടിക്കുകയും അവരുടെ സഹായം സിദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ സൊല്ലു ഒഴിക്കുന്നതിനായി അവരെ വധിക്കുകയും ആയിരുന്നു സ്റ്റലിന്റെ തന്ത്രം. തന്റെ അഭിഷ്ഠത്തിനു് വിലങ്ങുതടിയായി നിൽക്കുന്നവരെ വെട്ടിനീക്കുന്നതിൽ യാതൊരു മാർദ്ദവവും സ്റ്റലിനു് ഉണ്ടാകാറില്ല. ഒരാളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഗുണത്തിൽ മറ്റുള്ളവർ ഭാഗഭാക്കുകുന്നതു് തന്റെ അഭിലാഷപുഞ്ചികരണത്തിനു വിപ്ലവമാണെന്നു് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ കമ്മ്യൂണിസറ്റ് കാരുടെ ആഭിമുഖ്യം അപ്പസ്തോലസംഘത്തിൽ ഏറ്റവും തന്ത്രപരവും ഏറ്റവും നിഷ്കളങ്കവും ഏറ്റവും ഭയങ്കരനുമായ സ്റ്റലിൻ അനിഷേധ്യനായ ഏകാധിപതിയായിത്തീർന്നു.

സ്റ്റലിൻ അമ്പ്രിൽനിന്നു സ്തുതിയെ അഭിലഷിക്കുന്നു.; ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമത്തോടനുബന്ധിച്ചു പതിനൊന്നു നഗരങ്ങൾക്കു പുതിയ പേരുകൾ നൽകിട്ടുണ്ടു്. "സ്റ്റലിൻ ഇഗറ" (അബൂം) എന്നു് ഈ കാലഘട്ടത്തെ വിളിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ ഏകാധിപതിയുടെ ഫോട്ടോകളും പ്രതിരേകളും മിക്ക സ്ഥാപനങ്ങളിലുമുണ്ടു്. പൊതുജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഒഴിച്ചുവെക്കുന്നു. റഷ്യൻ ജനതതന്നെ സ്റ്റലിനെ കണ്ടിട്ടില്ലത്രെ! നിരന്ദശമായ സ്ഥലത്താണു് നിദ്രചെയ്യുക. ഇപ്പോൾ അധികസമയവും പെലവഴിക്കുന്നതു് കരിങ്കടൽ പ്രാന്തങ്ങളിലാണെ

കവിതേ, നമസ്കേ!

Vattathara Gangadhara Tilak, II U. C.

കവിതാകാമിനീ, നിന്നുടെ കാരുണ്യം
 കവിയാക്കി എന്നെ മേന്മേലുയർത്തണം
 കവിയല്ലിന്നു ഞാൻ, ഗായകനല്ല
 വെറുതൊരു ചെറുവിദ്യാർത്ഥി, ബാലകൻ
 കവിതോദ്യാനത്തിൽ പാടിപ്പറക്കുവാൻ
 കവിയുമാഗ്രഹംതോന്നുന്നെന്നൊരു സേ
 കവിതേ നിന്നെരചിച്ചു രമിപ്പിപ്പാൻ
 മതിയായുള്ളൊരു വാസനാസമ്പത്തും,
 കതികൊണ്ടാകാശംമട്ടുംകിളരാണം
 അലകടൽ കടന്നപ്പുറം കാണാനും
 ഉലകിതിന്റെ രാമസ്വം ഗ്രഹിപ്പാനും -
 മുതകംവീക്ഷണവീർവ്വം നല്കി നീ
 അതിയായെന്നെയനുഗ്രഹിച്ചെന്നാളു
 മമിതാനന്ദം മറുജ്ജ്വാലം നല്ലുണം
 കവിതാകാമനിക്കാഗ്രഹം വായ്ക്കുന്നു
 കവിതാകാമിനീ നീതാൻ തുണയ്ക്കണം.

ന്നു പറയപ്പെടുന്നു. സന്ദർശനം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അധികപക്ഷം അനുവദിക്കാറില്ല. അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, തുടർച്ചയായി മൂന്നുനാലുമണിക്കൂർസമയത്തേക്കായിരിക്കും! സ്റ്റലിനുമായി സംസാരിക്കുന്നതിനിടവന്നാൽ സന്ദർശനം അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഒരുമതിപ്പുണ്ടാകണം: അതിനു ശേഷമെ പിരിയുവാൻ അനുവദിക്കുകയുള്ളു. അദ്ദേഹത്തിൽ അന്യഭാഷകൾ വശമില്ല. വലിയ ഒരു ജ്ഞാനിയല്ല അദ്ദേഹം - എന്നാൽ ഭരിക്കുവാൻവേണ്ട ചൊടിപ്പും കെൽപ്പും സ്റ്റലിനുണ്ടെന്നു് ആരും സമ്മതിക്കും.

സ്റ്റലിൻമൂന്നുപ്രാവശ്യം വിവാഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. ആദ്യത്തെ ഭാ

യ്യയിൽ ഒരു പുത്രനും രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യയിൽ ഒരു പുത്രിയുമുണ്ട്. കുറിനാലുപാനത്തൊലും സ്വരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള അതിശ്രദ്ധയാലും സ്റ്റലിന്റെ ഭാരോഗ്യം ക്ഷയിച്ചുവരുകയാണ്. അവസാനനാളുകളിലേക്കു് ജീവയന്ത്രം ശീശ്രം പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചില സംഗതികൾ മാത്രം നോക്കിയാൽ, സ്റ്റലിനുതുല്യം ബുദ്ധിമാനം മഹാനമായ ഓരോ ലോകത്തിൽ ഇന്ന് ഇല്ലെന്നു പറയാം. പക്ഷേ ലെനിന്റെ നിർദ്ദേശം സ്റ്റലിൻ എപ്രകാരം കൊതിച്ചുവോ അപ്രകാരം സ്റ്റലിന്റെ അവസാനവിനാഴിക എത്ര പേർ കൊതിക്കുന്നുണ്ടാവും?

പരീക്ഷ റദ്ദ് ചെയ്യൂ!!

Abraham C. C., III B. Com.

ഞാൻ ഞാൻ ഇൻറർമീഡിയറ്റ് ക്ലാസിൽ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് - തലപകഞ്ഞു പഠിക്കുകയാണെങ്കിലും ഉയർന്ന ക്ലാസുകളിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ 'വായിക്കുക' എന്നാണ് സാധാരണ പറയുക. "ആടിയുമോ അങ്ങാടി വാണിഭം"; ഞങ്ങൾ പെട്ടെന്നു പാട് ആരാനു മെങ്ങനെ അറിയും? പബ്ലിക് പരീക്ഷയുടെ തലമുടിവസുമായിരുന്നു. ഒന്നരമുദാസമായി ഇടവിടാതെയുള്ള വായനതന്നെ: വായന എന്നതിനു പകരം നല്ലൊരുവാക്ക് ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പറയാറുണ്ട്: പുസ്തകം "കരളക"-എത്ര അർത്ഥവത്തായ വിവരണം! അലങ്കാരവും അതിലുണ്ട്. ചാണകപ്പഴ പച്ചിലക്കണ്ടിൽ ഒളിച്ചിരുന്നു കരണ്ടുതിന്നുന്നതുപോലെ! അതാണ് പരീക്ഷയിൽ നല്ല മാർക്ക് കിട്ടുന്നതിന്റെ രഹസ്യം. ഈ കരൾകളടാതെ പാസാകാൻ തെല്ലു പാടാണ്. പരീക്ഷകഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാം മറന്നു. എന്തിനധികം പറയുന്നു - ഇന്നത്തെ ഈ "പുട്ടുകുറിനിറയ്ക്കുന്ന" വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി ഒന്നടിച്ചുവാക്കുവാൻ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിനിശ്രീ സ്വരസ്വതിയമ്മതന്നെ വല്ല മാറ്റവും അന്വേഷിക്കണം.

മണി നാലടിച്ചു. പതിനുള്ള നടപ്പിനു നേരമായി. എന്റെ മനസ്സും കാലം വെമ്പൽ കൊള്ളുകയാണ്, ഒന്നു പുറത്തിറങ്ങാൻ. പക്ഷേ, നാളെ പരീക്ഷ - "Poetry and Shakespeare": ഞാൻ നടുങ്ങിപ്പോയി! നാളെയാണ് കഴിഞ്ഞ രണ്ടുകൊല്ലത്തെ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലം നിശ്ചയിക്കുന്നത്. അക്കാലം ഓർമ്മപ്പെടാൻ ഞാൻ ഒന്നു മുട്ടിപ്പോയി. ഇനിയും ധാരാളം വായിക്കാനുണ്ട്. ഞാൻ ഒന്നു കൂടി മുരിനിവൻ വായനയിൽ തന്നെ വീണ്ടുലയിച്ചു. ചേളകൾ പലതും "ചക്രപ്പലക" പോലെ മറിഞ്ഞു. എന്റെ തലയിൽ ഒന്നും ത

ങ്ങിയില്ല. ദേഹമാസകലം ഒരു മുട്ട്. അല്ലാതെ തലവിങ്ങലും ഉണ്ട്. പുട്ടുകുറിയിൽ കൂടി ആവിവരുന്നതുപോലെ തലപകയെന്നു തോന്നി. മറ്റൊരു ചേളകൂടി വായിച്ചാൽ ആ പുസ്തകം തീരും. എങ്കിലും എത്രോ നിലയില്ലാത്ത കടലിൽ വീണതുപോലെ, അല്ലെങ്കിൽ, നടന്നാൽ തീരാത്ത വഴിപോലെ: താന്നി, അതു വായിച്ചു തീർക്കാൻ. ഒന്നാംതരം പുസ്തകങ്ങളാണ്: ഷേക്സ്പിയർ മഹാകവിയുടെ "മിഡ്സമ്മർ നൈറ്റ്സ് ഡ്രീം", ഷേല്ലി മുതലായ മഹാകവികളുടെ കവിതകളുടെ ഒരു സമാഹാരവും. പുസ്തകങ്ങൾ ബഹുരസമുള്ളവയാണെങ്കിലും പരീക്ഷയുടെ നിഴലിൽ വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു വെറുപ്പും കയ്യടാണ് തോന്നുക. മഹാകവി ഉണ്ടെന്നു അനവധി വിദ്വേഷങ്ങളുടെ നിരസത്തിനിടയാകുമെന്നു കരുതിയായിരിക്കുകയില്ല നാടകം എഴുതിയതു! പക്ഷേ കാലത്തിന്റെ ഗതികൊണ്ടു അങ്ങനെ വന്നുകൂടി.

ഞാൻ വീണ്ടും പുസ്തകത്തിൽ മിഴിയുറപ്പിച്ചു. വെളിച്ചം തീരെ മങ്ങിയെന്നു തോന്നി. കണ്ണിൽ ഇരുട്ടുകയറി. ഞാൻ ജനാലയിൽ കൂടി വെളിച്ചം വേക്കുന്നു. മരതകപ്പച്ചയും മഞ്ഞയും കലർന്ന മഞ്ഞുപ്രകൃതി എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നു. മോഹനമായ സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ പ്രകൃതി കോമളതാത്രിയായി വിഭസിക്കുന്നു. ആ ലതാനികളെത്തിലെ വല്ലിത്തലപ്പകൾ എന്നെ കൈമാടി വിളിക്കുകയാണ്. "ഹേ, തോഴ, വരൂ നിങ്ങൾക്കിവിടെ സമാശ്വസിക്കാം. കളിപ്പേറ്റിയ ഈ നിഴലിൽ വിശ്രമിക്കാം. അപാരവും ശാശ്വതവുമായ ജ്ഞാനവും സമ്പാദിക്കാം." ഞാൻ ഇത്തരം ആതിഥ്യം സ്വീകരിക്കാൻ സ്വതഃ ഉത്സുകനാണ്. പക്ഷേ ഇന്നത്തെ ലോകം ഈ പ്രവണതയ്ക്കു വിലകൊടുക്കുന്നില്ല. പ്രായോഗികജ്ഞാനത്തേക്കാൾ പുസ്തകജ്ഞാനത്തിനും

ബല്ലാ ഇന്നും വിലകൂടുതൽ. അങ്ങനെ, ഞാൻ എന്റെ മുറിയിൽ പുസ്തകക്കുമ്പാരങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു മാണകപ്പുഴുപോലെ ചുരുങ്ങുകയും ചെയ്തു. എന്റെ മനസ്സ് വീണ്ടും വെമ്പൽപൂണ്ടു. എന്റെ വിചാരങ്ങൾ എന്തോ അച്യുതമായ ഒരാഴ്ചയെത്തു വലയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഞാൻ പുസ്തകക്കുമ്പാരങ്ങളെ പിന്നിൽ തള്ളി, കവാടം ബന്ധിച്ചു. ഞാൻ ഹൃദയാശ്വാസസൂചകമായി ഒന്നു നിശ്വാസിച്ചു.

ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ട തോണിപ്പോലെ ആ തെരുവീഥിയിൽക്കൂടി ഞാൻ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. സായാഹ്നസഞ്ചാരത്തിനിറങ്ങിയ പല കൂട്ടുകാരും ആ ഒഴുക്കിൽ മുന്നോട്ടു ഗമിക്കുന്നുണ്ട്. തലച്ചോറിനെ സ്വപ്നമാക്കാനുള്ള ഒരു നിത്യ അത്യാവശ്യത്തിന്റെ പേരിലാണ് എല്ലാവരും തിരിച്ചിരിക്കുന്നത് - അതേ, കുറേ കറേറൽക്കാൻ; കണ്ണിന് അല്പം ഭക്ഷണസേവനം നൽകാൻ; പലരുമായി ചെടിചറയാൻ. ആ കായൽത്തീരമാണ് എല്ലാവരുടേയും ലക്ഷ്യം. വിശാലമായ പൽപ്പറത്തു് സ്വപ്നം വിശ്രമിക്കണം. ഇതൊരു പതിവാണ് - സിഗററ്റ്, സിനിമ എന്നൊക്കെ പറയുന്നതുപോലെ ഒരാവശ്യം.

അന്നത്തേതു രസമുള്ള 'കമ്പനി' ആയിരുന്നു. ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ കഴിവിനൊത്തവണ്ണം ചില 'ബുഡാലി'കൾ അഴിച്ചുവിട്ടു. അങ്ങനെ കുറെ കഴിഞ്ഞു. പിന്നെ സംസാരം പരീക്ഷയെപ്പറ്റിയായി. ആ ചോദ്യംവരും, ഈ ചോദ്യംവരും എന്നൊക്കെ ഉൾക്കാലങ്ങളും പ്രചലനങ്ങളും പുറപ്പെട്ടു. പിന്നെ സംസാരവിഷയം വേറൊന്നായി. കാരുകൊള്ളുവാൻ അവിടെ അനവധി ആളുകൾ വന്നുകൂടിയിരുന്നു. അതിൽ, ഞങ്ങളെപ്പോലെ പരീക്ഷയ്ക്കുമേരാനുള്ള പലവിദ്യാർത്ഥികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ അടുത്തുകൂടി പോയിക്കൊണ്ടിരുന്ന സഹോദരികളെ നിർദ്ദയം കളിയാക്കുന്നത് ചിലർക്കു ബഹു രസമായിതോന്നി. ഞങ്ങളാൽ കളിയാക്കപ്പെടുന്നത് ഒരു ബഹുമാനമെന്നപോലെ ഓരോ പുഞ്ചിരി സമ്മാനിച്ചുകൊണ്ട് അവരും കടന്നുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു സരസൻ തട്ടിവിട്ടു: "അതേവേദന 'ഫെലനായും' 'ഫെർ

മിയായും': ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽത്തന്നെയുണ്ടല്ലോ "ലൈസാണ്ടരും" "ഡെമസ്രിയസ്സും" - അങ്ങനെ രണ്ടുനാലുപേരുടെ ചിലവിൽ ആ സുഹൃത്സംഘം വളരെയധികം മോദിച്ചു. ആ പതിവ് എന്നും അനുവർത്തിക്കാറുള്ളതാണ്. ക്ലാസിലും പുറത്തും അങ്ങനെയാണ് അവർ അറിയപ്പെടുന്നത്. ആ പുമ്പാറകൾ കണ്ടുമ്പിൻനിന്നു മറഞ്ഞെങ്കിലും അവർമൂലം സംജാതമായ ചരിയും കോലാഹലവും കുറച്ചുനേരം കൂടി നീണ്ടുനിന്നു. ആ മേളത്തിനിടയിൽ എന്റെ ഹൃദയഭാരത്തിന് അല്പം ലാഘവംകിട്ടിയതു കൂട്ടുകാർ അറിഞ്ഞിരിക്കുകയില്ല. ഒരുപക്ഷേ ആ കോലാഹലങ്ങൾ എന്റെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ ഒരു ഗ്രാമഫോൺ റെക്കോഡ് നിമിഷകയായിരുന്നിരിക്കാം. പിന്നീടൊരിക്കൽ അതിന്റെ ഉദ്യോഗാനം ശ്രവിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് അപ്പോൾ ഞാൻ കരുതിയില്ല! സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ നിങ്ങൾ സംശയംകണക്കാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഒരു കൊള്ളിമീൻ എന്നിൽ അടർന്നുവീണെന്ന്. ശരി, ചന്ദ്രബിംബത്തിലെ ഒരു രശ്മി എന്നിൽ പതിച്ചു. അതുണ്ടാക്കിയ കോളിളക്കമായിരുന്നു ആ കായൽക്കരയിലെ വിനോദബഹളങ്ങൾ. അങ്ങനെ കുറേനേരത്തെ 'ബോറടി'യും കഴിഞ്ഞു. ധാരാളം രസിക്കാനുള്ള വകയുണ്ടായിരുന്നു. സൂര്യൻ ആഴിപ്പുറപ്പിൽ അമഴ്ന്നതോടുകൂടി കായൽക്കരയിലെ കോൺഗ്രസ്സും അവസാനിച്ചു. ഞങ്ങൾ ഓരോരുത്തരായി പിരിഞ്ഞു.

മുറിയിൽനിന്നു തിരിച്ചിട്ടു് ഏതാണ്ടു രണ്ടു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു ഞാൻ മടങ്ങി എത്തി. ആ രണ്ടു മണിക്കൂർ സമയം പറന്നു കയ്യാൽതന്നെ വിസ്മയമായിരുന്നു. വീണ്ടും ഞാൻ പുസ്തകക്കുന്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം സ്ഥലം പിടിച്ചു. കളിക്കുവാൻ എനിക്കു സുഖം തോന്നിയില്ല. ദേഹത്തിന് അല്പം ചൂടുള്ളതുപോലെ തോന്നി. അല്പം ധാരാളം കഴിച്ചു് ഞാൻ വീണ്ടും വായിക്കാൻ തുടങ്ങി. വായിക്കുവാൻ തീരെ സൈപരം തോന്നിയില്ല. അല്പാല്പമായുണ്ടായിരുന്ന തലവേദന ഇപ്പോൾ വർദ്ധിച്ചു; അതോടൊപ്പം ഉള്ളിൽ ഭീതിയും... നാളെ പരീക്ഷയാണ്! ഞാൻ അ

വസാനമായി എല്ലാം ഒരു നോക്കു നോക്കു നിരന്നത് അന്നരാത്രിയായിരുന്നു. ഒരുമണി വരെയുള്ള പ്രോഗ്രാമായിരുന്നു നേരത്തേ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. ക്ഷമയെ ഒന്നുകൂടി പിടിച്ചുനിർത്തി, ഒരുവിധം കുറേ വേളകൾ വായിച്ചുതള്ളി.

പനി നന്നേ ശക്തിയായിത്തുടങ്ങി. ഒരു വേളവോലും വായിക്കാൻ കഴിവില്ലാതായി. മണി അപ്പോഴേക്കും പത്തടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പുസ്തകങ്ങൾ ഒന്നരണ്ടെണ്ണം എന്നെപ്രതീക്ഷിച്ചു ഇരിക്കുന്നു. 'ഡിം' ഒരുവിധം ഒരാവൃത്തി വായിച്ചുതീർത്തു. പനി എന്നെ ശക്തിയായി അസ്വാസ്ഥ്യപ്പെടുത്തി. ഉറക്കത്തിന്റെ മാട്ടുകൾ ഒട്ടേറെ എന്നിൽ താച്ചു. ഞാൻ അവസാനം ആ ദേവതയ്ക്കു കീഴടങ്ങാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. എങ്കിലും അല്പം കാര്യകൊള്ളാനായി വെളിയിലേക്കിറങ്ങി. അന്നൊരു ചന്ദ്രികയുള്ള രാത്രിയാണ്. കാണായദിക്കെല്ലാം പൂണ്ണചന്ദ്രപ്രഭയിൽ മുഴുകിയിരുന്നു. കല്പവൃക്ഷത്തോപ്പുകൾക്കിടയിൽ കൂടി ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന പീയൂഷകിരണങ്ങൾ എന്നെ കിഴിയിച്ചു. കളിമ്ബയേറിയ മന്ദവായു എന്നെ തഴുകി. മുല്ലപ്പൂക്കളുടെ പരിമളം പരിസരങ്ങളിൽ പരന്നു. ഞാൻ ആ നിശ്ചയം കോരിത്തരിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന കോമളിയെ അകന്നുകൊണ്ടു അല്പനേരം നിന്നുപോയി. ഏറെ സമയം ആ സുധാരസം നുകരവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ കിടപ്പായെ ശരണംപ്രാപിച്ചു. ചന്ദ്രനനു നടക്കാതിരിക്കുന്ന പരീക്ഷയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചപ്പോൾ എന്റെ കരൾ പൊടി. ഒരു ദീർഘനിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഞാൻ ആ സമാധാനദേവതയ്ക്കു സ്വയം അർപ്പിച്ചു. എന്റെ കണ്ഠപാളകൾ കനംകൊണ്ടെന്നപോലെ തുങ്ങിത്തുടങ്ങി. ജനാലയിൽ കൂടി അലസമായി നോക്കിയപ്പോൾ, നിലാവെളിയിൽ, മന്ദമാതൃതരംഗങ്ങൾ സാക്ഷാൽ നീലിമയേറിയ സാഗരചീമികളായ് വകുന്ന് ഏററംകൊള്ളുന്നതായും, ആ ദീമികളിന്മീതെ തത്തിപ്പറന്നു, പൊൻമിറകുകളുള്ള ഒരു ബാലസപരൂപൻ പഞ്ചിരിതുകിക്കൊണ്ടു വന്നെന്നതായും എനിക്കു തോന്നി. ആ

ദിവ്യബാലകന്റെ കൈകളിൽ ഞാൻ മുഖവും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതരം മനോഹരങ്ങളായ പശ്ചാത്തലങ്ങളായിരുന്നു. ബാലൻ മെല്ലെ എന്നെ സമീപിച്ചു. ചുണ്ടുകളനക്കി എന്നോ മന്ത്രിച്ചു; പുകൾ എന്റെ കണ്ണിന്മീതെ നീട്ടി തിരുമ്മി — പനിൻ്റെ ഒഴിച്ചാൽ എന്നവണ്ണം ഒരു കളിമ്ബ എനിക്കു തോന്നി. കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞു.

* * * * *

മങ്ങിയ നിലാവെളിച്ചം. ഞാൻ ഒരു വനാന്തരത്തിൽ, ഒരു വള്ളിക്കിടലിൽ, പച്ചശയ്യയിൽ, കിടക്കുകയാണ്. പരിസരം പച്ചിതലം സുഗന്ധപുരിതവുമായിരുന്നു. എന്റെ ഹൃദയം കളിർകാരോട് പുകകൊണ്ടു: കാര്യം പിടിച്ച ഒരു കൊടിക്കുറവോലെ അതു തേങ്ങിയുലഞ്ഞു. പ്രകൃതി ഒരു നവ്യവൈതന്യത്താൽ മനോജ്ഞമായി.

മുദലസ്വരത്തിൽ ഉതിരുന്ന ഒരു വിദൂരഗാനത്തിന്റെ നേരിയ അലകൾ എന്റെ കണ്ണുപടങ്ങളിൽ എന്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതിനെ തുടന്ന്, നേരിയ കാൽചിലമ്പുകളുടെ കൂട്ടംകൂട്ടമായുള്ള മാലനവും അച്ചുക്കുമായി ഞാൻ ശ്രവിച്ചു. ക്രമേണ ആ മുദലനാദം വ്യക്തമായി കേട്ടുതുടങ്ങി. ഞാൻ ശ്വാസമടക്കി അതിവശ്രദ്ധയോടെ വെച്ചുകൊടുത്തു. ആ മുദലനാദം അടുത്തടുത്തു വന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ആരേയും കാണുന്നില്ല. അതൊരു അദൃശ്യ നൃത്തത്തിന്റെ കാൽവെച്ചുപോലെ എനിക്കു തോന്നി. ഇതെന്തു, നന്തകിയെ കാണാതെ നൃത്തനാദംമാത്രം കേൾക്കുകയോ? പെട്ടെന്ന് അംബരം ഒരു കാർമറയിട്ടു. മുഴുതരി ആ തിരശ്ശിലയിൽ മറഞ്ഞുനിന്നു. പിന്നെ ഒരു നീലനിലവിന്റെ പ്രകാശം എനിക്കനുഭവപ്പെട്ടു. എന്റെ കണ്ണുകൾ ആ നീലിമയിൽ കൂടി നഴഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ചില അച്ചുക്കുരൂപങ്ങൾ! എന്റെ മനസ്സിലെ സ്നേഹങ്ങൾ കൂടുതൽ തപരിച്ചു.

പച്ചപുരിതമായ ഒരുദ്യാനം. അതിൻ്റെ നടുവിൽ സ്വപ്നലോകം ഉറവകളായി പൊടിച്ചൊഴുകുന്ന ഒരു നീർപ്പൊയ്ക്കു. അതിൻ്റെ കരയിൽ അച്ചുക്കുരൂപിണികളായ ഒരു സംഘം വന്നഭവതമാർ! അവർ ദ്രുതഗതിയിൽ എന്തിലോ

വ്യാപൃതരായിരുന്നു. ഞാനും മനം മയക്കുന്ന ഒരു മണിനാദം! വനദേവതമാർ അതുവരെ ഏല്പിച്ചിരുന്ന വ്യാപാരങ്ങളിൽനിന്നു വിരമിച്ചു് ഒരു വൃത്തമൊപ്പിച്ചു് അണിനിരന്നു-നടിച്ചു് ഒരു നൃത്തത്തിനൊരുവെട്ടുംചോലെ. കളകളുപരങ്ങളോടൊപ്പം ചുറ്റുമുറക്കോടുകൂടിയ പദവിന്യാസകോലാഹലം എന്നിൽ രോഗാഞ്ചലമുഖമാക്കി. ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കൊണ്ടു് ആ നൃത്തവും അവസാനിച്ചു. നീലരത്നമി. കൾക്കു തിളക്കം കൂടി. ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. പൊയ്കയുടെ തീരത്തു്, ഒരു വൃക്ഷത്തിൽ, തുങ്ങിയാടുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉഴഞ്ഞാൽ പച്ചിലത്തോരണങ്ങളാലും പൂങ്കലകളാലും അലംകൃതമായി കാണപ്പെടുന്നു. വനദേവതമാരിൽ എല്ലാകൊണ്ടും പ്രമുഖയായ ഒരു മോഹനാംഗി—അവരുടെ രാജ്ഞിതന്നെ ആയിരിക്കാം.— മന്ദഹാസത്തോടുകൂടി എന്നെ സമീപിച്ചു് മുഴുവലികളെപ്പോലെ കോമളങ്ങളായ ഭുജങ്ങളിൽ എണെക്കോരിയെടുത്താശ്ലേഷിച്ചു; നെറുകയിലും നെറ്റിത്തടത്തിലും കപോലങ്ങളിലും അധരപുടത്തിലും പലചുരു ആവേശപൂർവ്വം ചുംബിച്ചു. ഫലപുഷ്പലങ്ങളിൽ തേനേറിയലും, താമരയിലകളിൽ മാതളം, മുന്തിരിങ്ങാ മുതലായ മധുരഫലങ്ങളും അണ്ണാൻകൂട്ടുകളിൽ അണ്ടിപ്പരിപ്പു, ബദാംപരിപ്പു തുടങ്ങിയ വിഭവങ്ങളും ആവഹിച്ചുകൊണ്ടു തോഴിമാർ ചുറ്റും നിൽക്കെ, ആ രാജ്ഞി അവയിൽ ഓരോന്നെടുത്തു് അതിവാത്സല്യപൂർവ്വം എന്നെ ഉഴട്ടി; പപ്പുങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള ഒരു കിരീടം എന്റെ ശിരസ്സിലും പുമാലകൾ കഴുത്തിലും അണിയിച്ചു; ഒരു നേരിയ മുദഗാനത്തോടുകൂടി ഉഴഞ്ഞാലിലേക്കു എന്നെ ആനയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭുജങ്ങൾ പരസ്പരംകോർത്തും ശിരസ്സുകൾ തമ്മിൽചേർത്തും ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ പാശ്ചാത്യഗാനമാധുരിയുടെ ചാരമും എനിക്കനുഭൂതമായി.

"Thou art as wise as thou art beautiful" എന്നായിരുന്നു അവളുടെ പല്ലവി അതുകേട്ടാൽ ആരിളകാതിരിക്കും? 'O, how I love thee! how I dote on thee! എന്നു പാടുമ്പോൾ അവൾ പ്രകടിപ്പിച്ചു

ആവേശം അന്യോദേശവും അപ്രതിഫലമായിരുന്നു. ഞാൻ ആ പ്രേമലഹരിയിൽ മുഴുകി മതിമറന്നു് ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വൃക്ഷങ്ങളായിൽനിന്നു പെട്ടെന്നു രണ്ടു രൂപവിശേഷങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു; ഒന്നു്, സാഗരവീമികളിന്മേൽ തത്തിപ്പറന്നു വന്നെത്തിയതായി മുൻപുപറഞ്ഞ ബാലസപരൂപനായിരുന്നു—ഇപ്പോൾ ഒരു വികൃതിച്ചിരി ആ കോമളന്റെ മുഖത്തു കൂളിയാടിയിരുന്നെന്നുദേശം. മറ്റൊരു ശരവം പുഞ്ചിരിയോടു പടവെട്ടുന്ന മുഖതേജസ്സോടും രാജമിഹങ്ങളോടുംകൂടിയ ഒരു ദിവ്യപുരുഷനുമായിരുന്നു. അവരെ ദർശിച്ച മാത്രയിൽ ഉഴഞ്ഞാലിൽ എന്നോടൊന്നിച്ച് ആടിരസിച്ചിരുന്ന മോഹനാംഗി പിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു; ഉഴഞ്ഞാലിൽനിന്നു വഴുതി ഞാനും നിലം പതിച്ചു—അല്ല ഞാൻ ഉണന്നു! "സ്വപ്നമോ മായയോ മന്ദതിദ്രാന്തിയോ" എന്നു സന്ദേഹിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു സുഷുപ്തിയിലേ അനുഭവങ്ങളുടെ വൈശിഷ്ട്യമോത്തു വല്ല കഴുത്തലയും എന്റെ കഴുത്തിനുമീതെ വന്നു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ കൈയണച്ചു തടവി നോക്കാതിരുന്നില്ല!—"ഷേക്സ്പീയർരസായനം" തെല്ല മാത്രതെറ്റിസേവിച്ചതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു ഈ അനുഭവമെന്ന് ഒടുവിൽ തീർച്ചയാക്കുകയും ചെയ്തു. ക്ഷീണാധിക്യത്താൽ ഞാൻ പിന്നെയും മന്ദനിദ്രയിൽ ലയിച്ചു. കാലത്തു് എടുമണിക്കാണം പിന്നെ ഞാനുണന്നതു്. പുണ്ണബോധം തിരിച്ചു കിട്ടിയതു് അപ്പോഴാണ്. പരീക്ഷയുടെ കാര്യം ഒരന്യോപോലെ എന്നിൽ പതിച്ചു. മനസ്സിൽകോളിളക്കമുണ്ടായി. അപ്പോഴാണ് എനിക്കു നല്ല പനിയുണ്ടെന്നു ബോധ്യമായതു്. അന്നു പരീക്ഷയ്ക്കു് എഴുതുവാൻ ശക്തനാകുകയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു് ഞാൻ ചഞ്ചലപ്പെട്ടു. മിന്നൽ പിന്നർ ഏറ്റുപോലെ ഞാൻ വിറച്ചു. പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ നിരവധിചിന്തകൾ എന്നിൽ കൂടി പാഞ്ഞുപോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മണി വെട്ടായപ്പോഴേക്കും ഹോസ്സൽ ഡോക്ടർ ചാക്കോവന്നു എന്നെ പരിശോധിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും എനിക്കു 103½ ഡിഗ്രി പനിയുണ്ടായിരുന്നു.

ഞാൻ ചോദിച്ചു: “ഡാക്ടർ, എനിക്കു ഇന്നു പരീക്ഷയ്ക്ക് എഴുതുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലേ?” ഒരു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി ഡാക്ടർ മറുപടി പറഞ്ഞു: “ഇല്ല. നിങ്ങൾ സ്വല്പം വിശ്രമിക്കണം. പരീക്ഷയേക്കാൾ വലതു ദോഷമൊന്നും നിങ്ങൾ മനസ്സു സ്വസ്ഥമാക്കണം.” ഞാൻ ഇടിയെട്ടേറ്റു പന്നമാപോലെ ചുട്ടിപ്പോയി. എങ്കിലും വിധിമിതത്തിനും ഡോക്ടർമാക്കോ യുടെ വാക്കിനും വഴങ്ങാതെ തരമില്ലല്ലോ. അടുത്തു തുശ്രുചിക്കുന്ന ആൾ എന്നെ കിടക്കയിൽ കിടത്തി; വിരികൊണ്ടു പുതപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ തന്നെ അതു പത്രീയിലേയ്ക്കു മാറ്റുകയും ചെയ്തു. തലേദിവസം വൈകുന്നേരം കായലോരത്തു കാഴ്ചകൾ കണ്ടുറങ്ങി. ഞാൻ ഇന്ന് ആതുരപത്രീയിലെ ഒരു കട്ടിലിൽ രോഗഗ്രസ്തനായി കിടക്കുന്നു!

വൈകുന്നേരം വരെ ഞാൻ ജിജ്ഞാസയെ അമർത്തി നിരത്തി. പനി എനിക്കു സാരമായി തോന്നിയില്ല. പരീക്ഷയിൽ ചേരാത്തതിലുള്ള മനോവ്യഥയാണ് എന്നെ നിറുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. പരീക്ഷയുടെ വിവരമറിയാൻ ഞാൻ വെമ്പൽ പുണ്ടു. അഞ്ചുമണിയോടുകൂടി ഒന്നു രണ്ടു കൂട്ടുകാർ എന്റെ മുറിയിൽ കയറിവന്നു. ഞാൻ വിചാരിച്ചു, സ്വപ്നം ആ പർത്തിക്കാപ്പുകയാണെന്ന്. ആ മുഖങ്ങളിൽ പുഞ്ചിരിക്കുപകരം അതിയായ വേദം നിഴലിച്ചു കാണാമായിരുന്നു. കാരണം, എന്നെ പരീക്ഷാഹാളിൽ കണ്ടില്ല. ഞങ്ങൾ പരസ്പരം വിശേഷങ്ങൾ ഓരോന്നു പറഞ്ഞു. മറ്റു ചില സുഹൃത്തുക്കളും അപ്പോഴേക്കു് അവിടെ എത്തി. എന്റെ കിടപ്പിൽ അവർ അത്യാശ്ചര്യപ്പെട്ടു. എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ മനോവേദനയുളവാക്കുന്ന ഒരു സംഭവമായിരുന്നു അന്നത്തെ എന്റെ സുഖക്കേട്. പരീക്ഷയുടെ വിവരങ്ങൾ ഞാൻ അവരിൽനിന്നു ഗ്രഹിച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞു, “ഇത്ര എളുപ്പമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല” - പക്ഷിന്റെ കസ്യതികളും - റൈറ്റാനിയായുടെ കഴുതപ്രണയവും! - നിരാശയുടെ ഒരു നിരപാസം എന്നിൽനിന്നു തിന്നു. കുറെനേരത്തെ സംസാര

ത്തിനുശേഷം കൂട്ടുകാർ എല്ലാം അവരവരുടെ വസതികളിലേക്കു തിരിച്ചു. ഒരു നീണ്ടനിരപാസത്തോടെ ഞാൻ ജനാലയിൽ കൂടി മറയുന്ന സൂര്യനോടു് അന്നത്തേക്കു യാത്ര പറഞ്ഞു.

പിറേദിവസം മണിപത്തായി. തലേനാൾ എന്റെ മുറിയിൽ ആദ്യം വന്ന സുഹൃത്തുക്കളിൽ ഒരാൾ - നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുമായിക്കാം - അതെന്നെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു ഹൃദയമാണെന്ന് - അതേ, അവൾ ഒരു സ്വപ്നനായികതന്നെ - വളരെ യുതിയിൽ എന്റെ കിടപ്പറയിലേക്കുവന്നു. ഒരു കൂട്ടുകാരിയും കൂടെ ഉണ്ടു്. അവർക്കു് ഒരു വലിയ സന്ദേശം എന്നെ അറിയിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നു: “പരീക്ഷ ക്യാൻസൽ ചെയ്തു! പേപ്പർ ക്ലോയതു കാരണം” - എന്റെ ഹൃദയം വല്ലാതെ തുടിച്ചു. “ഹാ! വിധി തുണച്ചു!” അവർ രണ്ടുപേരും രണ്ടുകസാലകളിലായി ജനാലയതകിൽ ഇരുന്നു. സുഖക്കേടിന്റെ വിവരങ്ങൾ എല്ലാം ഗ്രഹിച്ചശേഷം പരീക്ഷയെപ്പറ്റി പലതും തുടൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. മറ്റു ചില കൂട്ടുകാരും അവിടെ വന്നുചേർന്നു. പരീക്ഷ റദ്ദാക്കിയതു മൂലം ചിലരിൽ സന്തോഷവും ചിലരിൽ സന്താപവും കാണാനുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും പൊതുവേ ഏല്ലാവർക്കും ഒരു മനസ്സുവെത്തോന്നി. എന്റെ കാര്യം ഓർത്തിൽ അവർക്കു് ഏതുപോലെയുണ്ടായതു്. അടുത്ത ചാൻസിൽ ഞാൻ പ്രൊതിയോടെ പാസാകുമെന്ന് അവർക്കു് ബോദ്ധ്യമായിരുന്നു. പിന്നെ എന്റെ സ്വപ്നക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. അവർക്കു് ഏതു വളരെ രസവത്തായി തോന്നി. എങ്കിലും ആ സ്വപ്നനായിക ആരാണെന്ന് അവരിൽ ചിലർക്കു് ഒരു തർക്കം! ഒരു വിദ്വാൻ തട്ടിവിട്ടു: “അതിനെ അന്വേഷിച്ചു് അധികം ദൂരെ പോകേണ്ടാ - അടുത്തുതന്നെ കണ്ടേക്കാം”.

എല്ലാവരും കൂടി ഒരു കൂട്ടച്ചിരി! - വനിതാ മെമ്പർ പറഞ്ഞു: “നോക്കണേ, ഇത്ര ആൺ വിദ്വേഗരുടെ വിചാരം പോണപോക്കു്. മരുന്നും മന്ത്രവും കൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ റൈറ്റാനിയായാമാരുണ്ടോ കഴുതത്തലയന്മാരിൽ ആവേരം

പഴരത പത്തിലേയുള്ള പ്രഥമപടി

T. J. Mathai II U. C.

മരണബാറാൻ പ്രളയവർണ്ണനർജ്ജനൻ നമാനം രാജിയച്ഛ് ലണ്ടനിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടത്തെ ഇൻഡ്യൻ വിദ്യാർത്ഥികൾ നൽകിയ റീപാർട്ടിയിൽ സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടായി: "നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെയും നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ക്ഷേമത്തെയും വിസ്മരിക്കുക. നിങ്ങൾ യോക്തർമാരോ മോതെങ്കിലും സമുന്നതസ്ഥാനത്തു വർത്തിക്കുന്നവരോ ആയിരുന്നാൽ സമുദായത്തിന്റേയും രാജ്യത്തിന്റേയും താൽപര്യത്തിനുവേണ്ടി സേവനം ചെയ്യുവാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും ശ്രമിക്കുക. ഈ വിധം മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് സർവ്വപരമാരുടെ സ്നേഹവും ബഹുമാനവും സമാജ്ജിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ." വളരെ അർത്ഥമുള്ള ഒരു പദമാണിതെന്ന് ആരാണു സമ്മതിക്കാത്തത്? ഇതുപോലുള്ള ഉപദേശകലങ്ങളാണു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വേണ്ടതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവിയോഗ്യേയസംവിധാനത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അതുല്യമായ സ്ഥാനമാണുള്ളതു്. അവർ നല്ലവഴിയിൽ ചരിക്കേണ്ടതു് ലോകാഭിവൃദ്ധിക്കു് ആവശ്യമാണു്.

ഭാരതം സ്വതന്ത്രയായി. ലോകരാഷ്ട്രസമുച്ചയത്തിൽ അപ്രധാനമല്ലാത്ത സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നതിനു് അവർ അർഹ്യമാണെന്നു് ഇതിനകം എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഈ ആഗ്രഹലബ്ധിക്കുവേണ്ടി, അതിനുള്ള സാദ്ധ്യതകൾ കരുപ്പിടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, നിയുക്തരാകേണ്ട സേനകളാണു് വിദ്യാർത്ഥികൾ. ഈ ആശയംതന്നെയാണു് സർക്കാർ വല്ലഭായ് പട്ടേൽ നാഗപ്പർ സർവ്വകലാശാലയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളോടു പറ

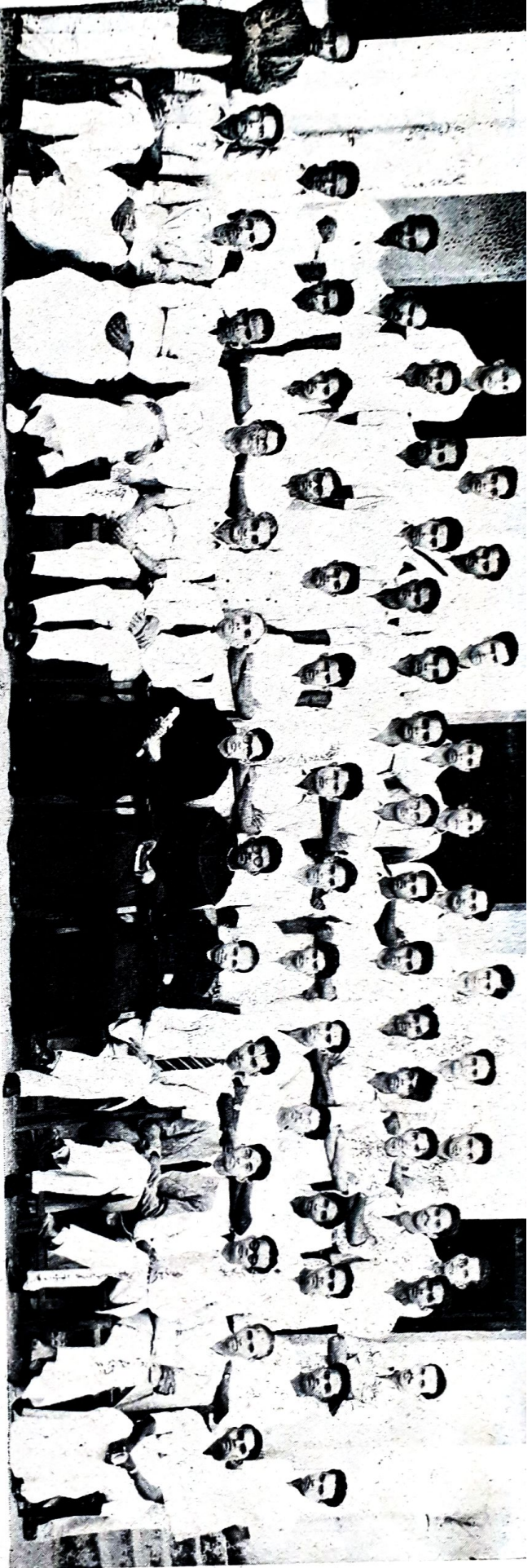
ഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. "നമുക്കു കൈവന്നിരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം നാം നന്നായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ, നമ്മുടെ പുരോഗതിക്കും പ്രയോജനത്തിനും അതിനെ സഹായകമാക്കിയില്ലെങ്കിൽ, ഭാവിതലമുറകൾ നമ്മുടെമേൽ ശാപവഷം ചൊരിയും. ഒരു മഹാത്മാവു് അമൃത്യമായ ഭാഗ്യം നമുക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി തനിക്കുള്ള സമസ്തവും, സ്വജീവനെത്തന്നെയും, ബലികഴിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, എങ്കിലും ആ ഭാഗ്യം നഷ്ടിഭവിച്ചെന്നും അവർ പഴിക്കും."—അതിനാൽ യഥാർത്ഥസൗഭാഗ്യമലർക്കാവിൽ പുലരാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ നാളത്തെ പഴരന്മാരായ നാം സേവനസന്നദ്ധരായി മുന്നോട്ടിറങ്ങണം.

സുഖത്തിന്റെ പിറകേക്കാടി ജീവിതം ഫലശൂന്യമാക്കാനുള്ള സാഹസം ജന്മവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു യോജ്യമല്ല. അണ്ണാമല സർവകലാശാലായൂണിയൻ വാഷ്ലികത്തിൽ ആലുപുഷ്പം വെച്ചുകൊണ്ടു് സർ. എസ്. രാധാകൃഷ്ണൻ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഈ തത്വം വ്യക്തമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. "ഭൗതിക സുഖാനുഭവങ്ങളുടെ പിന്നാലെ കാടി ആത്മാവിനെ കളങ്കപങ്കിലമാക്കരുതെന്നു് നിങ്ങളോടു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ മഹത്തായ പാരമ്പര്യം—ആത്മീയതയിലും സത്യാന്വേഷണത്തിലും അടിയുറച്ചു അഭികാമ്യമായ ആ പാരമ്പര്യം,—കൈമാറിക്കാൻ നിങ്ങൾ ശ്രമിക്കുവിൻ"

ഈ ആഗ്രഹസമുച്ചയമായി വിദ്യാർത്ഥികൾ ചില ഗുണങ്ങൾ അഭ്യസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്വഭാവശുദ്ധി, വിവേചനം, അധികാരികളോടു ബഹുമാനം എന്നീ ഗുണത്രയത്തിന്റെ വെളി

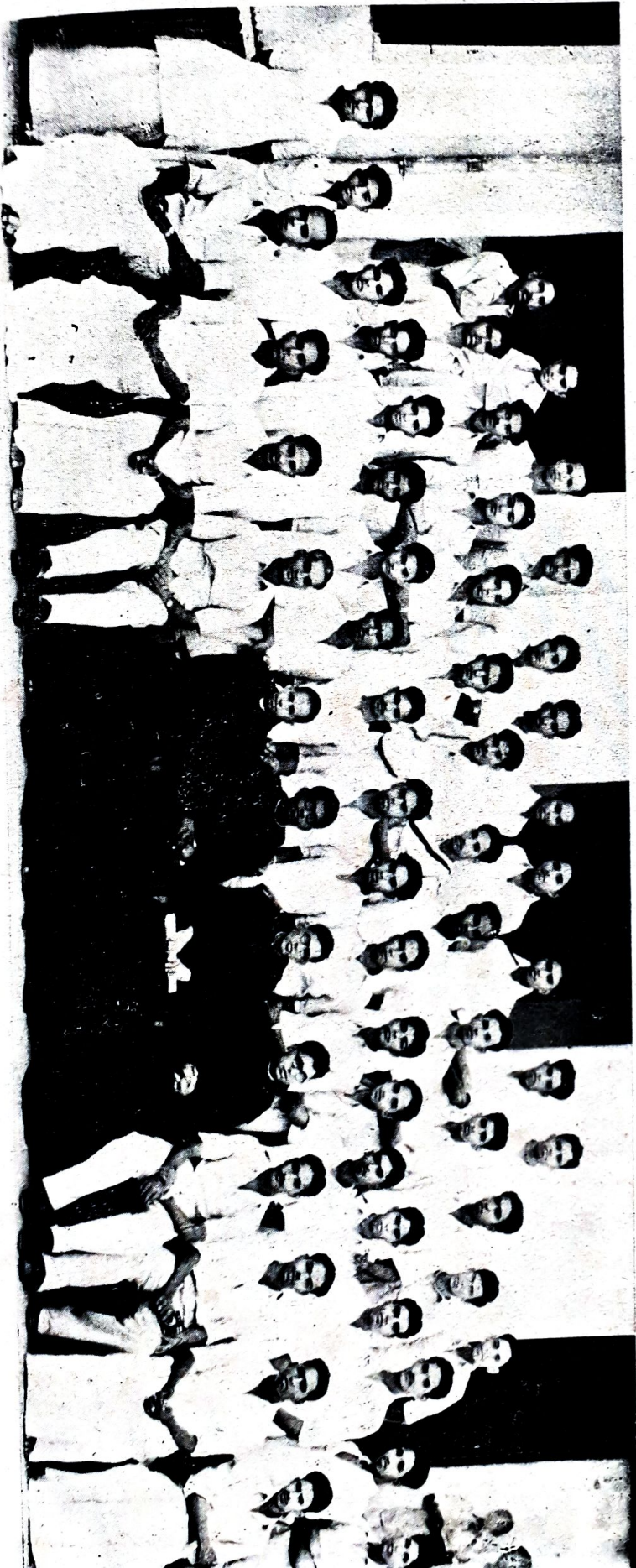
കൊള്ളുവാൻ പോകുന്നു!" അതിനു് ഒരു സൂത്രം രസികൻ ബദലും നൽകി: മരണം മന്ത്രവാദവും കൂടി ഉണ്ടെങ്കിലും ഹൈലൈനാ ഡൈമെഡ്രി

യസ്സിനോടും—കൂട്ടുകാരിയുടെ നേക്കു കണ്ണോടിച്ചുകൊണ്ടു്— ഹെർമിയ ലൈസാബെറോടു മല്ലേ ചേരുകയുള്ളു!"

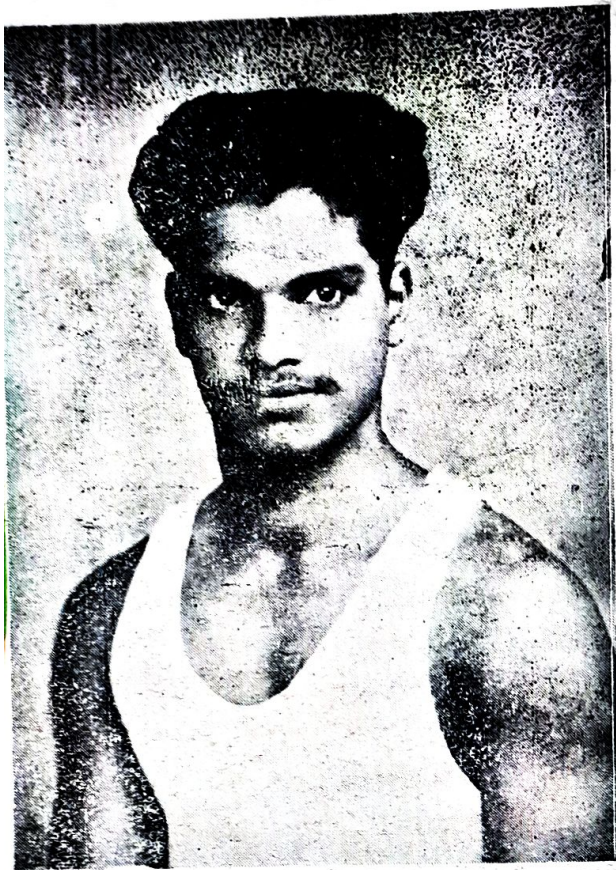

Our
Out-going
B. Com.
Students

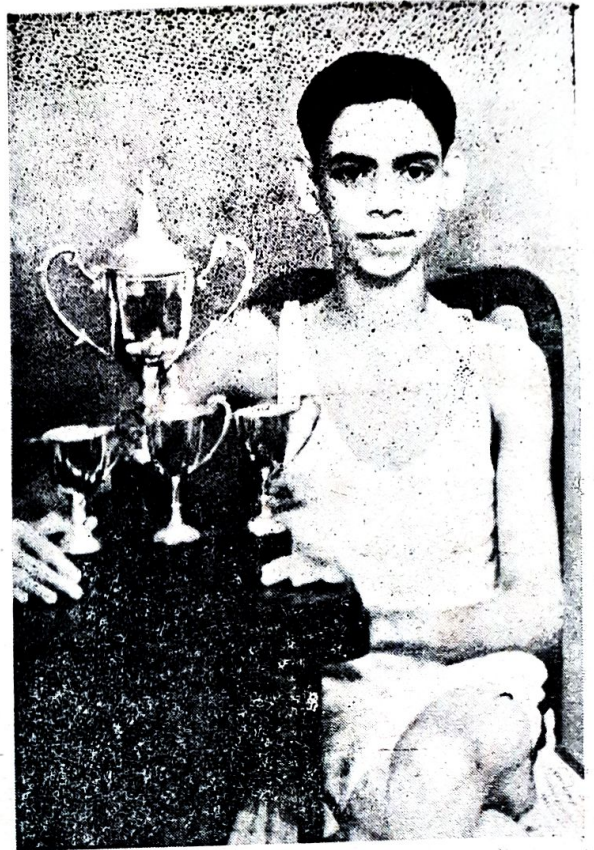
Photographic
Club

Our Athletic Champions

K. M. Mathew II U. C.
College & Inter-collegiate Athletic Champion
(Several new records)

George Joseph II U. C.
Junior Athletic Champion

M. A. Abraham IV B. Com.
Captain of the Green House
(Intramural Champion)

K. M. Kurian II U. C.
Winner: 1500 & 5000 Metres Races
in the Inter-collegiate Sports (Trichur Division)

ചുത്തിലാണ് നമ്മുടെ ഭാവിയുടെ മനോഹാരി
 തദർശിക്കേണ്ടതു്. ജീവിതായോധനത്തിൽ വിജ
 യി ആകുന്നതിനു് അഭിലാഷിക്കുന്ന ഏതൊരുവ
 നും തദനുയോജ്യങ്ങളായ ഗുണങ്ങൾ സമ്പാദി
 ക്കാൻ ശ്രദ്ധാലുവായില്ലെങ്കിൽ, നല്ല ബിരുദ
 ങ്ങൾ നേടിയൊരതന്നെയും, അവന്നു ജീവിത
 സാഹചര്യം കരതമായി എന്നു പറയാൻ പാ
 ടില്ല. എല്ലാറ്റിനും ആധാരമായതു സ്വഭാവ
 ശുദ്ധിയത്രേ. "ധനനഷ്ടം നഷ്ടമല്ല; ആരോ
 ഗ്യഹാനി നിസ്സാരമാണു്". എന്നാൽ സ്വഭാവ
 ശുദ്ധി നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ സർവ്വം നഷ്ടപ്പെട്ടു് എ
 ന്നു് ഒരു പുരാതന ശ്രീകൃഷ്ണ പഴഞ്ചൊല്ലിൽ പറ
 യുന്നു. വിജയത്തിന്റെ ആധാരവും മനുഷ്യ
 ന്റെ ആന്തരികാപ്യാപാരത്തിന്റെ അലങ്കാര
 വും സ്വഭാവശുദ്ധി ആണു്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥി
 ക്കു് അദ്ധ്യാപകന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു തെറ്റി
 മാറി, ചാപല്യങ്ങൾ കാണിക്കാൻ കഴിയുമെ
 കിലും, അനേകംപേരുടെ സ്തുതിപാത്രമാകാൻ
 സാധിക്കുമെങ്കിലും, ഭീരുത്വത്തിന്റേയും സ്വഭാ
 വവൈകല്യത്തിന്റേയും പ്രത്യക്ഷപ്രകടനമാ
 യിട്ടേ അവന്റെ പ്രവൃത്തിയെ പരിഗണിക്കാവൂ.
 യഥാർത്ഥവും അയഥാർത്ഥവും തമ്മിൽ തട്ടി
 ചു നോക്കി തള്ളേണ്ടതിനെ തള്ളുന്നതിനും കൊ
 മ്പള്ളേണ്ടതിനെ കൊള്ളുന്നതിനുമുള്ള മനക്കരുത്തു്
 വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് എപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നുവോ
 ആ നിമിഷത്തിൽ സർഭാഗ്യസഭ്യത്തിന്റെ അ
 ടിത്തരപണി ആരംഭിച്ചുവെന്നു പറയാം. എ
 ന്നാൽ കഷ്ടമേ! ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി തുലോംശോ
 ചനീയംതന്നെ. വിഭവചനത്താൽ ദീപ്തമാ
 കാത്ത മിന്നു നിഷ്പ്രയാജനമാണു്; മിന്ന
 കൂടാതെയുള്ള പ്രവൃത്തി ഫലശൂന്യമാണു്, മഴ
 ശൂന്യമാണു്. അപ്രധാനമല്ലാത്ത മറ്റൊരു ഗുണ
 വിശേഷംകൂടി നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളിൽ സം
 ജാതമാകണം. അധികാരികളോടുണ്ടായിരി
 ക്കേണ്ട ബഹുമാനം തീരെ കുറഞ്ഞുപോയി എ
 ന്നു മാറിയിരിക്കുന്ന ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ എ
 ന്നെങ്കിലും ഒരു അധികാരിയായി രംഗപ്രവേശം
 ചെയ്തു് ബഹുമാനിക്കപ്പെടുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന
 വെങ്കിൽ നാം ഇപ്പോഴേ മറ്റുള്ളവരെ ബഹു
 മാനിക്കാൻ പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആക

യാൽ നാംതന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ട ലോക
 ത്തിന്റെ മറിമായങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞു് ആദർശവാ
 ന്മാരായി, സ്വഭാവശുദ്ധിയുള്ളവരായി, വിഭവ
 ചനപടുക്കളായി, ആദരണീയരായി ജീവി
 ക്കുവാൻ പഠിക്കേണ്ടതു് കലാലയത്തിൽവെച്ചു
 തന്നെ.

ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതികൾ നോക്കുമ്പോൾ
 അവയുടെ മദ്ധ്യേ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുന്ന നമുക്കു പല
 അനാശാസ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും പ്രചോദനം
 തന്നെ ഉണ്ടായിപ്പോകുന്നു. എന്നാൽ ഭാരോ
 ന്നും തരംതിരിച്ചു ഗ്രഹിച്ചാൻ നാം പഠി
 ക്കേണ്ടതാണു്. വൃദ്ധനായ നമ്മുടെ ആത്മാ
 നകവി, വള്ളത്തോൾ, വിഷ്ണുവാര്യകോളജു്
 വെള്ളൂർബിലി സംബന്ധിച്ച കൂടിയ യോഗ
 ത്തിൽ ആദ്യകൃത്യം വഹിച്ചുകൊണ്ടു് ചെ
 യ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഒരു ഭാഗം പ്രകൃത
 ത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണു്, "ഇതേ കോളജി
 നെക്കൊൾ പത്തുവയസ്സു കൂടുതലുള്ള ഞാൻ
 ഒരു തറവാട്ടുകാരണവർക്കു് തന്റെ അനന്തിര
 വന്മാർക്കുപദേശം നൽകുവാനുള്ള അവകാശ
 ത്തോടുകൂടി, എന്റെ ചെറുസഹോദരങ്ങളോ
 ടു് മിലതെല്ലാം പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ: ഇന്നു്
 വിദ്യാർത്ഥികൾ തൊഴിലാളികളെപ്പോലെ അടി
 ക്കടി പഠിച്ചു നിരത്തിവരികയാണു് വള
 രെ പണം മിലവാക്കിയാണു് നിങ്ങൾ പഠിക്ക
 നതു്.....തൊഴിലാളികൾ പണം സമ്പാദി
 ക്കാനാണു് പണിമുടക്കുന്നതു്. എന്നാൽ വി
 ദ്യാർത്ഥികൾ പണംകൊടുത്താണു് പഠിച്ചു മുടക്ക
 നതു്. അതുകൊണ്ടു് തൊഴിലാളികളെപ്പോ
 ലെ അവർ പഠിച്ചു മുടക്കുന്നതു് ന്യായീകരിച്ചു
 കൂടാ.....വാഗ്ദേവിയെ സേവിക്കുന്നവരാണു്
 വിദ്യാർത്ഥികൾ. അവരുടെ ഇതേ പ്രവൃത്തി വാ
 ഗ്ദേവിയെ വെല്ലുവിളിക്കുയാണു്എനി
 ക്കു വിദ്യാർത്ഥികളോടുള്ള ഉപദേശം പഠിക്കുക,
 പഠിക്കുക എന്നതാണു്." ഇതേ ഉപദേശംതന്നെ
 യാണു് യഥാർത്ഥ അഭ്യർത്ഥകാർക്കുവേണ്ടു്
 വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു നൽകുന്നതു്. അതുകൊ
 ണു് ഇതേ കാര്യത്തിൽ, എടുത്തുചാടുന്നതിനുള്ള
 വെമ്പലിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ, മനസ്സുവെക്കുന്ന
 തു് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

സർവ്വലോകപ്രശസ്തമായ ഒരു പാരമ്പര്യമാണ് നമുക്കുള്ളത്. ട്രാൻസ്ഫോർട്ട് വകുപ്പിലെ ബസ് ജോലിക്കാർ പണിമുടക്ക നടത്തിയപ്പോൾ മദിരാശിഗവർണ്മെന്റ് കൈക്കൊണ്ട ധീരമായ നിലയെ സ്പാഗതം ചെയ്തുകൊണ്ട്, അന്യായമായ അവകാശവാദങ്ങളെ അവഗണിക്കുന്നതു ബുദ്ധിപൂർവ്വമാണെന്നു പ്രത്യക്ഷമാക്കിക്കൊണ്ട്, വിദ്യാർത്ഥികൾ ജോലിക്കായി, പൊതുജനസേവനത്തിനായി, പുസ്തകക്കെട്ടുകളെ തല്ലാലത്തേക്കു വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ട് മുന്പോട്ടു വന്ന് എന്ന വസ്തുത അഭിമാനകരവും ഉന്മേഷദായകവുമത്രെ ബ്രിട്ടീഷ് ഭൂമിപുളകത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു ഭാരതത്തെ വിമുക്തമാക്കുവാൻ ഇഴനാട്ടിലങ്ങോളമിങ്ങോളമുള്ള ദേശാഭിമാനികൾ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ 1942 ആഗസ്റ്റ് വിപ്ലവം മുതലായി സ്പാഗതസമരചരിത്രത്തിലെ നിറപ്പകിട്ടുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങൾ എഴുതിച്ചേർക്കുവാൻ വിദ്യാർത്ഥികളും തങ്ങളുടെ ജീവരക്തം പ്രദാനം ചെയ്യേണ സങ്കോചംകൂടാതെ പറയുവാൻ കഴിയും. കിരാതഭരണമേധാവികളെ ഗളഹസ്തം ചെയ്യാൻ എന്നപോലെ വ്യവസ്ഥാപിതഭരണത്തിനു ചിന്തയുണ്ടാകാതെ ഇന്ത്യൻ വിദ്യാർത്ഥികൾ സമുത്സുകരാണെന്നുണിതിന്റെ സാരം. വിദ്യാലയങ്ങൾ വിട്ടിറങ്ങി രണാങ്കണത്തിൽ കടുനിന്നു ചൊരിയുന്നതിൽ ചക്രവർത്തിയെ വിദ്യാർത്ഥികൾ സൃഷ്ടിച്ച പാരമ്പര്യം നമുക്കു പലത്താതെ കഴിയുകയില്ല. കഴിഞ്ഞ തലമുറയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥിസൃഷ്ടിക്കൾ രാജ്യോന്നമനത്തിനായി ജീവിതം അർപ്പിച്ചെങ്കിൽ കൈവന്ന അഭ്യുന്നതിയെ പലത്തുന്നതിൽ ഇഴ തലമുറയ്ക്കു പങ്കുവേണ്ടെന്നു വെക്കുന്നതു ശരിയോ? നവഭാരതം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ മൺമറഞ്ഞുപോയ നമ്മുടെ സുഹൃത്തുകൾ മുന്നോട്ടു വന്നെങ്കിൽ, ഭാവിഭാരതത്തിന്നടിത്തറ കെട്ടുന്നതിൽ നമുക്കും ചിലതു ചെയ്യാനുണ്ട്. നാളത്തെ ഇൻഡ്യ നമ്മുടെ ഇൻഡ്യയാ

ണ്. നാം ആണ് അതിൽ ജീവിക്കേണ്ടതു്; അതിനെ ഭരിക്കേണ്ടതു്. ഇതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന സമരമനോഭാവം, സേവനസന്നദ്ധതയായി മാറണമെന്നേയുള്ളു.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സേവനം ഫലപ്രദമാകണമെങ്കിൽ ഭാരതത്തിലങ്ങോളമിങ്ങോളമുള്ള വിദ്യാർത്ഥിസമൂഹം ഒത്തിണങ്ങി ഒരേകഥരയിൽ കോർത്താലെന്നപോലെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു വ്യാപകമായ ഒരു സംഘടന ജന്മമെടുക്കണം. ഇന്ന് പല സംഘടനകളും നിലവിലിരിക്കുന്നുവെന്നു വസ്തുത ഇവിടെ മാക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥി യൂണിയനുകളും, കോൺഗ്രസ്സുകളും ശരിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് പൊതുവെയുള്ള അഭിപ്രായം. അവയിൽ മിക്കതും രാഷ്ട്രീയാധികാരം പിടിച്ചുപറുവാൻ കുതിക്കുന്ന തൽപരകക്ഷികളുടെ താളത്തിനൊത്തുള്ളവയാണ്. ഇങ്ങനെ പോയാൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വിലയേറിയ സമയവും സേവനക്ഷമതയും വ്യർത്ഥമാകുകയോ അനർത്ഥമാകുകയോ ചെയ്യും. ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ സർവ്വത്ര ദർശിക്കുന്ന സമരമനോഭാവം സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായുള്ള ആവേശമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനുപയുക്തമായ ഒരു വ്യവസ്ഥിതി വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകൾക്കുണ്ടാകണം. കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ നേതാക്കന്മാരുടെ വാക്കുകളെ ആദരിച്ചു നാം പ്രവർത്തിച്ചു വിജയം നേടി എങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ട് ഇന്ന് അവരുടെ വാക്കുകളെത്തന്നെ ആദരിച്ചുട്ടുടാ? നാം അന്നു ചെയ്തതു്, രാജാജി പറഞ്ഞതുപോലെ, "വിത്തുകത്തി ചോരട്ടു നടത്തുകയല്ല" എന്ന് ലോകത്തെ കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രാജ്യാഭിവൃദ്ധിക്കും വ്യവസ്ഥാപിതഭരണത്തിന്റെ നിലനില്പിനും ഉതകുന്ന സൃഷ്ടിപരമായ കർമ്മപരിപാടികളിലാണ് ഇന്നിനമ്മുടെ ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടതു്.

സ്വന്തം രാഷ്ട്രം

M. A., Mathew B. A. III B. Com.

സ്വന്തവകാരം മുഴുവൻ രാഷ്ട്രമാകുന്ന ഏക മതലാളിയിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രൂപഭാവിയും വ്യക്തികളുടെ അവകാശം സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതും എന്നാൽ നിയമത്താൽ നിയന്ത്രിതവുമായ ഉടമസ്ഥതാസമ്പ്രദായവും തമ്മിൽ ഒന്നു താരതമ്യം ചെയ്തു നോക്കുന്നതു കാലോചിതമാണെന്നു കരുതുന്നു.

രാഷ്ട്രീയവും, താന്തപികവുമായ പരിഗണനവിട്ടിട്ട്, കേവലം പ്രായോഗികതയെ മാത്രം മാനേണ്ഡമാക്കി പരിശോധിച്ചാലും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥതയെക്കാൾ വ്യക്തികളുടെ ഉടമസ്ഥത സാമാന്യജനങ്ങളുടെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ തന്നെയും നന്മയ്ക്കു കൂടുതൽ ഉപയുക്തമാണെന്നു കാണുവാൻ പ്രയാസമില്ല. മനുഷ്യൻ, ചിന്താശക്തിയും സ്വാതന്ത്ര്യബോധവുമുള്ള ഒരു കൃഷ്ടജീവിയാകയാൽ, യുക്തിക്കനുസൃതമായി ജീവിക്കുവാൻ അവൻ അവകാശവും കടമയും ഉണ്ട്. മാത്രമല്ല, ഭാവിയിലേക്കു വേണ്ടതു മുൻകൂട്ടി കരുതിവയ്ക്കുവാൻ, തനിക്കും തന്റെ കുടുംബത്തിനും വേണ്ടതു സമ്പാദിക്കുവാൻ, അവനവകാശവുമുണ്ട്. ഈ അവകാശം വകയെച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് സ്വകാര്യ ഉടമനിലവിലിരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെ രീതി. ഈ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ച്, ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, വാസസ്ഥലം വിശ്രമം എന്നുവേണ്ടാ കായികവും മാനസികവും ആഘോഷികവുമായ വളർച്ചയ്ക്കും വികസനത്തിനും ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം യഥാവസരം ലഭിക്കുമെന്നുള്ള ഉറപ്പ് ഭാരോ വ്യക്തികളുമുണ്ടാകുന്നു. സ്വത്തുടമ മനുഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തിതൽപരതയെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണ് അതിന്റെ മറ്റൊരു മേന്മ. തങ്ങൾക്കേതെങ്കിലുമൊരു പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷയില്ലാതെ ഒരു സംരംഭത്തിനും ഇറങ്ങിപ്പറപ്പെടുകയില്ലെന്നുള്ളതു സാധാരണ മനുഷ്യസ്വഭാവമാണ്. ആദായം അഥവാ ലാഭം കിട്ടുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയും അതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളും സാ

ധ്യതയും എത്രകണ്ടു സൃഷ്ടമാകുന്നുവോ അത്രയധികം ജോലിചെയ്യുവാനുള്ള ഉത്സാഹം വർദ്ധിക്കുന്നു. തന്റെ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലം തനിക്കും തന്റെ പുത്രപൗത്രാദികൾക്കും തീർച്ചയായി അനുഭവിക്കുവാനിടവരുമെന്നുള്ള ബോധമാണ്, ഏതു കഠിനാദ്ധ്വാനവും സഹിക്കുവാൻ, പ്രഭാതം മുതൽ പ്രദോഷം വരെ എറിയുന്ന വെയിലിൽ വിയഞ്ഞാലിച്ചു വേലചെയ്യാൻ, ഒരു തൊഴിലാളിയെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു്. ഇത്തരം ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയിൽ ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ അളവും ഗുണവും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഉടമസ്ഥന്മാർ പരസ്പരം മത്സരിക്കുമെന്നും രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുവെയുള്ള അഭിവൃദ്ധിക്ക് അതു വളരെ സഹായിക്കുമെന്നുംകൂടി പ്രത്യേകം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇനി ഗവൺമെൻ്റുടമസ്ഥതയുടെ ചില ദുഷ്ടവശങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഈമാതിരി ഉടമസ്ഥത മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു നിഷ്കൃഷ്ടമായ പരിധി കല്പിക്കുക മാത്രമല്ല, വാസ്തുവത്തിൽ അതിനെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉൽപാദനവും, വില്പനയും വിതരണവും രാഷ്ട്രമാകുന്ന ഏകമതലാളിയാണ് നിർവഹിക്കുന്നതു്. വ്യക്തികൾ വെറും യന്ത്രസമാനരായി, രാഷ്ട്രം നിശ്ചയിക്കുന്ന വിഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും, രാഷ്ട്രത്തെ ഏല്പിക്കുകയും, രാഷ്ട്രം വീതിച്ചുതരുന്നതു വാങ്ങി തൃപ്തിയടയുകയും ചെയ്തുകൊള്ളണം. തന്നെയുമല്ല, വ്യക്തികൾക്ക് ഇഷ്ടാനുസരണമുള്ള തൊഴിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനോ, ഒരു തൊഴിലിൽനിന്നു മറ്റൊന്നിലേക്കു മാറുന്നതിനോ, സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. ഭാരോരുത്തനും ഏതേതു തൊഴിലാണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു രാഷ്ട്രം ആയിരിക്കും.

കായികവും ബാഹ്യവുമായ ഈ അവശതകളെക്കൊള്ളാതെ ഏറ്റവും മറ്റൊരു മതം ഈ സംപ്രദായത്തിലുണ്ട്: അതായതു്, മനസ്സിന്റെ അടിമത്തം - സ്വാതന്ത്ര്യമായി ചിന്തിക്കുവാൻ അ

വസന്തത്തെ കാത്തു

K. N. Kurup IV B. A.

(ഗുണമേരും എന്ന മട്ട്)

വരികയായ് പാരിലേയ്ക്കാത്തമോദം
 പരിചിലാ മോഹന സുനകാലം
 തരുന്നിര താരണിഞ്ഞെങ്ങുമെങ്ങും
 പരിമളപൂരം ചൊരിയുകയായ്
 കളിരണിമാരുതൻ തൻ കരത്താ
 ലലരിനെ ഓമനിച്ചുമവെച്ചു
 മധുവുണ്ടു മത്തമധുപവുണ്ടും
 മുരളിനും മാനമഗാനമേതോ

ഇവിടെയെൻ മാനസഭൂവിൽനിന്നും
 നരമല്ലതെന്തെല്ലിയൊന്നുപോലും
 തളിരണിഞ്ഞില്ല; സുമിതമാകാൻ
 കരുതാട്ടതെല്ലാ കരുത്തുമില്ല
 മമനോദ്യാനത്തിലെത്തിനോക്കാൻ
 വരുവതെന്നാവാനില്ലാ കാലം?

ഭിപ്രായങ്ങൾ തുറന്നു പറയുവാനും മനസ്സാക്ഷി
 യനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാനുമുള്ള കഴിവില്ലാ
 യ്ക്കും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഏകാധിപത്യത്തിൽ കീഴ്
 ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യമാകട്ടെ വാക്സ്വാതന്ത്ര്യമാ
 കട്ടെ, സംഘടനാ സ്വാതന്ത്ര്യമാകട്ടെ പ്രവൃത്തികൾ
 കണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ജീവിതത്തെ ജീവയോ
 ഗ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഈ മഴലികവും പ്രാഥമിക
 വുമായ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ എടുത്തുകൊടുത്താൽ
 പിന്നെ മനുഷ്യന് എന്താണു ശേഷിക്കുന്നത്?
 സോവ്യറ്റ് റഷ്യയെപ്പറ്റി ശരിയായി പഠി
 ച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളായ മി. ഇസ്ലാമൻ തന്റെ ഒരു
 ഗ്രന്ഥത്തിൽ റഷ്യയെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:
 "സ്റ്റാലിന്റെ ഭരണഘടനയനുസരിച്ച് ഇന്നും
 കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി മാത്രമാണ് അവിടുത്തെ
 "രാഷ്ട്രം". പ്രസ്തുത പാർട്ടിയാകട്ടെ എപ്പോഴും
 സ്റ്റാലിനെ പിൻതാങ്ങുന്ന, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈ
 മണിക്കാരായ, ആളുകൾ മാത്രമുൾപ്പെട്ട ഒരു പ്രോ

ഗ്രന്ഥഭരണകൂടമായും തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇതേയേക
 സത്വത്തെ സ്റ്റാലിൻ യഥേഷ്ടം നിയന്ത്രിക്കുകയും
 ആ പശ്യംതോന്നുമ്പോഴൊക്കെ അതിനെക്കൊണ്ടു
 യന്ത്രസമാനം വോട്ടു നൽകിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
 ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാം ആലോചിച്ചു നോക്കിയാ
 ൽ വ്യക്തികൾക്കു മിതമായ ഉടമസ്ഥത അനുവ
 ദിക്കുന്ന ഒരു സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥിതി എത്ര
 യോ അഭികാമ്യം! മനുഷ്യന്റെ നൈസർ്ഗ്വിക
 സ്വഭാവത്തിന് അതത്രയോ അനുയോജ്യം!!
 മനുഷ്യാസ്രം അതിനെ അംഗീകരിക്കുന്നു; സോ
 വ്യറ്റ് ചരിത്രംതന്നെ അതിനെ തെളിയിക്കുന്നു.
 രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഏകാധിപത്യം വ്യക്തിസ്വാത
 ന്ത്ര്യത്തെ നിഷേധിക്കുകയും, മനുഷ്യന്റെ യ
 ഥാർത്ഥസ്വയംഭരണാവകാശത്തെ അവഗണി
 ക്കുകയും അവന്റെ ഉത്സാഹശീലത്തിനും പരി
 ക്ഷണസന്നദ്ധതയ്ക്കും വാസ്തവത്തിൽ വിലങ്ങുവ
 സ്തകരുമാണു ചെയ്യുന്നത്.

'രാജദ്രോഹി'യായ രാജാവ്

M. P. Jacob Marekatt, IV B. A.

ഈ ചേവനത്തിലെ രാജദ്രോഹി മാനദമല്ല, സ്വദേശത്തെ വിദേശീയരായ വെള്ളക്കാരിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി ധീരസമരം നടത്തിയ വീരസേനാനി, മുഹമ്മദ് ബഹദൂർ ഷാ ആണ്. ഇന്ത്യയുടെ അവസാനത്തെ ചക്രവർത്തി ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം. നന്നത്തെ കണ്ണുകളോടുകൂടി, തുടിക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടുകൂടി, മാത്രമേ നമുക്കദ്ദേഹത്തെ സ്മരിക്കുവാൻ സാധിക്കൂ.

അന്ന് ഇന്ത്യയിലെ ഗവർണർ ജനറൽ കാനിങ്ഗ് പ്രഭു ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ഇന്ത്യൻ സൈന്യങ്ങൾക്കു വെള്ളക്കാരോടുള്ള നീരസം നടപ്പിലാക്കുന്നവണ്ണം എങ്ങും പരന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ദിവസങ്ങളോരോന്നും പലപല അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളേ ദർശിച്ചു കണ്ടു കടന്നുപോയി. 1857 മേയ് മാസം 10-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച സമാഗതമായി. സുപ്രസന്നവും പ്രശാന്തവുമായിരുന്നു അന്നത്തെ പ്രഭാതവും. എന്നാൽ ഉച്ചകോടെ അടിച്ചുനെയുന്ന കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ നാദി മാത്രമായിരുന്നു അത്. ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ. ഉത്തരന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ പട്ടാളത്താവളമായ മീററ്റിൽ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ തിപായിലാളി പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. നാലു നില്ലാതെ ഉഴരിയ വിപ്ലവകാരികൾ തങ്ങൾക്കനുയോജ്യനായ ഒരു നേതാവിനെ വേഗം കണ്ടെത്തി: എൺപതു കാരനായ ഒരു കിഴവനിൽ - മുഹമ്മദ് ബഹദൂർ ഷായിൽ. നാമമാത്രമെങ്കിലും, 'ദില്ലാചക്രവർത്തി' എന്ന പദവി അന്നദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ജാതിമതഭേദമെന്യേ സകലരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊടികീഴിൽ അണിനിരന്ന് ആവേശപൂർവ്വം അരോടി. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ സാമ്രാജ്യത്വം പ്രഭുപാതെ സഭയെയും ചെല്ലുനീളിച്ചുകൊണ്ട് ആ വീരയോദ്ധാവിന്റെ അനിഷേധ്യനേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തെ ആണ് 'തിപായിലാളി' എന്ന പേരും പറ്റിയെടുത്തത്.

പക്ഷേ ഇന്ത്യയിലെ ബ്രിട്ടീഷ് മേധാവികളുടെ ബലാഷ്ടമസ്തുങ്ങൾ ആ രാജ്യസ്തേമികളുടെ കരുതലുകളെ പിടിച്ചുനിർത്തുകതന്നെ ചെയ്തു. ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കെതിരായി ഇദംപ്രഥമമായി നടത്തപ്പെട്ട ആ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം പരാജയത്തിൽ പര്യവസാനിച്ചു. ബഹദൂർ ഷാ ബന്ധനസ്ഥനായി; 'രാജദ്രോഹി'യുമായി.

രാജാവ് രാജദ്രോഹിയാകുന്നതെങ്ങനെ എന്നു സംശയിച്ചേക്കാം. പക്ഷേ, അതിലെന്താണു സംശയിക്കുവാനുള്ളത്? മഹായുദ്ധങ്ങളിൽ പരാജിതരാകുന്നവർ പരമപാപികളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. രക്തപ്പശുക്കൾ സൃഷ്ടിച്ചു കൂട്ടിക്കൊല നടത്തിയും ആററുംബോമ്പു തുടങ്ങിയ ആയിരമായിരം നശീകരോപകരണങ്ങളുടെ സഹായത്താൽ കോടാനുകോടി സമജീവികളെ കാലപുരിക്കയച്ചു. വിജയം വരിക്കുന്നവരെ ലോകപരിത്രാതാക്കളെന്നു പെരുമ്പറയടിച്ചു പുകഴ്ത്തുന്നു; ഉന്നതാദർശപുണേതാക്കളെന്ന് ഉച്ചൈസ്കരം ഉൽഘോഷിക്കുന്നു. സ്വന്തം രാജ്യത്തെ വിദേശീയമേധാവിത്തത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി വിദേശ സമരം ചെയ്യുന്നവർ പരാജിതരായെങ്കിൽ, 'രാജദ്രോഹി'കളെന്നു മുദ്രയടിക്കപ്പെടുന്നു! ജേതാവിന്റെ ഹിതം നീതിന്യായങ്ങളുടെ പേരിൽ പരാജിതന്റെ ശിരസ്സിൽ കെട്ടിവയ്ക്കപ്പെടുന്നു!!

ബഹദൂർ ഷായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന 'തിപായിലാളി' അവസാനിച്ചു. ആടിയെളകിത്തുടങ്ങിയ ഇന്ത്യയിലെ ബ്രിട്ടീഷുസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അടിക്കല്ലുകൾ വീണ്ടു മുറുപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഭാരതമാനാകെ അസ്വാതന്ത്ര്യമാകുന്ന അന്ധകാരത്തിന്റെ അന്തരാളത്തിലാണ്ടു. ചക്രവർത്തി ജയിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ 'രാജദ്രോഹി'കളാകുമായിരുന്നു. ശപഥമായി പറയുന്നതുപ്രകാരം ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഭാരതസാമ്രാജ്യം പൂർണ്ണമായി നശിച്ചുപോയി.

നരം ചീരസമരമായി എണ്ണപ്പെടുകയും ചെയ്യ
മായിരുന്നു.

'രാജദ്രോഹി'യായ ബഹദൂർ ഷായെ പ്രസി
ദ്ധമായ റെയ്ഫോട്ടിൽ വെച്ചാണ് വിസ്തരിച്ച
ത് - അഞ്ചു ബ്രിട്ടീഷ് കാമീസറന്മാരടങ്ങിയ
ഒരു സൈനിക കോടതിയിൽ. എന്തെന്തപരാ
ധങ്ങളാണദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിൽ കെട്ടിവയ്ക്ക
പ്പെട്ടത്! വഞ്ചന, രാജാവിനെതിരായുള്ള യു
ദ്ധസന്നാഹം, സ്ത്രീകളും കുഞ്ഞുങ്ങളുമുൾപ്പെടെ
49 ബ്രിട്ടീഷുകാരെ വധിക്കുവാൻ പ്രേരണ നൽ
കൽ, ഇങ്ങനെ ഒരായിരം കാരാങ്ങൾ!

സുഭീഷ്മായൊരു കുറുപത്രം തയ്യാറാക്കിയ
ശേഷം കേസുചിമാരണ ആരംഭിച്ചു. ചിമാ
രണ മൂന്നുമാസത്തോളം നീണ്ടുനിന്നു. അവ
സാനം ജഡ്ജി വിധി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഇ
ങ്ങനെ പറഞ്ഞു - "മാജരാക്കപ്പെട്ട തെളിവുക
ൾ പരിശോധിച്ചതിൽ ഡൽഹിയിലെ രാജാ
വായിരുന്ന തടവുകാരന്റെ പേരിലുള്ള ആരോ
പണങ്ങളെല്ലാം ശരിയാണെന്നു കോടതിക്കു മ
നസ്സിലായിരിക്കുന്നു "

ബഹദൂർ ഷായെ രാജദ്രോഹക്കുറും ചുമത്തി
'നാടുകടത്തി' റജുണിലേക്കയച്ചു. ഇന്ത്യയുടെ
അവസാനത്തെ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം
ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ മൃഗീയമദ്ദനമോറം ഏകദേശം
നാലു നീണ്ട വർഷങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി, 87-ാമ
ത്തെ വയസ്സിൽ മരണമടഞ്ഞു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവകുടീരം സ്വതന്ത്രഭാരത
ത്തിന്റെ അഭിമാനസ്മാരകമായി ഇന്നും ബർമ്മയി
ൽ തലയുയർത്തിനിൽക്കുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ യു
ദ്ധകാലത്തു നേതാജി ബർമ്മയിലായിരുന്നപ്പോ
ൾ ആ ശവകുടീരം സന്ദർശിച്ചു. തദ്വസരത്തിൽ
അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നവരെ അഭിസം
ബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹമല്ലം സംസാ
രിച്ചു. സൂർയ്യനസ്തമിക്കാത്ത ബ്രിട്ടീഷുസാമ്രാജ്യ
ത്തിനെതിരായി വീറോടെ സമരം നടത്തിയ
ആ വീരകേസരിയുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നു ക
ണ്ണുനീർ അനർദ്ദം പ്രവഹിച്ചു. ആ വളയ്യയെ
ന്റെ കണ്ണമിടറി, ശബ്ദം പതറി. അദ്ദേഹം പ
റഞ്ഞു:- "പാവനമായ ഈ സ്മാരകത്തിൻ മു
ഖാകെ, സ്വതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി അവസാനം

വരെ അടരാടിയ യോദ്ധാവിന്റെ മുമ്പാകെ
ഈ ഘട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ അമച്ഛലമായ നിന്ദ
യത്തെ ഇതാ വീണ്ടും വിളംബരം ചെയ്തുകൊ
ള്ളുന്നു. അദ്ദേഹം മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ ഒരു മ
ക്രവർത്തിയും ചക്രവർത്തിമാരുടെയിടയിൽ ഒരു
മനുഷ്യനുമായിരുന്നു." നേതാജി തുടർന്ന്: "ത
ത്രവിന്നെതിരായി സമരം ചെയ്യുവാൻ കാഹള
മുഴക്കി നാട്ടുകാരെ ഉണർത്തിയതദ്ദേഹമായിരുന്നു
എന്നതുകൊണ്ടല്ല, എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും
യും വിവിധമതസ്ഥരായ ജനങ്ങൾ ഒത്തൊരുമ
ച്ച യാതൊരുവന്റെ പതാകയിൻകീഴിൽ ന
മരം ചെയ്യുവോ, ഇസ്ലീഷുകാർ ശിവാലിപ്ര
മുളയെന്നു മുദ്രയടിച്ചതും, ഇന്ത്യാക്കാരായ നമ്മ
ൾ ഒന്നാമത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യയുദ്ധമെന്നു വിളിച്ച
വരുന്നതുമായ യുദ്ധത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രേമിക
ളായ ഹിന്ദുക്കളും, മുസ്ലീമുകളും സിക്കുകാരും
യാതൊരുത്തന്റെ കീഴിൽ തോളോടുതോൾ
ചേർന്നു യുദ്ധം ചെയ്യുവോ, ആ നേതാവദ്ദേഹ
മായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ജാതിമതഭേദമെന്യേ
നമ്മളദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണയെ ബഹുമാനിക്ക
ന്നതു്." ബഹദൂർഷായുടെതന്നെ ഒരു വാക്യമുദ്ധരി
ച്ചുകൊണ്ട് നേതാജി ഉപസംഹരിച്ചു. "ഇന്ത്യൻ
സ്വാതന്ത്ര്യഭേദന്മാരിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ അ
വസാനത്തെ അണു അവശേഷിക്കുന്ന കാല
ത്തോളം ഇന്ത്യയുടെ വാൾ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഏ
ദയത്തെ പിളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും."

ഒരു മുസ്ലീമെന്ന നിലയിലല്ല മുഹമ്മദ് ബഹ
ദൂർഷായെ നാം സ്മരിക്കുന്നതു്. ഒരു രണവീര
നെന്ന നിലയിലല്ല. ഒരു മഹത്തായ കൃത്യ
നിർവ്വഹണത്തിനുവേണ്ടി ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീങ്ങളും
സിക്കുകാരും ഒരന്വിഷേധ്യ നേതാവിനെ ഒർപ്പിച്ച
തദ്ദേഹത്തിലാണെന്നതിനാലത്രേ. ബഹദൂർഷായെ
യെ ഒരു മുസ്ലീമായും നേതാജിയെ ഒരു ഹിന്ദുവായും
യും മാത്രം കാണുവാൻ കഴിവുള്ള കണ്ണുകൾ ഉ
ന്നും കുറവല്ല. ഹിന്ദുമതാസഭയുടെ മുഖപത്ര
മായ 'ശ്രീഹിന്ദുസ്ഥാൻ' നേതാജിയെ ഒരു ഹി
ന്ദുവായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. സങ്കീർണ്ണ
മായ അവരുടെ മനസ്ഥിതിക്കൊരുത്തമോല
ഹരണമാണതു്. ആ പത്രംതന്നെയാണ് മഹാ
ത്മാ ഗാന്ധിയെ ഒരു സുൽത്താനായി കണ്ടതു്.

രണ്ടു ചിത്രങ്ങൾ

P. N. Gopalakrishnan Nair, I. U. C.

(കുറത്തിമട്ട്)

അലകളോളം വെച്ചിട്ടു കിട്ടുന്നൊരാൾ -
 ചെറുപുഴയ്ക്കു തുറംഗി!
 കളിർനിലാവിലപ്പഴയും തൈമര
 തലയുമൊന്നു പോലാടി.
 തളിരിലകളെത്തഴുകിയോമനി -
 ചിട്ടകിമുരത്തനെങ്ങും.
 ഇളകുംവെള്ളത്തിൽതെളിമപൂശിയ -
 ക്കളിവള്ളമൊന്നുനീങ്ങി.

ഇവിടെക്കാണമിപ്രകൃതിസൗന്ദര്യം
 മവനിയിൽ മുറുമില്ല.

അകലെക്കാണമാനഗരവീഥിയിൽ
 കശപിശയല്ലാതില്ല.
 അവിടെയാപത്തിൻകരിനിഴലുക
 ചെവിടെയും നമ്മൾ കാണും.

ഇവിടെ, നോക്കുവിൻ, പ്രകൃതി സൗന്ദര്യമായ്
 കവാതപാടുകതല്ലി?

ഹിന്ദുവിന്ദോരതും, മുസ്ലീമിന്ദോരതും സിക്കകാ
 തുടേതും ക്രിസ്ത്യാനികളുടേതുമായ മാതൃഭൂമിക്കു
 വേണ്ടി ജീവിച്ചു വീരമൃത്യു വരിച്ച രണ്ടു ലേഖാ
 ഭിമാനികളാണ്. നേതാജിയും ബഹദൂർഷായും.
 ഏകലക്ഷ്യത്തെ ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ട് ഒരേ
 മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിച്ച രണ്ടു വീരയാചാക്കുമാണ

വർ. മാതൃഭൂമിയുടെ അഭിമാനത്തെ പലതരം
 വാൻവേണ്ടി ശത്രുവിനെതിരായി അവസാനം
 വരെ അടരാടിയ ധീരധീരന്മാരാണ്. അ
 വരുടെ സ്മരണ നമ്മുടെയിടയിൽ മൈത്രിയും
 സമാധാനവും വളർത്തട്ടെ; നമുക്കു നേതൃത്വം ന
 ള്കട്ടെ.

മോപ്പസാങ്

V. Purushothaman, III U. C.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഫ്രഞ്ചുസാഹിത്യത്തിന് വിപ്ലവാത്മകമായ ഒരു പരിവർത്തനം ഉണ്ടായി. അതിൽ ഉയർന്നുവന്ന രജതജ്യോതിസ്സുകളാണ് ഫ്ലോബർട്ട്, സോളയ്യും, മോപ്പസാങ്. ആധുനിക ഫ്രഞ്ചുസാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ ഈ സാഹിത്യനായകന്മാരുടെ കൃതികൾ മൈൽക്കുറ്റികൾ പോലെ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നു. ഒരേ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ കീഴിൽ ഒരേ ആദർശത്തോടുകൂടി ജീവിച്ചു ഇവർ മൺമറഞ്ഞിട്ട് വർഷങ്ങൾ വളരെ കഴിഞ്ഞു. അതിൽ പിന്നെയും സാമ്രാജ്യങ്ങൾ ഉയരുകയും, തകരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ കാലത്തിന്റെ കനത്ത കയ്യാടുകൾക്ക് കളങ്കപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ഇന്നും അവരുടെ പ്രശസ്തി തെളിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. എല്ലാ പ്രവാഹങ്ങളെയും പ്രതിരോധിച്ചു അവരുടെ പേരും പൈതൃകവും ഇന്നും കലാലോകത്തിൽ നിഴലിക്കുന്നു. ഫ്ലോബർട്ടിനെയും, സോളയ്യേയും അറിയാത്തവർ പലരുമുണ്ടായേക്കാം; പക്ഷെ ഇന്നു മോപ്പസാങ്ങിനെ അറിയാത്തവർ ആരുംതന്നെ കാണുകയില്ല. "കാമുകി"നും "ഒരു സ്ത്രീയുടെ ജീവിതം"വും, ലോകമൊട്ടുക്കു പ്രചരിച്ചിട്ടുള്ള കൃതികളാണല്ലോ.

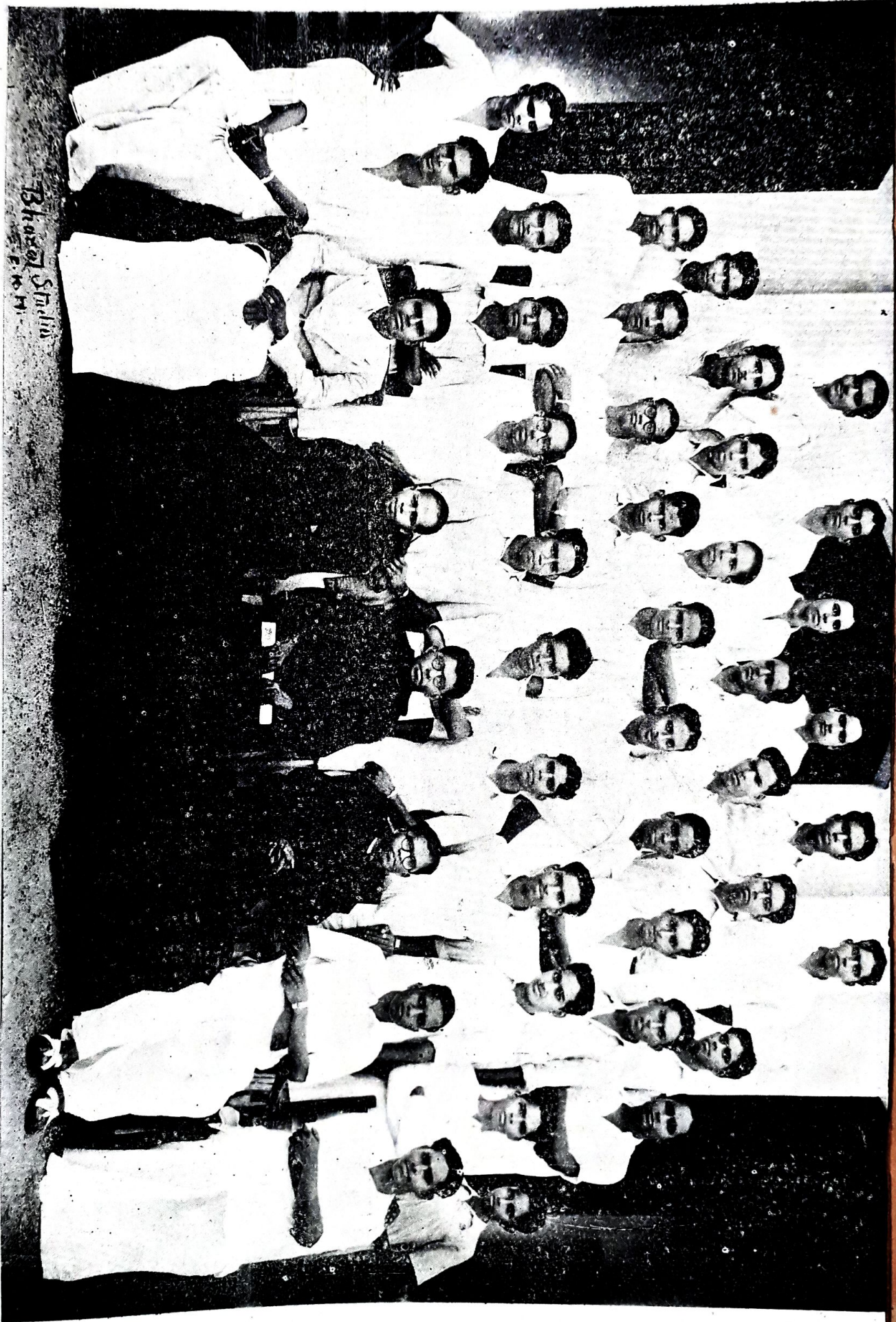
വർഷങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യചരിത്രത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന കലാസിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയും ആശയങ്ങളുടെയും കെട്ടുപിണഞ്ഞ കുറിനമായ വടംവലി നടക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് വിമർശനപരമായ പല കൃതികൾ രചിച്ച മോപ്പസാങ്ങിന്റെ കാഴ്ചയും ചുണ്ടനെയെ മറക്കുവാൻ സാധിക്കും? സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലും ആശയതത്ത്വത്തിലും അങ്ങനെയൊന്നും അധഃപതിച്ചു എന്നെന്തെ വ്യവസ്ഥിതിക്കെതിരായി ശബ്ദമയ്ക്കിയ കലാകാരന്മാരുടെ ഏറ്റവും മുതിയ പ്രതിനിധിയാണ് മോപ്പസാങ്.

ജനനംകൊണ്ടു മഹാനാരായവർ വളരെയു

ണ്ടു; പരിശ്രമംകൊണ്ടു ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിലെത്തിയവരും ദുർല്ലഭമല്ല. മോപ്പസാങ്ങിന്റെ ജനനം ഒരു സാധുക്കടുംബത്തിലായിരുന്നു. പുത്രൻ വലിയ വിദ്യാഭ്യാസമൊന്നും നൽകാൻ പരിതസ്ഥിതികളുടെ പ്രബലമായ പ്രതികൂലതനിമിത്തം, പിതാവിനു കഴിഞ്ഞില്ല.

സാധാരണവിദ്യാഭ്യാസംകഴിഞ്ഞു മോപ്പസാങ് ഒരു ഗവൺമെന്റുജോലി സ്വീകരിച്ചു, പാരിസിയിലേക്കുപോയി. ആ പുത്രനിൽ കലാവാസന ഒളിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നതു് ആ പാവപ്പെട്ട മാതാപിതാക്കന്മാർ കണ്ടില്ല. പുത്രൻ പിന്നീട് ലബ്ധമായവിയം ഒരു ഉന്നതസ്ഥാനം അവർ സ്വപ്നത്തിൽക്കൂടി ദർശിച്ചുകാണുകയില്ല. പരമാർത്ഥത്തിൽ, മകനിൽ അവർക്ക് വലിയ പ്രതീക്ഷകളൊന്നുമില്ലായിരുന്നു.

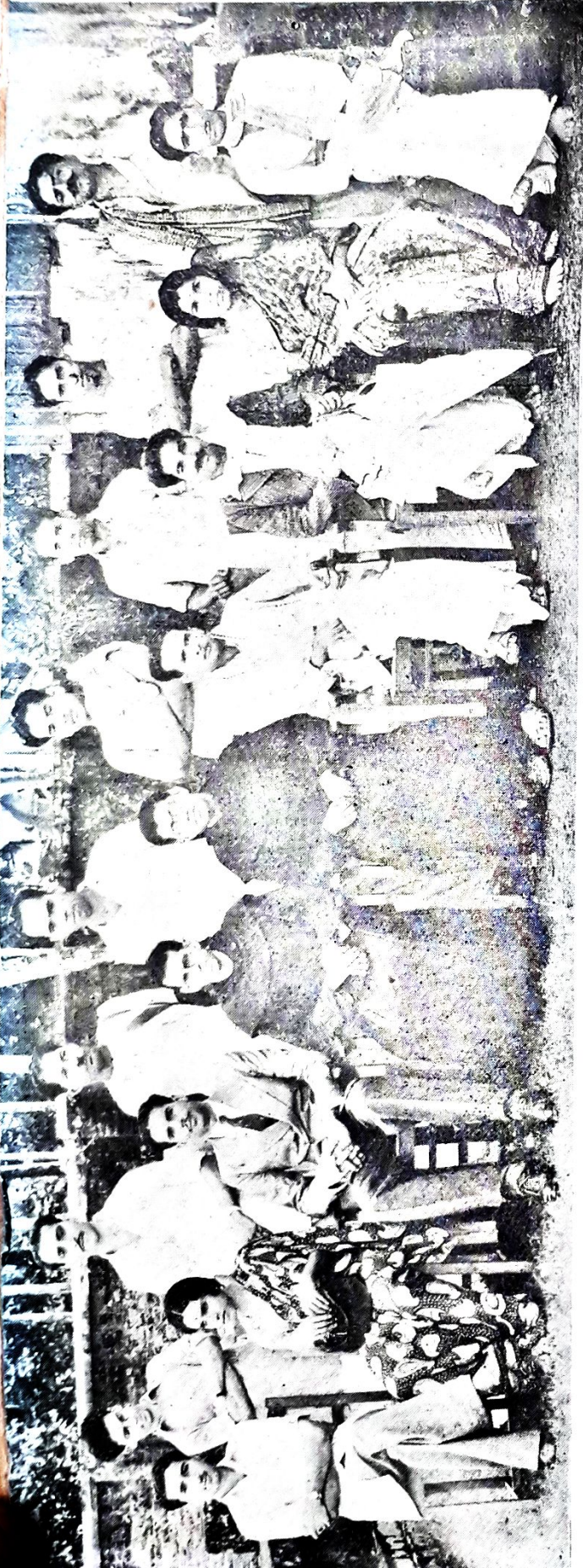
പാരിസിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രോസിക്യൂട്ടർ ജീവിതം വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നുണ്ട്. സീൻനദീതീരവും പാരിസിലെ തെരുവുകളും തന്നെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആകർഷിച്ചു കാഴ്ചകളാണെന്ന് മോപ്പസാങ് ഒരവസരത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി. പാരിസിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം വിടർന്നതു്. അവിടെവെച്ചു് അദ്ദേഹം ഒരു കലാകാരനായി; ഫ്ലോബർട്ടിനെയും സോളയ്യേയും പരിചയപ്പെട്ടു. പില്ലാലജീവിതത്തെയും കലാപരമായ കഴിവുകളെയും അങ്ങനെയൊന്നും സ്പർശിച്ച ഒരു ദ്രവ്യസൂത്രം ബന്ധം അവരുടെ ആശയങ്ങളും ആദർശങ്ങളും മോപ്പസാങ്ങിലേക്കു് പതുക്കെ പകർന്നു. ഫ്ലോബർട്ടിനെ ഗുരുവായി സ്വീകരിച്ചു് ഒരു വലിയ പാരമ്പര്യവും പേറിക്കൊണ്ടായിരുന്നു മോപ്പസാങ് കലാലോകത്തിലേക്കു കാലുകുത്തിയതു്. സാഹിത്യപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഇത്രമാത്രം തന്നെ സഹായിച്ച സുഹൃത്തുക്കളില്ലെന്ന് അദ്ദേഹംതന്നെ വളരെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മോപ്പസാങ്ങിന്റെ ആദ്യത്തെ കഥയ്ക്കു പ്രസിദ്ധീകരണം

Bhaskar Studio
F. No. 111.

Politics Club

Dramatic Club

Music Club

നൽകിയതും പാരിസിലെ ഈ സ്മാരകങ്ങളാണ്. "ഭരണഭരണാഴ്ചപ്പ" (Boul de suif) എന്ന ആ വിപ്ലവാത്മകമായ കഥയ്ക്കു ശ്രേഷ്ഠനന്തനൽകിയ സ്വീകരണം, സർവ്വലോകത്തെയും ആ വികസിച്ചുവരുന്ന കലാകാരന്മാർക്കു കഴിഞ്ഞു.

ഈ ഒരൊറ്റ കഥകൊണ്ടുതന്നെ മോപ്പസാങ്ങിനെ ഒരു ഒന്നാംകിട സാഹിത്യകാരനായി നിരൂപകന്മാർ എണ്ണിത്തുടങ്ങി. തുടന്ന് ഒട്ടുവളരെ കഥകൾ ആ അനുഗ്രഹിതരുടെ കയ്യിൽ നിന്നു നിർമ്മിച്ചു. മനുഷ്യരോടുകലർന്നു ജീവിച്ചു, ജീവിതത്തെ പഠിച്ചു, അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ മോപ്പസാങ്ങ് കഥകളെഴുതി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴ്ത്തി അതിർത്തികൾ തകർത്തു. അദ്ദേഹം ഒരു വിശ്വസാഹിത്യകാരനായി.

സമുദായഘടനയെ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കിത്തരികയും, വ്യക്തികളുടെ മാനസികവ്യാപാരങ്ങളും സാമൂഹികശക്തികളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ വിശദീകരിക്കുകയാണ് ഒരു കലാകാരന്റെ ധർമ്മം. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ് 'കാമുകൻ', 'ഒരു സ്ത്രീയുടെ ജീവിതം', 'നമ്മുടെ ഹൃദയം', 'പീയദംഷാണം', തുടങ്ങിയ അമൂല്യ നോവലുകൾ 'കാമുകൻ'യിലെ കഥാനായകൻ മോപ്പസാങ്ങ് തന്നെയാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. തികഞ്ഞ സാമൂഹിക നോവലുകളായ ഇവയിലെല്ലാംതന്നെ അന്നത്തെ ദുഷിച്ച വ്യവസ്ഥിതിയുടെ പ്രതിഫലനം വ്യക്തമായി കാണാം. അവയിൽക്കൂടി ഒരു കണ്ണാടിയിലെ നവം അന്നത്തെ സാമൂഹികജീവിതം നമുക്കു കാണാം. അന്നത്തെ അനീതികൾക്കെതിരായുള്ള രണഭേരിയും തന്റെ കൃതികളിൽക്കൂടി മോപ്പസാങ്ങ് മുഴക്കിയിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യത്വം ഓളം തല്ലിനില്ക്കുന്ന ഈ നോവലുകളാണ് മോപ്പസാങ്ങ് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു നൽകിയ ഗഹനീയോപഹാരം. കൂടാതെ മുന്തിരിപ്പരം വികാരോജ്വലങ്ങളായ ചെറുകഥകളും കുറെ സഞ്ചാരകൃതികളുംകൂടി അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനസ്സാശ്രുപരങ്ങളായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല കഥകളും മിക്ക ഭാഷകളിലേക്കും തർജ്ജിമ ചെയ്യാപ്പെട്ടതിന്റെ ഫലമായി അവയിലുള്ള കലാ

സമ്പത്തു" ലോകം മുഴുവനും ഗ്രഹിച്ചു.

സൗകന്മാർക്കും പദലാളിത്യവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളുടെ പ്രത്യേകതയാണ്; കാല്പനികമായ രൂപങ്ങളുടെ ചിത്രംകൊണ്ട് അവ സജീവമാണ്. ഭാവനയും സങ്കല്പവും അവയിൽ ഉടനീളം തുളമ്പി നിൽക്കുന്നതു കാണാം. ലളിതരീതിയിലാണെങ്കിലും, സാമുദായികജീവിതത്തിലെ അർത്ഥയില്ലാത്ത അനീതികളെ വിമർശിക്കുന്ന സമയം ആ തൂലിക അജയ്യമാണ്. കലയാകുന്ന കൂടംകൊണ്ടാത്തടിച്ച് അനീതികളെ അകറ്റുവാൻ അദ്ദേഹം സർവ്വോപരിയത്തിച്ചു.

ജീവിതം ആ കലാകാരനെ വളരെയധികം ചിന്താശീലനാക്കി; തൻമൂലം അദ്ദേഹം ജീവിതമൊഴൊന്നു പഠിച്ചു. യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹം നിറംകലർത്തി; പക്ഷേ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ആദർശത്തെ സംസ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാഹസികജീവിതത്തെയും ഗ്രാമീണജീവിതത്തെയും അദ്ദേഹം വിശ്രീകരിച്ചു. ഒരുവശത്തു് ധനികന്റെ ആർദ്രജീവിതം—മരവശത്തു് തെരുവുകളിലേയും കുടിലുകളിലേയും ദീനരോദനങ്ങൾ—അവ അനുഭവത്തിന്റെ മഷിയിൽ അദ്ദേഹം പകർത്തി.

മനോഹരമായ ഒരു സംഭാഷണരീതി ആ കലാകാരന്റെ വലിയ ഒരു സ്വന്തമാണ്; ആ ശയഗാംഭീര്യംകൊണ്ട് അതിനുപലപ്പോഴും ആഴമേറിയിട്ടുണ്ട്. മനസ്സാശ്രുത്തിനു അദ്ദേഹം വളരെയധികം പ്രാധാന്യം നൽകിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരിലും ഉപരിയായി മനുഷ്യപുരോഗതിക്കു അദ്ദേഹം നൽകുന്ന വെളിച്ചമാണ് കാര്യം, അതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വമ്പിച്ച വിജയവും.

മോപ്പസാങ്ങിന്റെ ഗാർഹികജീവിതം ഇരുളടഞ്ഞതാണ്; കൊടുങ്കാറ്റുകളടിച്ചു കുടഞ്ഞതാണ്. ചെറുപ്പത്തിലെതന്നെ ജീവിതം ആനന്ദിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടാനുള്ള ആസക്തി അദ്ദേഹത്തിൽ തലയുയർത്തി. പാരിസിലെ ജീവിതം അതിനു നിറപ്പകിട്ടുള്ള ഒരു പശ്ചാത്തലം നൽകി. വഴിപിഴച്ച ലൈംഗികചിന്തകൾ വികാരഭേരിതമായ ആ ജീവിതത്തെ ഇലച്ചു. സുഖഭോഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ആ മനുഷ്യസ്ത്രീ ഓടിക്കടന്നു; സദാചാരനിയമങ്ങളെ ചവുട്ടിമെ

ഒരു വിലാപം

K. S. Manakat III B. Sc.

(മാൻമോഹൻതുസ് രചിച്ച "The Lament" എന്ന കാവ്യഖണ്ഡത്തിന്റെ ഒരു സ്വതന്ത്ര വിവർത്തനം.)

ആനന്ദനിമഗ്നരായ് താവകോപരിനീല-
 വാനിൽ, ചക്രവാളത്തിനുള്ളിലായ് കുതുഹലാൽ
 പക്ഷികൾ പാടിപ്പറന്നീടുന്നു നിരന്തരം
 പക്ഷങ്ങളടിച്ചുണ്ടാം സംഗീതധ്വനിയോടും
 അത്യഗായമാം രത്നാകരത്തിൽ മത്സ്യങ്ങളും
 തത്തിച്ചാടീടുന്നു, ഇളിമെത്തിടമാനന്ദത്താൽ
 സുന്ദരസുമോഹനജീവിതമെങ്ങും കാണാം
 നിന്മീതേ, ധരാഗഭേ നിദ്രകൊണ്ടീടുംപ്രിയേ!
 അന്തിയിലെണം പശ്ചിമാശയിൽ വിഹായസ്സിൽ
 ചിന്തിടുന്നരുണിമ, നക്ഷത്രജാലം നിത്യം.
 ഉജ്വലിച്ചീടുന്നില്ല കർത്തവ്യാനുഷ്ഠാനത്തിൽ
 വിസ്മൃതിയവയ്ക്കോണം, അതുപോൽ കനിന്മീതേ
 റോസകൾ വിരാജിച്ചീടുന്നിതാ, മുന്നേപ്പോലെ
 പൂമണമെങ്ങും പരത്തിടുന്നു വഴിപോലെ
 താവകാനന്ദമെന്നാലോമനേ! പൊയ്ക്കൊയ്ക്കൊല്ലാം
 ആയതുമാത്രം കാണാനൊക്ക കില്ലെന്നിക്കുമേൽ.

തിച്ചു തികഞ്ഞ ഒരസന്മാർദ്ദിയായി കലാകാരനായ മോപ്പസാങ്ങ് ജീവിച്ചു: പുകയും മൊട്ടുകളും നിറഞ്ഞ ലോകം അദ്ദേഹത്തെ മദാസനാക്കി.

എന്തൊക്കെയായാലും ഒരു കാര്യം നാം മറക്കരുത്, അദ്ദേഹം ഒന്നാമത്ത്, ഒരു സൗന്ദര്യ രാധകനായിരുന്നു, രണ്ടാമതൊരു ചിത്രകാരൻ; മൂന്നാമതുമാത്രമേ ഒരു സാമിത്യകാരനായിരുന്നുള്ളൂ.

പ്രണയനൈരാശ്യം മൂലം അദ്ദേഹം സ്വയം കഴുത്തുതൊടുകയും, ഭൃത്യന്റെ കരുതൽനിമിത്തം രക്ഷപ്പെട്ടതായും ഒരു കഥയുണ്ട്. പക്ഷെ മുറിഞ്ഞ ആ ജീവിതം പിന്നെയും തുടർന്നു. എന്തിനോ?

മോപ്പസാങ്ങിന്റെ അന്ത്യം അത്യധികം ശോകപൂർണ്ണമായിരുന്നു. വികാരഭരിതമായ ആ ഉജ്വലജീവിതം ശാരീരികമായും, മാനസികമായും അദ്ദേഹത്തെ അധഃപതിപ്പിച്ചു.

പാരിസിലെ പരിഷ്കാരജീവിതം പിൻകാലത്തു്, അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയതു് ശാരീരിക രോഗങ്ങളായിരുന്നു. മാനസികവ്യഥ അദ്ദേഹത്തെ കാൻകാൻതിന്നു. അങ്ങനെ മാനസിക ശാരീരിക രോഗങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു കിടന്നു് ആ ജീവിതം ഞെരുങ്ങി വീഴ്ന്നു. ഒടുവിൽ ഒരു മാനസിക രോഗാതുപത്രിയെ അദ്ദേഹത്തിനു അഭയം പ്രാപിക്കേണ്ടിവന്നു. മരണകർമ്മം അദ്ദേഹത്തെ മരണവക്ത്രത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. വളരെ മുന്പുതന്നെ പൊടിഞ്ഞുവശായിരുന്ന ആ ജീവിതം അവിടെ ചതു തകർന്നുവീണു.

മോപ്പസാങ്ങ് മൺമറഞ്ഞിട്ടു വർഷങ്ങൾ 57 കഴിഞ്ഞു. പക്ഷേ ഇന്നും ഭാവനാസമ്പന്നനായ ആ കലാകരൻ നമ്മുടെയിടയിൽ ജീവിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യവർഗ്ഗം ആ മഹാരഥനെ മറക്കുമോ?

ആ യാത്ര

K. K. Gopala Pillai, II U.C.

അന്നത്തെ സൂര്യനും പശ്ചിമാണ്ണിയിൽ മറഞ്ഞു. ഞാൻ അതിശീല്രം നടന്ന് ജെട്ടിയിൽ എത്തി. ആലക്കുകുടിപുഴയ്ക്കു പുറംഭാഗത്തു കോണിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന 'ചന്ദ്രോദയം' ഹോട്ടലിലെ മധുരപലഹാരങ്ങളുടെ മാതൃകാസം എന്റെ വിശപ്പിനെ മാടിയുണർത്തി. ബോട്ടു വിടുവാൻ ഇനിയും സമയം ആയിട്ടില്ല. ഞാൻ തപരയോടുകൂടി ആ ഹോട്ടലിൽ എത്തി.

സാധാരണഹോട്ടലുകളിൽ കണ്ടുവരാറുള്ള തിരക്കും തിരക്കും ആ ഹോട്ടലിനെ തീണ്ടിയടിച്ചുപോലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടെയുള്ള റേഡിയോവിലൂടെ കണ്ണാനന്ദകരമായ ഗാനങ്ങൾ ഇടവിടാതെ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിലും വിശപ്പിന്റെ ക്രൂരതയിൽ അവ വെറും വനരോദനങ്ങൾ മാത്രമായി.

വിശപ്പോടു മാറിയപ്പോൾ, പ്രകൃത്യാ സംതീതരസികനായിരുന്ന എന്റെ ഹൃദയവും ആ ഗാനനിർമ്മാരിയിൽ മുഴുകിപ്പോയി.

"തുമേരാമാന്ദ്"മൈ തേരിമാന്ദ്"നി....." എത്ര ഹൃദയാവർജ്ജകം! ഞാൻ ബദ്ധശ്രദ്ധനായി. 'ദില്ലതി'യിലെ ആ പ്രോഗാനം എന്നെ എന്തെന്നില്ലാതെ ആനന്ദിപ്പിച്ചു. നായികാനായകന്മാരുടെ ഭരണം!!! അഹോ! അതു മിന്നിക്കുവാൻകൂടി വഹിയാ. ഇത്ര കഠിനഹൃദയനായ ജഗന്നിയന്താവിന്റെ ക്രൂരതയെ ഞാൻ ഭർത്സിച്ചു. എങ്കിലും ഞാൻ ഇരുന്ന ഇരുപ്പിൽ തന്നെ ഇരുന്നുപോയി.

"ടീക്, ടീക്....." ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. മണി കൽപതു. ഉനിയും അഞ്ചുമിനിട്ടു മാത്രം. ആ പ്രേമഗാനങ്ങൾ എന്റെ സമയത്തെ അപചരിച്ചതു" ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ അവിടെനിന്നു ഇറങ്ങി.

'ലാസ്റ്റ് ബോട്ടു', എർണാകുളം, എർണാകു

ളം....." ആ ഗായകവീരന്മാർ അപ്പോഴും ആ സ്വതസ്സിദ്ധമായ കണ്ഠാരവം മുഴക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

വേഗം നടന്ന് ഞാൻ ജെട്ടിയിൽ എത്തി. വിറേദിവസം 'കാളേജ്' തുറക്കുന്ന ദിവസമായിരുന്നതിനാൽ വിദ്യാർത്ഥികളും മറ്റും സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ് അവിടെ തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്നു. ഒരു ചിധം ഒരു ടിക്കറ്റുവാങ്ങി ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നടന്നു.

"മിസ്റ്റർ!"
പുറകിൽനിന്ന് ഒരു നേരിയ ശബ്ദം—ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

"മിസ്റ്റർ! ദയവുചെയ്തു" ഒരു ടിക്കറ്റ് എനിക്കും എടുത്തുതരുമോ?" യുവസഹജമായ ലജ്ജയോടുകൂടി ആ യുവതി എന്റെ സഹായമഭ്യർത്ഥിച്ചു.

"അതിനെന്താ, ഇതാ"— ഞാൻ എന്റെ കൈയിലിരുന്ന ടിക്കറ്റ് നീട്ടി.

പത്തുരൂപയുടെ ഒരു നോട്ടെടുത്തു" പെട്ടെന്ന് എന്റെ നേരെ നീട്ടി, "ഇതാ, ബാലൻ സിങ്ങു തന്നേക്കൂ."—ഒരു നേരിയ പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി അത് മൊഴിഞ്ഞു. അതു കണ്ട ഭാവമേനടിക്കാതെ ഞാൻ തിരിഞ്ഞു" ഒരു ടിക്കറ്റ് എനിക്കും എടുത്തു. പെട്ടിയും, മറ്റും എടുപ്പിച്ചു" ബോട്ടിൽ വയ്യിച്ചശേഷം ക്യാബിനിൽ ഒരാഴിഞ്ഞ കോണിൽ സ്ഥലവും പിടിച്ചു.

അവിടെയും എന്റെ കടപ്പാടു നിവൃത്തിക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. അതാ, പിന്നെയും ആ പേലവാംഗി എന്റെ കരുണയ്ക്കായി സമീപത്തണഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ഏല്ലാ സീറ്റും ഇതിനകം നിറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

യാതൊരു ഭാവഭേദവും കൂടാതെ ഞാൻ പറഞ്ഞു: "ഇതാ ഇവിടെയിരിക്കാമല്ലോ!" ഞാൻ എന്റെ സീറ്റ് ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്തു.

അടുത്തിരുന്ന ചില യുവരസികന്മാരിൽ നിന്നും ഒരു ഞരക്കം! എന്താണാവോ?

ഞാൻ ബെഡ്ഡി വിരിച്ചു താഴെ കിടന്നു. എനിക്കുണ്ടായ വികാരപരമ്പരകൾ പറഞ്ഞറിയിക്കുക പ്രയാസം. ഞാൻ അവളെ എന്തെന്നില്ലാതെ ഉററുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവളും.....

ബോട്ടുനീങ്ങി. യോനകമായ നിശ്ശബ്ദം! അത്യന്തമായ കായൽ!! ഘോരമാരി!!! എല്ലാവരും അസ്വസ്ഥരായി. അവർ പലതും അങ്ങോട്ടു മിന്നിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോഴും ഞങ്ങളുടെ നയനങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇടഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. രണ്ടുമുന്നണിക്കൂറുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും, ബോട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന സകലരും നനഞ്ഞുവരായി. ഞാൻ പെട്ടിതുറന്നു മറ്റൊരു ജോഡി ഡ്രസ്സ് എടുത്തു ധരിച്ചു.

എന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ അസുയാകലുഷരേണവണ്ണം പലതും എന്നെ പുള്ളിച്ചു, നോക്കി.

ഞാൻ പിന്നെയും ധർമ്മസങ്കടത്തിൽ! ആ യുവതിയുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ മുഴുവനും നനഞ്ഞിരുന്നു. യാതൊരു ചിന്തയ്ക്കും ഇടംകൊടുക്കാതെ ഞാൻ ഒരു തൂണിയെടുത്തു ആ തൂണിയുടെ നേരെ നീട്ടി. പക്ഷേ അതിനെ അവൾ നിരാകരിച്ചു: എന്തുകൊണ്ടോ?

ക്രമേണ അന്തരീക്ഷം ശാന്തമായി. യാത്രക്കാർ എല്ലാവരും തന്നെ ക്ഷീണത്താൽ ഗാഢസുഷുപ്തിയിൽ നിമഗ്നരായിത്തീർന്നു. ആ ബോട്ടിൽ നിന്നു ബാറിറ്റമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന "കുറു, റു, റു....." ശബ്ദം ലാതെ മറ്റൊന്നും ആ പ്രശാന്തമായ നിശ്ശബ്ദത്തെ ഏകാന്തതയെ ഭഞ്ജിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിത്തീർന്നില്ല.

അപ്പോഴും ആ യുവതി അതവിധം മൂകയായി ഇരിക്കുകയാണ്.

"എവിടെയാണ് വീട്?" ആ നീണ്ട മരണം ഭഞ്ജിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ചോദിച്ചു.

ഒരു നേരിയ വീക്ഷണം മാത്രമായിരുന്നു മറുപടി.

"പറിക്കുന്നുണ്ടോ?" വിടാതെ ഞാൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

"ഉണ്ട്"

കൂടുതലായി ഒന്നും ചോദിക്കുവാൻ ഞാൻ തുടർച്ചയായി ബോട്ടു ഇതിനകം വൈകാരികമായി എത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

"കാപ്പി. കാപ്പി" ഒരു പയ്യൻ ഞങ്ങളെ സമീപിച്ചു.

"രണ്ടു കാപ്പികൊണ്ടുവരൂ" - ഞാൻ പറഞ്ഞു ഇരു സൽക്കാർ ഞങ്ങളെ തമ്മിൽ പൂച്ചാടികൾ അടുപ്പിച്ചു.

പേഴ്സു തുറന്നു ഞാൻ ഒരു രൂപയെടുത്തു അവന്റെ നേരെ നീട്ടി. പക്ഷേ, അതിനുമുമ്പുതന്നെ അവൾ പണം കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞു. ഞാൻ വിചണ്ണനായി; പേഴ്സു പിന്നെയും പോക്കറ്റിൽ ഇട്ടു.

അസാധാരണമായ ഒരു ജാതൃത എന്നെ ആവരണം ചെയ്തതുപോലെ എനിക്കു തോന്നി. യൗവനയുക്തയായ ഒരു മന്ദിയുടെ സവിധത്തിൽ വെച്ചു!

"അതു വേണ്ടായിരുന്നല്ലോ?"

"അതിനെന്താ!"

പിന്നെയും നിശ്ശബ്ദം. എറണാകുളത്തിൽ ഇനിയും രണ്ടുമുന്നണിക്കൂറുകൾ മാത്രം. അസാമാന്യമായ ഒരു ക്ഷീണം. നിദ്രാഭേദി എന്ന സർവ്വം പുണർ. ഞാൻ ഗാഢനിദ്രയിൽ ലയിച്ചു.

* * * * *

ബോട്ടുകാർ എന്നെ വിളിച്ചുണർത്തി.

"എർണാകുളം, എർണാകുളം"

ഞാൻ കണ്ണുതുറന്നു നാലുപാടും നോക്കി. യാതൊരു ജീവിയുമില്ല, ആ ബോട്ടിൽ: ബോട്ടുകാർ മാത്രം. യാത്രക്കാരെല്ലാവരും ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോയിക്കഴിഞ്ഞു. പെട്ടെന്നു ഞാൻ പേഴ്സു പോക്കറ്റിൽ തപ്പി.

ഹാ!!!... ..

ആ സ്രീയേപ്പാറി ഞാൻ അന്വേഷിച്ചുകൊച്ചിയിൽ ഇറങ്ങി എന്നു ചിലർ പറഞ്ഞു.

എന്റെ കലാലയം

K. G. Bhaskaran Pillai, IV U. C.

കരൾകവരുമാറുള്ള കാന്തിയാന്നിക്കായൽ
കരയിലിയലും കലാകേതനം കണ്ടാലും!
കനകകലശങ്ങൾ പൊന്തിച്ചുചെന്തെങ്ങിനം
കലിതകതുകം കേളിയാടുന്നു മുഴുവു;
സരളനിനദം മെല്ലെമീട്ടുന്നമാരുതൻ
തരളദലവല്ലികാവല്ലികീജാലന

* * * * *

തിരുഹൃദയമാശ്രയിച്ചാശ്രമാന്തത്തിലീ
'തിരുഹൃദയകലാലയം' നിമ്മിച്ചതാപസർ
പരശതമുപാസകർ ഭക്തിപൂർണ്ണസദാ
കരമുകുളമോടിതാ സേവിച്ചു നില്ക്കുന്ന
ശരി, യമികലത്തിന്റെയാത്മവീശ്വാജപലം
പരിസരമിതൈത്രയും പാവനം, മോഹനം
ഒരു കുറിയുമോരില്ല ജാതിഭേദശാദികൾ-
ശരണമിഹതേടുവോക്കൊക്കെയും തുല്യമാം
ഉടലിയലുമാദർശമാ 'മൈക്രുകേരളം'
വടിവിലിവിടെത്തന്നെ കാണമുണ്ടോർക്കുകിൽ
'മതമധികവിഭേദം മാറുക'നോതും
'പുതിയജനസംഘ'മേ കാണുകയിമ്മാത്രക.
പക ശകലമേശാതെയൊന്നിച്ചു ഞങ്ങൾ ഹാ
പകലിരവുപാർക്കുന്ന രമ്യഹർമ്മ്യങ്ങളിൽ
ശാന്തവെളിവാടുകൊള്ളും 'സഖാക്കൾ'പോലും
പഠനകതുകംകൊള്ളു മിങ്ങോട്ടുനോക്കുകിൽ
വിശദസുഖവിജ്ഞാനസന്മാർഗ്ഗദീപ്തികൾ
വിതരമാരുവിദ്യാന്തരീക്ഷവും, വൃത്തിയും
സ്മരണയിലുമാദർശസൗഹൃദസൗഭഗം
ചിരമുതിരുമല്ലാപകായ്യേതുബന്ധവും

മനുഷ്യതപത്തിന്റെ സന്ദേശം

P. V. Velayudhan Pillai, II U. C.

“അസമതപത്തിൻ മുടിയേത്തുനോ-
രഭിമത്തത്തിൻ കൊടിയല്ലേ
നിന്നിരു കൈകളമിന്നംപേരും
വൻവിജയത്തിൻ ജയചിഹ്നം?
ഉണരൂ നിർമ്മിനിയും ജീവിത-
രണരംഗത്തിൽ നീയെത്തു!
ജീവിതമിന്നം വെയിലേററമ്പേ
നീറുകയാണീ മമനാട്ടിൽ!”-

ഉയരുകയാണിപ്പല്ലവി യമനാ-
തടവും തിങ്ങിനിറഞ്ഞെങ്ങും
മറ്റിതജനത വസിയ്ക്കും നാടുകൾ
സ്വപ്നസമാനമയത്തിടാൻ!

* * * * *

ഏദയം തിങ്ങി 'യഹിംസ'യിലൂടി-
വരസംഗീതത്തിരയടികൾ
ഇരുവർഷങ്ങൾക്കപ്പുറമാഴുകീ-
മനുഷ്യതപത്തിൻ മധുരസുപരം
മദഭരണത്തം വച്ചതു മാനുഷ-
ഏദയങ്ങൾക്കൊരു പാട്ടായി.
നിന്നദാഹത്തിൻ ചുടലയൊരുകീ
നരനാ നൃതനവിജയത്തിൽ.

കരുതുകിലതക്കം കലാലയം കാൺകിടം
പരിണതഗുണം 'വിശ്വഭാരതീ' സന്നിഭം
നിലകൾ പലതോക്കിലും നിസ്തുലേദേവി! നി-
ന്നഖലമുക്തപയൊന്നാണിതേവരയ്ക്കൻലക്ഷ്യം.

“എന്നിട്ടേനേ, വീണതു, തോക്കിനു
മുമ്പിൽ നതമായ മനുഷ്യത്വം?”

അച്ചോളത്തിൻ മറുവടിയായി
കൊച്ചുലകളിലക്കാളിന്ദി
ഇന്നും പാടിയുറക്കെ വിളിപ്പൂ
മന്നിനെ വിജയക്കൊടി നാട്ടാൻ.
അണുകയുഗത്തിനടിമുടി വിങ്ങി-
പ്പൊളിയുകയാണോ ഗാനത്തിൽ!!
“—അസമത്വത്തിൻ മുടിമേന്മനോ-
രടിമത്തത്തിൻ കൊടിയല്ലേ
നിന്നിരുകൈകളു മിന്നുംപേരും
വൻവിജയത്തിൻ ജയചിഹ്നം?
ലജ്ജിക്കില്ലേ—? നിന്റെ നരത്വം
വച്ചുപുലർത്തുന്നഭിമാനം”

ഓരോ മൺതരിയിങ്ങനെപാടി-
താരകൾ മിന്നി വാനത്തിൽ.
യമനവിരിച്ചൊരു വൻപുളിനത്തിൻ
തരികളൊരോന്നും വീർപ്പിട്ടു.
ആരംഭിച്ചൊരായിര ജീവിത
ഭാരം താഴ്ന്നോരവിടത്തിൽ
എങ്ങനെ വീർപ്പുകളുയരാതാവൂ
മുങ്ങിമരിച്ചാൽ മനുഷ്യത്വം?
“—ജീവിതമിങ്ങനെ വിറകൊള്ളുമ്പോൾ
നീ നിന്നെന്തെ പതറുന്നു ?
ചുറ്റും നിന്നതിദീനം സോദര
ശബ്ദം വെളിയിൽ വിളിക്കുമ്പോൾ-
പരമേഷുപരത്തിൽ മറുവടി പാതാൻ
പഴയൊരു നീതിയൊരുങ്ങുമ്പോൾ-
നിജ്ജരഗീതവുമാനന്ദിച്ചു
മച്ചിലിരിപ്പൂ നീയെന്നോ-?
ചുട്ടനിണമെത്തിപ്പാരിനെവിണ്ടും-
കരുതിക്കളമായ് തീർത്താലോ?
അടിമത്തത്തിനലകടലിൽ നീ
അടിയിലടിഞ്ഞു കഴഞ്ഞാലോ?”

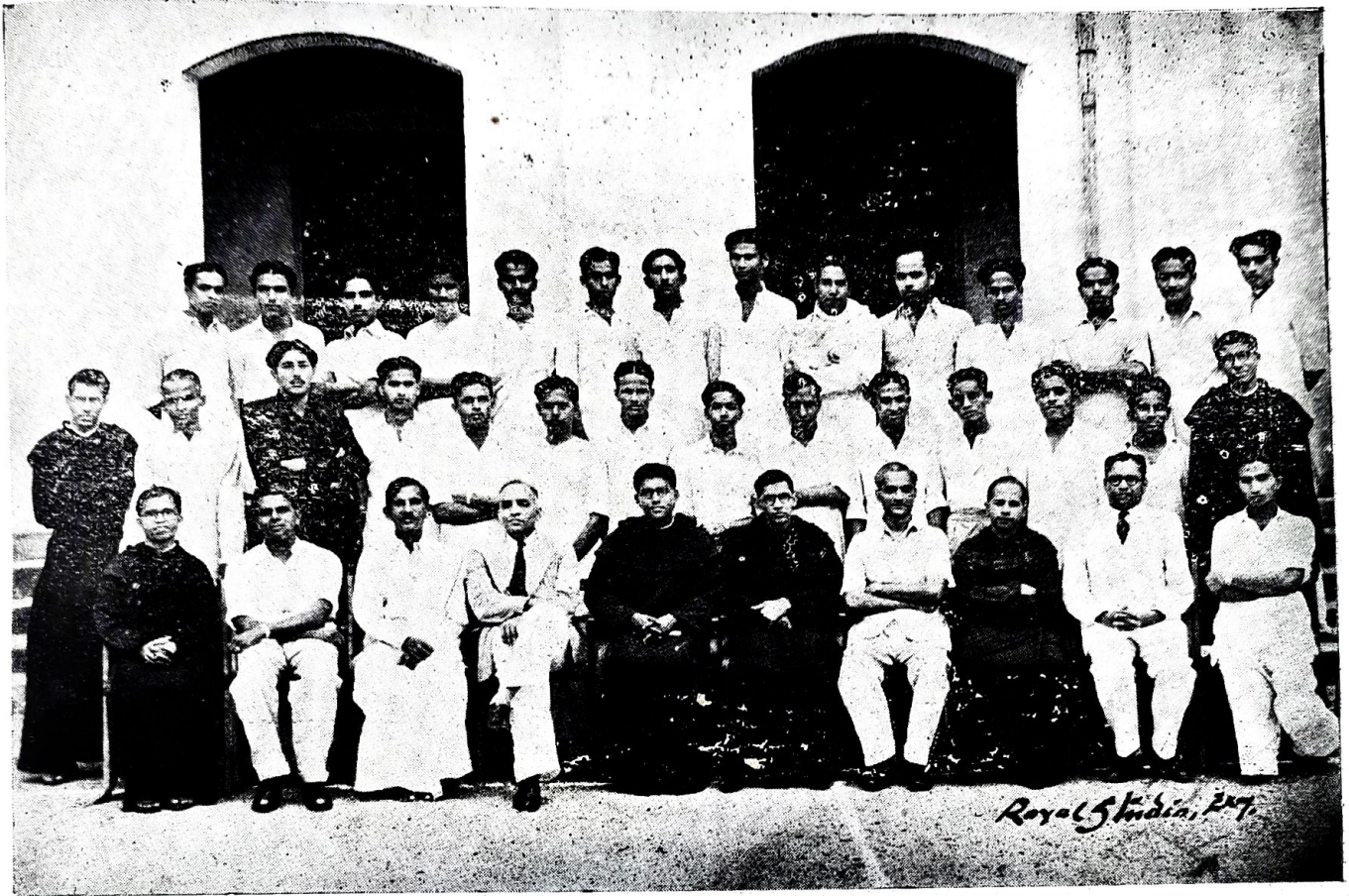
സമരമുയന്നു പറഞ്ഞതുവോൾ
 സമത തൈരങ്ങി വിയത്താലോ?
 ഉണരൂ നിർമ്മയ, മിനിയുമനീതികൾ
 നിന്നരംഗങ്ങൾ തീർത്താലോ?
 —ഉയരുകയാണാഗാനം,—മന്നിന
 മനുഷ്യത്വത്തിൻ സമ്മാനം—

അങ്ങകലത്തായ് പ്ലാതിര താഴ്ന്നു
 മന്നിന കാല്യം കണികാണമാൻ
 പുലരിയുയർന്നു വീണ്ടും രക്തം
 ചിതറിക്കൊണ്ടോ ദിക്കുകളിൽ.
 അച്ചോരക്കളമെന്നും മെഴുകിയ
 ദിക്കുകളെല്ലാം ലജ്ജിച്ചു!
 വിളറിപ്പോയി പുറം നിന്നാ
 നിന്നരംഗത്തിൽ താരകളും.
 പുലരിച്ചോപ്പിനു മുഖിൽ ചന്ദ്രൻ
 പുതിയൊരു ചോലമുളനിട്ടു!!

* * * * *

—നീലിമകോലും യമുനാവഹിനി
 ഓളംതല്ലിപ്പായുന്നതു.
 വിസ്തൃതമാമക്കരകളറിഞ്ഞു
 വിസ്മയമെത്ര ചരിത്രങ്ങൾ—
 തണലും വെയിലും മാറിവിരിയ്ക്കും
 മനുജൻതീർത്ത ചരിത്രങ്ങൾ?
 രോമാഞ്ചം നിന്നടിമുടിവീശാൻ
 വേറെത്തോന്നിനി വേണെന്നു—?

— X —

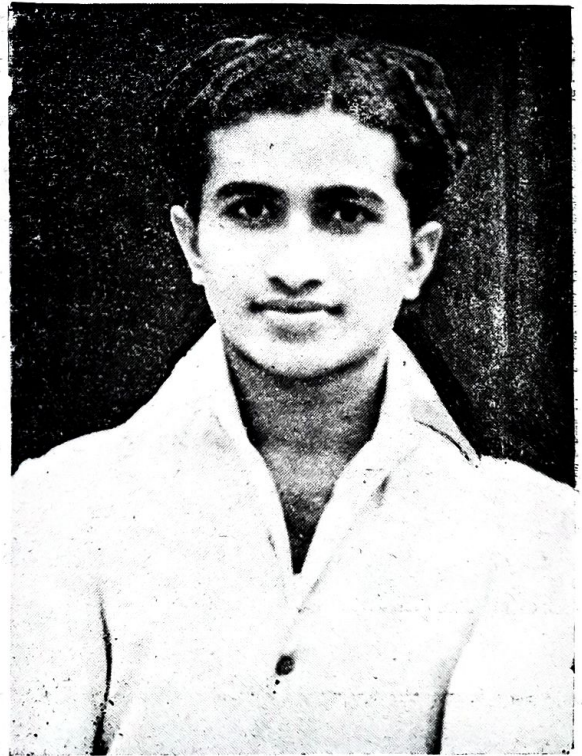

College Union Committee

K. N. Kurup

Chairman, College Union.

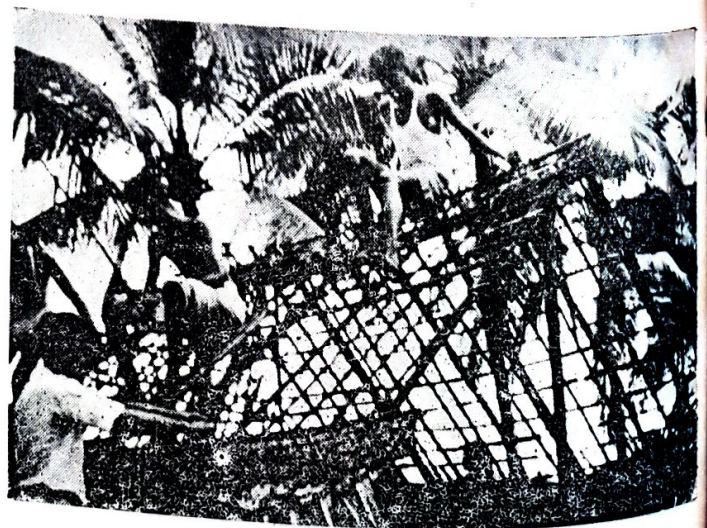
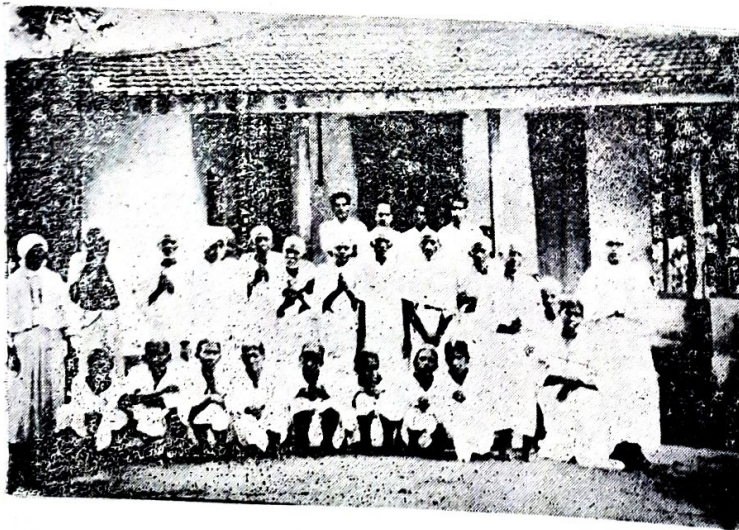
Jacob Manjooran

Secretary, College Union.

The members of the Social Service Society--

-- with the wickins turned Angels in the evening class --

*--with the inmates of the Destitute Home, Perumannur--
"Thank you for the excellent treat you have given us"*

*--on the house-tops declaring the value of
Service and Dignity of Manual Labour--*

EDITORIAL

WE HAIL OUR REPUBLIC

After centuries of brooding under the impact of Social and Political upheavels, India has at last emerged as a free Republic. We hail the freedom of India and the Inauguration as a Republic under a constitution drawn up by her own sons. The dogged patience and wisdom with which the fathers of the Indian constitution have worked for nearly three years deserve high praise. The edifice they have built is hoped to "be reared for immortality." As the flag, symbol of our liberty, bravely floats over the institutions and houses of this vast country, the 338 million people of India enter into a new life with new hopes and fresh ideals. But whatever feelings of pride and satisfaction animate us this year are subdued by the sense of responsibility that the new status of our country awakens in us. Not tied to apron strings any longer India has now to stand on her own feet economically, guide herself politically, gird herself in defence against all dangers. She has to find the solution to her problems, tackle her difficulties learn how to adapt herself to changing conditions. By none but the hard way of incessant, indefatigable endeavour will the people of this country promote their welfare or achieve greatness of India. Work & not mere ideals is the indispensable re-

quisite for national as for personal success.

OUR PRESIDENT

Nobody could be better fitted to uphold the spirit of the Indian constitution than Rajendra Prasad, the First President of the Indian Republic. His services to the country have been unostentatious. His prominence is, however, not due to adventitious aids but to his serviceability in time of crisis as stop-gap Congress President, as harmoniser of conflicts and a Chairman of dissonant Assemblies. In him is symbolised India which has to play her part today not only in Asian but World Politics. Long live our President!

STILL THE OLD GAME ?

The students of today are the potential leaders of tomorrow and, when we contemplate the hold of the disruptive forces like Communism over their raw and susceptible minds, there is much, very much, cause for misgivings about the future. How to wean the students away from the influence of disruptive forces is a problem of the first magnitude. In the past they were egged on to participate in the national movement and to revolt against the British Government. Today that old habit of agitation and of demon-

stration against the Government in power and lawful authority still endures and the enemies of the Government have not failed to use the students for their own nefarious ends. The trouble is deep rooted and lawful force alone will not and cannot end the menace to the nation's security and independence. Positive means like an inspiring ideology and a self sacrificing leadership, suitable employment and a decent standard of living, the example of public spirited labours and punishment of those guilty of corruption—all this will reduce the Communists' stock-in-trade in their attacks on the stability of the state and on the loyalty of the students towards their country.

1950, THE HOLY YEAR

No city in the world puts on a better spectacle than Rome. 1950, many say, will outdo anything in the past; for more than four million people will be visiting the eternal city as it celebrates Holy Year. Rome is ready—come who will and whenever they will. Hostels have been built to accomodate some of the overflow guests; streets have been re-rolled and re-paved. The Via Della Conciliazione, leading from the river Tiber up to St. Peter's square and the holy city, has been completely torn up and made double width in accordance with the 500-year old plan of Bramante, the architect of St. Peter's. If all roads lead to

Rome, certainly the heart of Rome visit is the Vatican. The ancient capitoline art collections, the colosseum by moon-light, the wedding-cake architecture of the Victor Emmanuel Monument are small competition for the wonders of Bramante, Michelangelo, Raphael, Fra Angelico and Leonardo Da Vinci which are crowded together in the world's smallest independent nation, the Vatican. The life of Vatican is that small white-clad-figure, Pope Pius XII, the solitary figure who is the centre and fulcrum of the whole great panorama. He remains a challenge to the war mongering leaders of nations. During the Holy Year, he expects not only the intensifying of one's own spiritual life, but a spiritual conquest of the whole world for peace and prosperity.

God's Minute

*I have only just a minute,
Only sixty seconds in it,
Forced upon me, can't refuse it,
Didn't seek it, didn't choose it,
But it's up to me to use it.
I must suffer if I lose it,
Give account if I abuse it,
Just a tiny little minute—
But Eternity is in it*

COLLEGE REPORT

1949 . '50.

(Read on the Sixth College Day—25th February 1950)

I have great pleasure in presenting the sixth annual report of the College for the academic year 1949—'50.

Strength: The present strength of the College is 1019 students as against 953 at the end of the last academic year.

Staff. Our teaching staff now numbers 54 members. A few changes in the staff have to be noted.

At the end of the last academic year, Rev. Fr. Reynolds T. O. C. D., M. A., of the English Department was transferred to Deepika Office, Kottayam, and in his vacancy Mr. N. V. Rama Iyer, B. A., was appointed. In the same department, Mr. K. T. Sebastian, B. A., replaced Mr. K. J. Ephraim, as tutor. In the Languages Department, Rev. Fr. Romuald T. O. C. D., was appointed lecturer in Syriac. Rev. Fr. Columbus T. O. C. D., M. A., was appointed lecturer in History in place of Mr. K. S. Antony, whose term of appointment here had expired. Mr. C. J. Loni, M. A., replaced Mr. A. V. Ramachandran in the Mathematics Department. In the Natural Science Department, Rev. Fr. Gabriel T. O. C. D., B. Sc. (Hons.) was appointed in place of Mr. S. Pasupathi Iyer retired, and Rev. Fr. Theobald T. O. C. D., M. Sc. in the vacancy of Mr. T. U. Joseph, gone for higher studies. In the Physics Department, Mr. P. I. Paul, B.Sc.(Hons.) replaced Mr. A. Thiruvengadathan, as lecturer, and Messrs. U. V. John, B. Sc., K. Kerala Varma, B. Sc., V. V. Kunjuvareed, B. Sc. (Hons.)

and R. Viswanathan, B. Sc., were appointed demonstrators in places left vacant by Messrs. C. A. Rama Raja, K. Narayanankutty, A. P. Jacob and C. Mathew. In the Chemistry Department, Mr. C. J. Devassy, B.Sc. was appointed as an additional Demonstrator. Later on Messrs. T. C. Antony B. Sc., and K. L. Lukose, B. Sc., two of our old boys were appointed demonstrators in the vacancies caused by the resignations of Messrs. K. M. Luke and P. K. Mathew. When Prince Sri. Kerala Varma, M. A., R. A., part-time Lecturer in the Commerce Department joined the staff of the Kerala Varma College, Trichur, Mr. K. U. Jacob, B. Sc., C. A., was appointed in his place. Mr. T. C. Antony, B. A. (Hons.) and Mr. T. Gokulan Nair, B. Sc., acted as Tutor in English, and Demonstrator in Physics respectively for a few months each. I avail myself of this opportunity to express my sincere thanks to these gentlemen who have left us for their valuable services and at the same time formally extend a warm welcome to the new comers.

Examination Results: The results in the University Examination were very satisfactory. In the B. Sc. Degree Examination (Chemistry) we had sent up our first batch of 40. Of these, 14 were placed in the first class, 17 in the second class, and 6 in the third class, the total percentage of pass being 93. In the B. Com Degree Examination, the results were equally good; the total percentage of pass was 80. Two of them were placed in the

second class, of whom Mr. A. S. Krishna Iyer, obtained the second rank in the University. In the B. A. Degree Examination, the percentage of pass was for Part I English 68, Part II 80 and Part III Economics & History 98, only one candidate out of 41, failing to secure a pass. 4 obtained second classes. In the Intermediate Examination 115 students obtained complete pass, of these 37 were placed in the first class.

In the Inter-Collegiate Examination in Religion conducted by the Catholic Educational Council of South India, P. J. George came out first among the Intermediate students and won the gold medal.

Library and Laboratories: This year the Library was shifted from its temporary abode in the left wing of the main building to the spacious hall, in the western half of the administration building. The change, no doubt, has greatly enhanced the usefulness of the Library. With the additions of the year the total number of volumes in the Library comes to about 10400.

Nothing very spectacular was done for the laboratories this year, though we had to spend about Rs. 15,000/- in their equipment.

College Societies: College Societies have been more active than usual this year. Of the 12 branch associations of the College Union, special mention must be made about the Social Service Society, which serves as a training ground for our students and at the same time gives substantial relief to the poor of the locality. The activities of our students in the line have progressed to such an extent that they have begun to attract the attention of the public and the press. This year a good number of distinguished visitors address-

ed the College Union, among them His Highness the Rajpramukh of the Travancore-Cochin State, Chief Minister Sri. T. K. Narayana Pillay, Dr. P. J. Thomas, Sri G. Venkiteswara Iyer, I.C.S. deserve special mention.

Sports & Games: The record of our students in sports and games is magnificent. Both our Hockey and Basket ball teams won the Zone finals in the Inter-Collegiate tournaments conducted by the University. Our Basket ball team won further fame by winning the "Father Bartholomew Memorial Tournament" conducted by the College. Messrs. C. V. Antony of the Hockey team and K. M. Mathew of the Foot ball team were chosen for the University teams. In the Inter-Collegiate Athletic meet of the Trichur Division, our College annexed the Champion trophy by scoring as high as 94 points, the runners-up scoring only 24 points. Mr. K. M. Mathew, the Champion athlete of the year alone accounted for 25 points. In the Republic-Day-sports at Ernakulam, our students distinguished themselves by winning several trophies. The crowning success of the year was achieved by our foot-ball team, who won the Dixon Cup Tournament conducted by the Maharaja's College Ernakulam.

Hostels: Nearly 50% of our students are housed in the College Hostels. With the increased strength of the College, the problem of finding accommodation in the Hostels for all the applicants, remains to be solved. In spite of the difficulties of the times and circumstances, our students have on the whole evinced a spirit of moderation and restraint and a willingness to co-operate with the authorities. For all these we are grateful to them. The Hostel staff deserve

COLLEGE SOCIETIES

COLLEGE UNION

I have great pleasure to place before this distinguished gathering a brief account of the activities of our College Union and its branch associations during this academic year.

The year under review began with a busy election campaign for the various offices of the Union and in particular for the offices of the Chairman, General Secretary and the Secretaries of the branch associations. In the election E. N. Narayana Kurup IV B. Com. and Jacob Manjooran II U. C. came out successful as Chairman and Secretary respectively. I am very glad to state that the enthusiasm continued throughout the year and our activities have surpassed in no small measure those of the previous years. This year we started a series of lectures under the title "Citizenship Series" and we were fortunate to get the services of a number of eminent men to deliver the lectures.

Under the auspices of the Union this year we conducted on the whole fourteen

our special gratitude for their devoted service.

To you * Reverend Sir, we are indebted in a very special way for consenting to preside over our College day and give away the prizes. We know too well how much of your precious time and convenience it has cost you to be here today. For this singular token of your regard and affection for us, we offer you our sincere thanks and pray God, that He may continue to bless with success, your noble efforts for the spread of higher education in our dear motherland.

* Rev. A. J. Boyd M. A. D. D. Principal,
Madras Christian College.

extraordinary meetings four ordinary meetings and seven special lectures, besides the extraordinary and ordinary meetings of the branch associations.

I have also great pleasure to state that this year we have formed one more association under the Union namely the "Syriac Association". We have thus twelve associations under the Union. We increased also the list of our annual competitions by adding new items like verse-making, histrionics and verse reciting. The affairs of the Union are managed by a committee consisting of the principal as the ex-officio President, a Vice-president from among the staff, an elected student Chairman, a General Secretary, an assistant secretary, the President and Secretaries and Assistant Secretaries of the branch associations. The Chairman of the Union usually presides over the meetings.

The inaugural meeting of the Union was held on 22nd July 1949. The Hon. T. K. Narayana Pillai, Chief Minister of the State of Travancore and Cochin made the inaugural address in which the many political and economic problems and difficulties that the country has to face were fully explained. He further exhorted the students to be disciplined and to become worthy citizens of India.

An extra-ordinary meeting was held on 15th August 1949 to celebrate the "Independence Day." Very Rev. Fr Prior hoisted the flag and our Volunteer Corps saluted the flag. As a drive against the food shortage, two mango trees were planted in front of the College court yard. In the public meeting, Sri. K. P. Abraham B. A. & B. L, made a speech in which the many difficulties which the nation had to undergo for the attainment of her independence

were explained and he appealed to the students to become worthy citizens of the state to bear the torch of independence.

The third extra-ordinary meeting was held on 22nd September 1949, when Mr. Thariath Kunjithomman M.L.A. of the State of Travancore and Cochin gave an interesting lecture on the economic policy of the Government. The next extra-ordinary meeting was held on the 26th September 1949 when Prof. K. J. Cyriac M. A., B. L, gave an address on Devaluation. On 27th September, he delivered the second lecture on Devaluation.

We celebrated "Gandhi Jayanthi" on the 11th October 1949, when Sri. G. Venketaswara Iyer, M. A., I. C. S., the Administrative Officer of the Cochin Harbour made a learned speech pointing out the greatness of Mahatma Gandhi's teachings and life.

The next extra-ordinary meeting was held on 19th October 1949. Sannyasin Peter Reddy M. A., L. T., addressed the Union. He advised the students that the only way for attainment of happiness was to control passion and desire. On the 27th October was held a meeting to condole the demise of H. E. Rt. Rev. Dr. James Kalacherry, Bishop of Changanacherry, the stout defender of the rights of the people against absolute government.

The next extra-ordinary meeting was held on 14th November 1949 to give a grand reception to His Highness the Rajpramukh of the State of Travancore and Cochin. Rev. Fr. Principal read the address of welcome and presented it in a neat ivory casket and His Highness replied in very appreciative terms of the work and achievements of the college.

We celebrated Nehru Jayanthi on the 18th November 1949. Rev. Fr. Principal presided over the public meeting and Mr. V. J. Mathai M. A. and E. N.

Narayana Kurup IV B. Com. made speeches pointing out the greatness of our Prime Minister and his unselfish service and devotion to the country.

Our next extra-ordinary meeting was held on 26th November 1949 with Prof. P. A. Joseph in the Chair when Rev. Fr. Vadassery M. A., M. Sc., gave us an interesting talk about his experiences in America. In the next extra-ordinary meeting held on the 20th January 1950, Mr. Hescok representative of the British Council in Madras, made a valuable speech pointing out the necessity of promoting the cultural relations and understandings between different nations.

It was with great joy and enthusiasm that we celebrated the "Republic Day" on the 26th January 1950. Sri. K. Madhava Prabhu B. A. B. L., the former Chief Secretary to the Government of Cochin hoisted the Indian Flag and made a stirring speech exhorting the students to realise fully, the significance of the day and to plunge themselves for the maintenance, preservation and furtherance of full independence which we have won. Rev. Fr. Antony T. O. C. D., spoke on the occasion explaining the salient features of the Indian Constitution and comparing it to the constitutions of other countries.

Our last extra-ordinary meeting was held on 29th January 1950 to celebrate the Priors Day, when Very Rev. Fr. Prior gave an At Home to the staff and students of the College. Mr. Abraham Kurian M.A. and E. N. Narayana Kurup proposed the Toast to the Prior. Prizes were distributed to the winners in the various competitions held for the occasion.

ORDINARY MEETINGS:

Our ordinary meetings were conducted on strictly parliamentary lines to give training to our members in parliamentary procedure. As usual the parlia-

mentary interpellations were an interesting item in these meetings and the students evinced lively enthusiasm in putting questions and supplementaries to heckle the official side.

We discussed the following subjects:

- 1 - "This House is of opinion that Prohibition is necessary."
- 2 - "This House is of opinion that Communism should be met by economic measures and not by force."
- 3 - "The integration of Travancore and Cochin is a welcome development."
- 4 - "The formation of Linguistic Provinces at present is a dangerous policy."

We have great pleasure to state that this year we conducted under the auspices of the Union a series of lectures under the title "Citizenship Series" to give the members proper ideas about citizenship. The inauguration of the Series was performed on 4th October 1949 by Dr. P. J. Thomas M. A. Ph. D., former Economic Adviser to the Government of India. He emphasised the need for proper training in citizenship so that our mother country shall occupy the honoured place it deserves. Prof. Ramanadhan M. A. (Hons.) also delivered a valuable speech on the occasion.

The next session was held on 14th Oct. 1949 when Sri. T. K. Narayana Pillai B. A., M. L., made a speech on "One sidedness the bane of our Public Life." The lecturer pointed out that one sidedness is the cause of many evils in society and he advised the students to learn to form impartial judgment in the day to-day life for promotion of a healthy society.

The third session was held on 4th November 1949. Sri. K. Narayanan B. A. B. L., Principal, Law College, Ernakulam, addressed the students on "Fundamental Responsibilities."

The next session was held on 24th November 1949. Sri. Thaikat Subramonia Iyer B. A., B. L., Government Pleader, made a speech on "Students in New India" in which he pointed out the responsibilities of students in creating a stronger India which would afford comfort and leisure for her toiling millions.

Our next session was held on 25th November 1949. Rev. Fr. Antony T. O. C. D. presided over the meeting. Sri. K. Mathai George M. A. LL. B., M. B. A., described to us the salient features of American life and citizenship.

Our last session under the Series was held on 19th January 1950 when Dr. C. L. Joseph M. B. B. S., M. R. C. S., L. R. C. P., made an instructive speech on "The Process of Life".

We participated in the inter collegiate debates also. In the Inter collegiate debate held in Madras we sent Ibrahim I U. C. and N. J. Mathew IV U. C. for the Malayalam competition and Radha Krishnan IV B.Com. and K.M. Alexander III U.C. for English elocution contests. In the debate that was held in St. Albert's College, Ernakulam, we sent two representatives, V. K. Radha Krishnan and E. N. Narayana Kurup.

The Union conducted its Annual Social on 23rd February 1950, when we had, after the Tea-Party, a very interesting programme of variety entertainment. Prizes were distributed by Very Rev. Fr. Prior to the winners in the Fancy Dress and Comic Song Competitions held on the occasion.

In conclusion, let me first of all thank Very Rev. Fr. Prior, the Patron of our Union for the love and sympathy that he has shown towards our Union. Next let me also thank Rev. Fr. Principal, the President of the Union for his generous patronage, unstinted help and warm encouragement poured on our Union.

We are highly indebted to Prof. K. J. Cyriac, the Vice-president of the Union and the President of the Social Service Society, without whose vigorous enthusiasm our Union would not have been so successful. Our thanks are due to E. N. Narayana Kurup the Chairman who has rendered much service to the Union. I sincerely thank them as well as the Presidents and Secretaries of the various associations for having spent the best of their energy to make our Union a complete success.

S. H. COLLEGE }
25-2-1250 }

JACOB MANJODRAN

Secretary

SCIENCE ASSOCIATION

The most outstanding function of the association during the early half of the academic year came off on 12th Aug. 1949, when Mr. T. Madhava Menon Msc. (Benares) M.Sc. (Leeds) delivered the inaugural address on "Man made fibers". A combination of unique thoughts and remarkable lucidity was the marked characteristic of his lecture.

We have met several times in the course of this year. We had altogether six ordinary meetings in which we discussed topics of scientific interest.

- 1 A look back at Chemistry
- 2 Contributions of Vaunt Hoff
- 3 The three states of existence
- 4 Radio activity and atomic bomb.

were some of the topics under discussion. An extra-ordinary meeting was held on 22nd September with Mr. Raja Ram M.Sc. in the Chair. Mr. R. T. Thampi M.Sc. A. I. I. Sc., Chief Chemist, Fertilizers and Chemicals, gave a lecture on some aspects of the fertilizers. An important feature of the activities of the association for the second term was a series of

excursions in batches to the fertilizers and Chemicals, Alwaye.

During the latter half of the academic year we drew up an ambitious programme of starting a science annual, which if carried out would have been an achievement of which we could really be proud. Unfortunately owing to circumstances beyond our control we had to give up our pet plans and projects. Now at the close of the year when we look back over what is passed we have a feeling that we were a little optimistic in the beginning. We wish our successors to accomplish what we aimed for.

The year under review has been one of immense success, the credit being in no small measure due to the enthusiastic and encouraging co-operation of all from the President down to the members.

Thanks are due to all those that figured in the activities of the association during the course of this year and in particular to Prof. M. V. Varghese, President of the association and Mr. V. Ramaswamy B. Sc. whose able guidances have been the greatest sustaining forces for the successful realisation of this year's grand work.

C. PAUL THIRUTH
Secretary

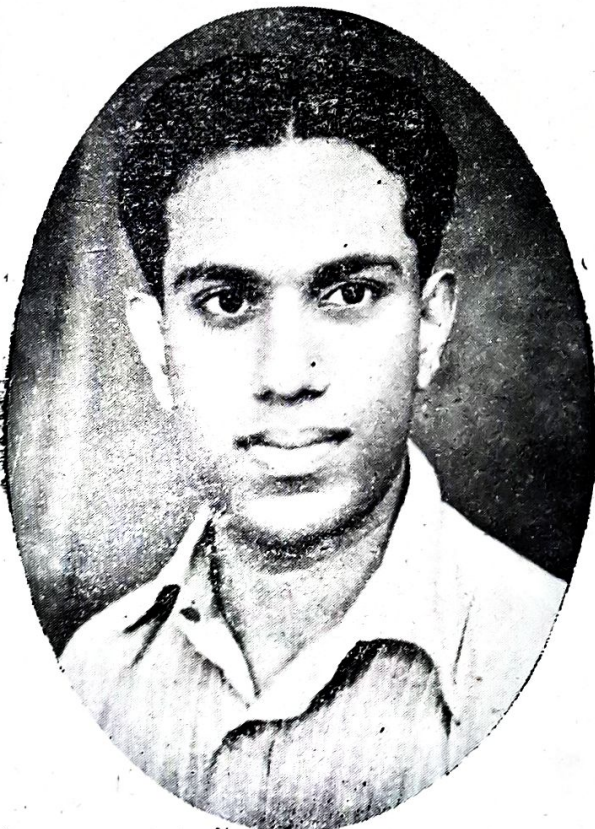
HISTORY & ECONOMICS

ASSOCIATION

The inauguration of the History and Economics association was held on Friday 5th August 1949. The President of the Association Mr. Abraham V. Kurian M. A. presided. The Secretary of the association M. I. Varghese IV U. C. made the welcome speech. Mr. V. M. Subramoniya Iyer, M. A., M. L. Vice-Principal, Law College, Ernakulam, made the inaugural

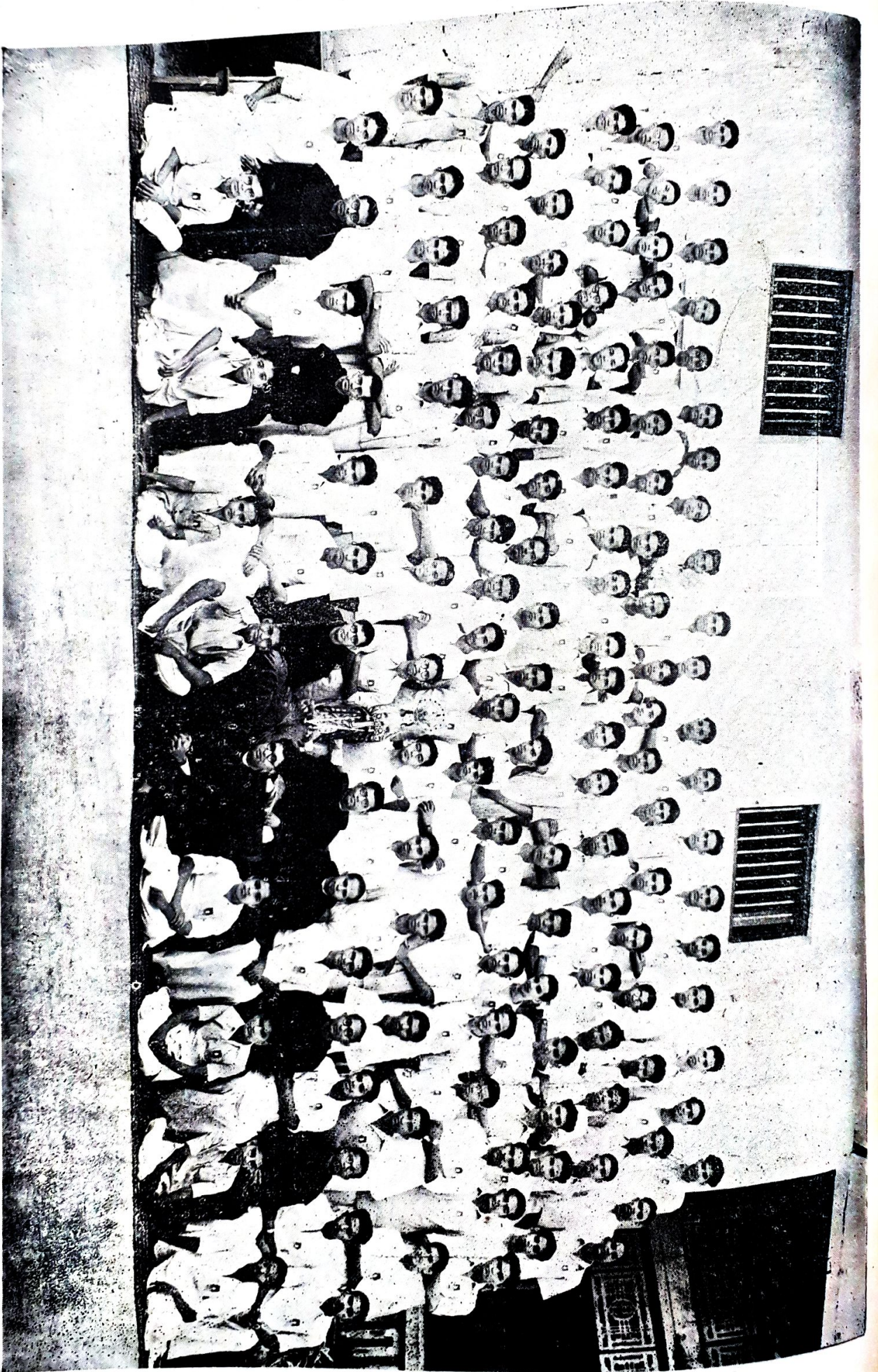
*H. E. Rt. Rev. Dr. Wildermuth, Bishop of Patna.
with the Catholic Students' Union Committee*

V. C. Joseph IV B. Com.
Chairman, C. S. Union.

T. J. Mathai II U. C.
Secretary, C. S. Union.

College Sobriety

address on the integration of Travancore and Cochin. C. C. Michael proposed the vote of thanks.

An ordinary debate under the auspices of the association was held on 10th Oct. 1949. Mr. V. J. Mathai M. A. presided. N. J. Mathew IV U. C. moved the resolution that "The Congress Government of today cannot last long". The motion was supported by P. M. Sebastin III U. C. George V. Thomas II U. C. opposed the resolution. K. P. Cherian, P. K. Puravath, K. R. Pillai and Thomas spoke against the resolution. V. M. Rahim, Gopalakrishnan Nair, and M. J. John spoke for the resolution. The motion was put to vote and it was thrown out.

Another ordinary meeting of the association was held on 20th October 1949. Mr. Abraham V. Kurian presided. K. M. Alexander III U. C. spoke on "Whether the Communist Party should be banned in India." P. K. Puravathu, and P. M. Sebastian made short speeches on the occasion.

The fourth meeting was held on 29th November 1949. When P. K. Cherian IV U. C. presided. K. R. Pillai moved a resolution condemning the dowry system. K. M. Varghese II U. C. supported the resolution. P. J. Varkey opposed the resolution. V. K. Rahim, P. C. Abraham N. P. Thomas, Iype, S. Balan, N. J. Mathew and C. I. Vakkachan spoke for the resolution, while P. K. Puravath K. V. Paul, and O. Varghese spoke against the resolution. The resolution was put to vote and was carried.

M. J. VARGIS IV U. C.

Secretary

COMMERCE ASSOCIATION

ELECTION

The office bearers of the Commerce Association were elected in the 1st week of July 1949. With the inauguration of the College Union by Sri. T. K. Narayana Pillai, Chief Minister of Travancore—Cochin State. the activities of the Association began.

MEETINGS

The inaugural meeting of the Association was held on Tuesday, 16th August 1949, with the Principal in the chair. In his inaugural address, Sri. K. Gopalan, M. A., B. Com. (Manchr); Secretary, the Indian Central Coconut Committee, lucidly traced the history of Indian Trade since the dawn of Independence.

There was an ordinary meeting on Wednesday, 19th October, 1949. Sri. P. M. Joseph, B. A., B. Com., presided and M. Karunakara Menon, IV B. Com., read a paper on 'Bank Deposit Insurance Corporation'. In the third meeting a delightful talk on "Our Economic Problem" was given by Sri. V. N. Sunderasan, Secretary, Cochin Chamber of Commerce, on the 26th of October, 1949. His answers to the various questions put by our 'erudite' students gave extra lustre to his illuminating discourse.

ACHIEVEMENTS

What were but dreams to our predecessors became facts this year, thanks to the pioneering spirit of its members.

Under the auspices of the Association there was an essay competition—the first of its kind in its annals—in which C. J. Josep and M. J. Thomas won the 1st and 2nd prizes respectively.

Led by our affable P. M. J. (not Prime Minister Jawahar) we went on an excursion to Alore to visit the Fertilisers and Chemicals, Travancore. The fact provid-

ed food for the varied tastes of the students. While its external magnificence captivated the attention of a few among us, our leader was lost in calculating depreciation on the fixed assets of the FACT. Needless to say, it was on the production of Amonium Sulphate that the scientists among us quite characterestically focussed their attention.

The magnificent FACT could not captivate all of us. The oranges in the boat deflected a handful from the purpose of our trip! When we were leaving the premises of FACT with an enlarged mind they accosted us with enlarged bread-baskets.

The journey to and fro spiced with wit and humour, was a treat indeed! Every one left at the end with the feeling that he really enjoyed the day and could chew the end of sweet reflections for many days to come.

CONCLUSION

The meagre resources of the Association prevented the fruition of many plans it had. We hope that it will not be handicapped in future by lack of funds.

We owe a debt of gratitude to Sri. Kerala Varma Thampuran, the president of the Association, without whose help and encouragement, the Association would have had to put many of its plans in cold-storage.

V. K. RADHAKRISHNAN
Secretary

POLITICS CLUB

We are happy to state that the Club has kept up its high traditions during this academic year also. P. K. Narayana Kurup IV B. A. was elected unanimously the Secretary of the club. M. J. Devassy IV B. A. was nominated by the President as the Asst. Secretary. The

success which the Club is entitled to, is mainly due to the able guidance of Rev. Fr. Antony T. O. C. D., the President of the Club.

Under the auspices of the Club not less than eight meetings were held. The lecturer of each day after an exhaustive study on the subject concerned, would lead the discussion in which every member had the right to participate. Doubts were cleared through discussion under the guidance of the President. M. J. Devassy, P. K. Puravath, C. J. Joseph, E. N. Narayana Kurup, C. C. Abraham, and V. N. Parameswaran Nair spoke on subjects of topical interest such as 'Party System', 'Can Indian National Congress satisfy the needs of the people', 'Socialisation', 'Democracy in India' 'Need of a Second Party in India' 'UNESCO' respectively.

In one of the meetings the President gave a learned lecture on the 'States of India in the Common Wealth'. Discussions often reached a high level and every member took keen interest in it.

Let me avail of this opportunity to express my deep-felt gratitude to all who have contributed to the success of the Club.

P. K. NARAYANA KURUP
IV B. A.
Secretary

MALAYALAM ASSOCIATION

The inauguration of the Malayalam Association was held on 10th August 1949 under the presidentship of Mr. C. C. Chacko, the president of the Association. Sreemathi Ambady Karthiani Amma M. A. L. T. made the inaugural address. She, in her address pointed out the main defects of the present educational system and wished that all would make the best use of the Association. E. N. Narayana Kurup, Chairman of the

College Union, moved a resolution, expressing our sincere condolence at the demise of Mahakavi Ulloor S. Parame-swara Iyer. Vidwan T. M. Chummar spoke on the occasion, estimating the achievements of the poet. The secretary proposed the vote of thanks.

The first ordinary meeting was held on 5th October 1949 with Mr. C. C. Chacko in the chair, and P. V. Velayudhan Pillai II U. C. read an essay on "സാഹിത്യവും സാമൂഹ്യപുരോഗതിയും". P. K. Puravath, C. J. Antony, Abdul Rahiman, C. C. Abraham and K. J. Mathai made short speeches.

In the second meeting A. Kuttappan II U. C. read an essay on "പുരോഗതിയും സാഹിത്യവും". The third meeting was conducted on 22nd November 1949 when M. I. Varghese IV B. A. presided and P. K. Puravath IV B. A. spoke on "ചൈതന്യവും പ്രസ്ഥാനവും". The last ordinary meeting was presided over by M. P. Jacob IV B. A. E. I. Narayanan read an essay on "ആരാധനയും നായികമാരും".

The valadictory meeting was held on 21st February 1950 with Sri. P.C. Devasia M. A. in the chair. Sri. P. Kunhikrishna Menon M. A., B. O. L. delivered the valadictory address.

SECRETARY

M. V. John II U. C.

SANSKRIT ASSOCIATION

The inauguration of the Sanskrit Association was held on 4th August 1949 under the presidentship of Rev. Fr. Marcel T. C. C. D. The inaugural address was delivered by Mr. R. Raghava Warri-yar M. A., Prof. of Sanskrit, Maharaja's College, Ernakulam.

Besides this the Association held six ordinary meetings of which four were

presided over by students. Subjects like "Sanskrit, the Key to Indian culture", "Kalidasa and his Works", "Sanskrit literature in olden days" were discussed. It was our general policy to give opportunities for active participation to as many members as possible, and I am glad to state that we have been successful in this to a great extent. Though not a challenge to the past, the Association has succeeded in coping with past tradition.

Thanks to the efforts of Mr. P. C. Devassia M. A. and Rev. Fr. Marcel T. O. C. D.

P. G. K. POTTI II U. C.
Secretary

HINDI ASSOCIATION

The inaugural meeting of the Hindi association was held on Tuesday the 16th August 1949 with Mr. N. N. Kurup R. B. V. in the chair. He, in his inaugural address pointed out the possibilities of Hindi being the national language and added that it is the duty of every student, especially Hindi students to work for the 'Prachar' of Hindi. Augustin II U. C. entertained the audience with a Hindi song. There was a large gathering of Hindi students as well as non-Hindi students.

The second meeting was held on Thursday the 24th November 1949 with Vidwan P. Viswanatha Mallya in the chair. M. S. Panicker II U. C. gave an eloquent speech on "Hamari Rastra Bhasha" The president in his speech dealt with India's present situation in the political sphere and explained the doctrines preached by the Father of our nation, He also added that Panditji is the only political leader who is a messenger of Peace and Love. Purushothaman Nair II U. C. and A. P. Shenoy II U. C. gave fine short speeches.

The third meeting of the association was held on Monday the 16th February 1950. T. M. Ouseph II U. C. presided. M. R. B. Menon II U. C. gave a speech on "India and food problem" P. P. Pillai II U. C. staged an excellent mono-act.

The fourth meeting was held on Tuesday the 24th February 1950. K. V. Joseph III B. A. presided and C. J. Antony III B. A. spoke on "India and farmers". K. B. Menon III B. A. entertained the audience with his sweet music.

The valedictory meeting of the association was held on Monday 20th February 1950.

To the credit of the association there was an extempore speech and music competition on Friday the 3rd February 1950. In the extempore speech competition G. Krishna Pai II U. C. won the first prize and E. Bhaskaran III B. A. the second prize. In the music competition V. E. Joseph III B. Sc. won the first prize and K. B. Menon III B. A. the second prize.

M. R. B. MENON II U. C.
Secretary

SYRIAC ASSOCIATION

It is a matter of great pleasure and pride for us to place on record the report on the activities of the Syriac Association, for the year 1949-50. The Syriac Association, a new addition to the sister-hood of Associations under the College Union, was enthusiastically hailed by the students as was shown by the interest with which they took part in its various activities.

Rev. Fr. Evaristus T. O. C. D., the President, has nurtured this young plant so enthusiastically that we are confident that it would bear much fruit in the future. In the keenly contested election N. J. Joseph was elected Secretary and Jose Mathew was nominated Asst. Secretary.

The Association was inaugurated on the 18th August 1949. Rev. Fr. Joseph Parakkatt B. A., D. D. delivered the inaugural address. During the short period since we have conducted two extra-ordinary and three ordinary meetings.

Although we might not have been up to the expectations, we believe that we did our best to nurture this baby that she might shine among her fellow associations and we are greatly thankful for the encouragement given to us.

JOSEPH N. J.
Secretary

SOCIAL SERVICE SOCIETY

This year the Social Service Society has carried far its fight against misery and suffering and has to its credit many a tangible result. Following the trail left behind by our predecessors we began our work in right earnest from the very beginning of this academic year. V. J. Mathew II U. C. and P. K. Kesavan Nair II U. C. were elected Secretary and Asst. Secretary respectively. A Programme of work was drawn up and an Executive Committee was formed to facilitate the successful working of the Society, the committee divided itself into four groups, for Rural Lectures, Children's welfare, Medical Aid and Poor Relief.

We had a total working capital of Rs. 2041-4-0 which was collected by donation from students, collections from variety entertainment conducted by the Society and contribution from the College Union Fund.

The Rural Lectures Group has done splendid work. They have given ten lectures in the neighbouring Villages. The people have always liked the idea and have given them a warm welcome. It may be said with a certain amount of gratification that twelve labourers of

Nettoor who after hearing a lecture given by the Society began to save money and have now accumulated a mutual benefit fund amounting to Rs. 750.

Members of the Medical Aid Group occasionally visit the General Hospital. During the year they have visited several ailing people in the locality. Five patients seriously laid up were admitted to the hospital at our instance and adequate provisions were made to bring them back to health at a cost of about Rs. 46. The families of two labourers temporarily disabled by accident were maintained by the Society till they were in a position to work. One patient suffering from serious skin disease throughout his body was attended on and after a series of injections he recovered fully. A young man attacked by Tuberculosis of the lungs was sent to the Tuberculosis Hospital, Trichur, for examination and arrangements have been made for his admission there.

The Children's Welfare Group conduct an evening class for the good of the poor boys in the locality. These children are given instruction in the three R's and every endeavour is made to improve their moral standard and cleanliness. Now there are fifteen of them attending the classes. These, as well as the poor boys in the local Primary School are provided with slates, pencils, books etc. We arranged sports for these boys and prizes were given, on the College Day to the winners and to those who are proficient in their studies. *

The Poor Relief Group have visited the slum areas in the neighbourhood. They have repaired and thatched 12 huts at a cost of Rs. 120, the manual labour in most cases being put in by the members

themselves. Fifteen poor families without any earning members are given regular weekly help to purchase their ration. A sum of Rs. 320 has so far been utilised for this. The Society is paying the tuition fees of 3 students in the High Schools and have made arrangements for providing with lunch, ten students of our college and one in the Convent Middle School at Perumanoor. Two college students were financed to the extent of Rs. 65 to meet their urgent wants. The Society also entertained the inmates of the Lourduuram Destitute Home with light refreshments. Further, financial assistance was given to a few fishermen in the locality to carry on their trade and the use of this loan is supervised by Sri. T. Hari Haran B. A ; B. L, a member of our committee and on whose recommendation the loan was made. The Society rendered monetary help for the marriage expense of a very poor man of the locality. What the Society has aimed at more than the rendering of financial assistance, is the inculcation among our members a spirit of service, love and charity, a desire to share in the miseries of the less fortunate among us, and in this, we have been abundantly successful.

We are grateful to Rev. Fr. Theodosius the Principal and to Prof. K. J. Cyriac the President of the Society except for whose valuable help, direction and guidance we would not have been able to perform any serious work. We are also highly indebted to Dr. A. K. Chacko M. B., B. S., who placed his services free at the disposal of the Medical Group.

V. J. MATHAI
Secretary

- * 1) Musical Chair N. O. JOSEPH 2) 100 Meters Race N. A. MATHEW
3) Proficiency in Study M. C. HARSHAN

DRAMATIC CLUB

The Club functioned this year with about 20 members from among the students and 3 from among the staff. Fr. Dismas T. O. C. D., M. A., was the President and K. P. Mathew and Bertu Faria were the Secretary and Asst. Secretary respectively.

The inauguration of the Club was conducted on the eve of the Independence day with the staging of the Drama "അകാശം പാതം" written by Sri T. N. Gopinathan Nayar. The performance was a success and C. J. Devassia, S. Chandrasekharan Nair and K. P. Mathew were awarded prizes for proficiency in acting.

Our members participated in the Drama conducted by the C. S. U. in connection with the Mission Sunday and also in the Variety Entertainments conducted by the Social Service Society. In both our members exhibited extra-ordinary talents.

In the histrionic competition conducted by the College Union two of our members, K. P. Mathew and Jacob Manjoran won the first and second prizes respectively.

We thank our President and the staff members, especially Messrs J. P. Mathai and V. J. Mathai who contributed to the successful working of the Club by their effective guidance. Our thanks are also due to our various benefactors and well-wishers for their generous help and encouragements.

K. P. MATHEW IV U. C.
Secretary

MUSIC CLUB

We are proud to present before you the report of the Club. This year the Club worked so well as to be praised by all.

Meeting under the presidentship of Rev. Fr. Evaristus, C. D., the President of the Club, on the 13th July 1949, Daniel, D'cruz, IV B. Com. was unanimously elected as the Secretary. Mr. U. X. Augustine II U. C. was nominated as the assistant Secretary.

Mr. Ananda Kamath, M. A., inaugurated the Club on 15th August 1949. In his learned lecture, he treated on the varieties of music and its usefulness to life. Himself a good musician, he was good enough to entertain the audience with his Elysian music.

The activities of the Club this year was very satisfactory, thanks to the co-operation of the members. The performances on the occasions of the Social Service Society entertainments, the Dramatic Club entertainments, Mission Sunday, Prior's Day are land marks in our activities. We recall with pride that His Highness the Rajapramukh had a word of praise on the occasion of his visit to the college.

In connection with the Prior's Day celebrations a music competition was held in which V. E. Joseph, III B. Sc. and U. X. Augustine, II U. C., won the first & second prizes respectively.

This year we celebrated the anniversary of the Club on a very grand scale on 4th February 1950. The Variety Entertainments on that day included a 'Kadhaprasangam' by Mr. K. K. Thomas B. A., L. T., dances, orchestra etc. etc.

We are grateful to our beloved President Rev. Fr. Evaristus, C. D., who strived heart and soul for the success of the Club. Thanks to his efforts and your co-operation, we leave behind a well equipped Club. Thank you all.

DANIEL D'CRUZ
Secretary

PHOTOGRAPHIC CLUB

The first business meeting of the Club was held on 14th July 1949 under the presidentship of Rev. Fr. Marcel C. D. to elect office bearers for the academic year. Joseph Kurialacherry IV U. C. and George Chennankara II U. C. were elected Secretary and Asst. Secretary respectively. The Club began its work from 20th July onwards and it has 58 members on its rolls. I am happy to record the extra-ordinary enthusiasm and energy that the members of the club displayed during the current year. This year unfortunately due to the scarcity of photographic materials we were forced to close

the Club for a couple of weeks. However, we have developed nearly 80 rolls of film and made 3000 prints. We have taken numerous snaps of various activities of the College and scenery around Thevara. Three ordinary meetings were held during this year presided over by Rev. Fr. Marcel C. D. who gave directions for the successful developing of the film and printing. I make use of this opportunity to mention our heartfelt thanks to the President who guided us with timely advice.

JOSEPH KURIALACHERRY
IV U. C.

Secretary

SPORTS AND ATHLETICS

Sports and games occupy one of the most important places in the extracurricular activities of our college. An onlooker cannot but admire the spirit and enthusiasm with which the students play in the fields. Though our college has only limited grounds there are provisions for almost all games, the most important of them being Foot-ball, Hockey, Basket ball, Tennis and Cricket.

The captains of all the teams were elected in the previous year itself, by the players of the respective games. Thus M. T. Joseph (Basket), Jose Thottungal (Hockey) P. J. Abraham (Volley) P. D. Devasia (Foot-ball), K. K. Mathai (Cricket), M. S. Thomas (Tennis), M. J. Pappachen (Badminton) and K. M. Jose (Ring Tennis) were elected captains. Thomas Jose and K. M. Mathew were nominated "Joint General and Athletic Captains." The whole college was also

divided into four Houses to conduct tournaments and Terrence Ferria (Blue House) M. A. Abraham (Green House), V. J. Mathew (Yellow House) and C. A. Jacob (Red House) were the captains.

Inter-House tournaments were conducted very efficiently and all students took a keen interest in the matches played. M. A. Abraham, Captain of Green House, won the inter-house Champion Cup by securing 34 points on the whole. Besides inter-house tournaments practice matches played with teams of our neighbouring colleges, form part of the activities of our teams. M. J. Joseph, our Basket ball captain and Jose Thottungal our Hockey captain, deserve congratulation for arranging the maximum number of practice matches. The success of our hockey and Basket ball teams in the inter-collegiate matches, were mainly due to these matches. It may also be added that these

matches fostered cordial relations between our college and the neighbouring colleges.

The achievements of our players and athletes were outstanding. Our Basketball team besides winning the Bartholomew Memorial Cup went up to Madras to play the semi-finals of the inter-collegiate tournament. Our Hockey team won the division finals of the Trichur Division and proceeded to Madras for the semi-finals. Unluckily our team lost the match by one goal to two. Terrence Feria and C. V. Antony played splendidly and it was the former who secured the goal for our team. It is also worth mentioning that C. V. Antony, our Hockey centre-half, was selected to the Madras University team and represented our college in the inter-University matches played at Bangalore and Bombay. K. M. Mathew our foot-ball half back also got selection into the University team, though we did not participate in any of the inter-University matches. Our athletes like K. M. Kurian, K. M. Mathew, Ittyipe and others distinguished themselves in different athletic meets. The out-standing achievement of our athletes was the annexation of the Champion trophy in the inter-collegiate athletic meet of Trichur Division. Our college secured 94 points in the aggregate while St. Thomas, Trichur got only 27 points. K. M. Mathew was also the individual champion by becoming first in all the five items he competed. In our college sports many college records were surpassed. K. M. Mathew our college champion set up three college records in hammer throw, 440 and 220 meters race. M. S. Thomas and P. J. Abraham set up new college records in long jump and 880 meters race respectively. Antony J. Pattam would have equalled the college record in high jump if he had covered half an inch more, the height he cleared being 5 ft. 3 in.

All these show that our college is progressing in the field of sports and games. In due course, I am sure, our college would produce sportsmen of the right type i.e. with greater moral and physical fitness.

THOMAS JOSE IV U. C.
General Captain

TENNIS CLUB

We are proud to place before you the report of the achievements of the Club in the academic year 1949-50. M. S. Thomas was unanimously elected as the secretary. As assistant secretary Avira P. Mampilly was nominated by the secretary. The Club was inaugurated on 15th July by the principal, the ex-officio president of the Club. The entrance to the Club was limited to 28 persons. We owe much to our Vice-President the Physical Director, Mr. P. P. Davasy.

The credit goes to our Club in twice defeating the mighty Law College team, M. S. Thomas and R. R. Varma playing for the Club. As there were no teams in the Trichur division we did not take part in the inter-collegiate Tennis tournament, even though we had an excellent team consisting of M. S. Thomas, R. R. Varma, C. V. Antony and Jacob Thomas. Various tournaments were conducted this year. M. S. Thomas and K. P. Mathew won the cup in the doubles match held in connection with the Prior's Day. Rama Varma secured the "Keralavarma Rolling cup" in Singles and M. S. Thomas being the runner up. In the tournaments conducted in connection with the College day R. R. Varma, Jacob Thomas and Jacob Thomas and M. J. Joseph stood first in the Seniors and Juniors Doubles respectively.

Athletic Association 1949-50

Athletic Team 1949-50

Winners: The Ullatikulam Challenge Cup Inter University Sports
(Trichur Division)

Basket ball Team 1949 - 50

Winners: { Bartholomew Tournaments
Inter-Collegiate Divisional Finals

Hockey Team 1949 - 50

Winners: Inter-Collegiate Divisional Finals

Basket ball Team 1949 - 50

Winners: { Bartholomew Tournaments
Inter-Collegiate Divisional Finals

Hockey Team 1949 - 50

Winners: Inter-Collegiate Divisional Finals

THE CATHOLIC STUDENTS' ASSOCIATION

I have great pleasure to place before you the annual report on the working of the C. S. U. of this College for the year 1949-50. The C. S. U. started its activity for the year with the election of office-bearers. In the election campaign for the offices of the Chairman and the General Secretary, V. C. Joseph of IV B. com. and T. J. Mathew of II U. C. came out successful. I am glad to state that our Union has done its best in improving the spiritual, mental, oratorical and literary qualities of its members.

On the whole the members displayed great energy, enthusiasm & cooperation for the sound and successful working of the Club. The annual social gathering was held on a grand scale, joy filling every heart. With hopes of brighter future we parted.

M. S. THOMAS
Secretary

Tennis

A & B Cobined doubles

M. S. Thomas
K. P. Mathew

Keralavarma Cup Singles

R. R Varma

Runner up

M. S. Thomas

A Court Double

R. R. Varma
Jacob Thomas

B Court Doubles

Thomas Jacob
M. J. Joseph

Captain Cup

M. S. Thomas

Inaugural Meeting:— The inaugural address of the C. S. U. was delivered by Mr. Manuel Paykada B. A; L. L. B, on August 12th. 1949 in the College Assembly Hall, when Rev Fr. Thomas Moothedan M. A. D. D. presided.

Committee Meetings:— The first Committee meeting was held on August 5th; under the presidentship of Rev Fr. Theodosius, C. D. Principal of the College. At that meeting a plan of work was prepared and adopted in order to guide our activities for the current year. It was also proposed to have a series of lectures on current Social, Economic and Political problems. To frame a plan for the successful conducting of the Union Book Stall, a second committee meeting took place on 14th August 1949. The third committee meeting was held on 23rd October 1949 to consider the various arrangements for celebrating the feast of the Kingship of Xt. and the Mission Sunday.

Extra-ordinary Meetings:— The first extraordinary meeting of the Union was held on July 3rd, the Feast of St. Thomas, the Apostle under the presidentship of Rev. Fr. Theodosius T. O. C. D, the Principal, even before the formal inaugural meeting. Mr. Abraham Kurian M. A. gave an eloquent speech emphasising the significance and importance of the day.

The next extra-ordinary meeting of the Union was addressed by Rev. Fr. Laetus C. D. on 24th. Sept. Exhibiting the Rose Petals that were recently showered at Leepa, he advised the students to grow more and more ardently in the devotion to our Blessed Lady.

We celebrated the Press Sunday on 16th Oct. with an extra-ordinary meeting when Rev. Fr. Theodosius C. D. presided

and Mr. E. P. Varghese M. A. B. L., the President of the "All Kerala Catholic Congress," spoke on the urgent need of spreading good books, magazines and news papers among the Catholics, with a view to combat the Red menace in the country.

Another extra-ordinary meeting was held on Mission Sunday. Very. Rev. Fr. Vincent T. O. C. D. the Prior General in his presidential address remarked that in our India, a pagan land for the most part, all eyes are focussed on us who belong to the Lord's chosen few. He advised the students to try to welcome our Lord the source of our joy, the prince of our peace and the light of our life. On the same occasion Rev. Fr. Mathew Vakka-cherry M. A. B. L. gave a speech on the importance of living a model life so that India may find the True Light and get the True Life. After the meeting a fancy sale was held, the articles being contributed by the members. Further on the same day a Mission exhibition was held. It deserves special mention that in order to raise a fund for the Missions we staged a drama. I am glad to state that this year Catholic students showed a great enthusiasm to collect funds for the Missions and to help the Missionaries who work for Christ through out the length and breadth of India. This year the total collections amounted to Rs 699.

Our next extra-ordinary meeting was addressed by P. E. R. Reddy M. A. L. T. the celebrated speaker of South India. He exhorted the students to lead a life of high ideals and simple living with a kind heart and with a ready hand, for the down trodden in society.

On 29th October we conducted a condolence meeting on the demise of H. E. the Most Rev. Dr. James Kalacherry, the Bishop of Changanacherry, under the presidentship of the Principal.

The feast of the Kingship of Christ was celebrated on 31st October with all due solemnity, pomp and splendour. The crowning feature of the celebrations was the Eucharistic procession.

The last extra-ordinary meeting was addressed by Rev. Fr. Vadaserry M. A. M.Sc. when he made some practical suggestions in the light of the experiences he had gathered in the course of his stay in America.

The Annual Retreat:— The annual retreat for the Catholic staff and students was held from 28th September to 1st October, 1949. The preacher of this year was very Rev. Fr. Cyril Bernard T. O. C. D.

Book-stall:— For the benefit of the members of the Union we are conducting a "Union Book Stall". The work of this Book Stall began in full swing from August 15th. Rev Fr. Antony C. D. who inaugurated the sales of this year, stressed the need of spreading good literature among the students. We are stocking some of the standard works in Christian literature, besides books of devotion and piety. Rev. Fr. Antony, Vice Principal is the President of the Book-stall and P. M. Sebastian III B. A. the Secretary. For the efficient conduct of this section it was put under the direct management of the members of the C. S. U. Working Committee.

Study Circles:— The main purpose of this Union is to afford a thorough knowledge on the difficult problems now existing. The members of this Union are divided into four Clubs according to the hostels in order to get ample opportunities to discuss the important social and religious questions of the day. Several study circles were conducted in each of the Catholic Hostels on various subjects.

The wardens of our hostels are the spiritual Directors of our study circles.

The Central Committee Meeting:—

A meeting of the Central Committee of the Catholic student's Union for the academic year 1949-50 was held on Sunday, July 31st, 1949 at St. Joseph's College Trichinopoly. This year the Chairman and Secretary of the Union were deputed to attend the Central Committee meeting. In the meeting under the presidentship of Rev. Fr. Carty, S.J. President of the A. I. C. U. Federation a plan was drawn up for the efficient working of this Union.

Regional Conference:— The annual Regional Conference of the A. I. C. U. F. Thevara centre, was held on the 20th November 1949 in the College Assembly Hall, presided over by His Grace the Most Rev. Dr. Joseph Attipetty, the Archbishop of Verapoly. Delegates and visitors came from St. Teresa's College Ernakulam and St. Albert's College Ernakulam. The subject for discussion was "The Catholic Church and the International Order." The high light of the conference was a speech by Mr. V. V. John M. A. (Oxon) Principal Ravenshaw College, Cuttack. Another important item of the conference was an array of short speeches by students from the participating Colleges who discussed the various aspects of the central theme. His Grace in his concluding remarks referred to the importance of Ernakulam as a centre of Catholic education and praised the Catholic students' activities in the various Colleges.

It is worth mentioning that we raised a sum of Rs. 161 and presented to Rev.

Fr. Joseph Mavungal, Vicar of Kari-mannoor, to give relief to those suffered in the flood damages at Thodupuzha.

Annual Competitions:— We held competitions in oratorical contests and essay writing in Malayalam and English.

Anniversary Celebration:— The anniversary of the Union was celebrated on 20th February when His Excellency The Rt. Rev. Augustine F. Wildermuth, S. J., Bishop of Patna presided. After the prayer Rev. Fr. Marcel T. O. C. D. accorded a welcome to all. After the prize distribution and declamation, His Excellency in his presidential address pointed out, citing his many experiences, in the United States, how Catholics, can, by their example, prevent others from sinning and some times bring them to the fold of the Church.

Let me take this occasion to express on behalf of this Union our sincere thanks to Very Rev. Fr. Prior and Rev. Fr. Principal and the Spiritual Director for the unselfish encouragement and enthusiastic support and valuable help we have received from them. I am extremely thankful to the members of the working committee especially to Professor K. J. Cyriac M. A., B. L. I also extend sincere thanks to all the members of this Union both staff and students for their unflinching sense of co-operation.

T. J. MATHAI

Secretary

COLLEGE SODALITY

It is with great pleasure, and a heart simmering with love and gratitude for Our Blessed Lord and Beloved Mother, that I place before you the annual report of the Sacred Heart College Sodality for the year 1949—50.

The sodality to-day is 170 strong as against 110 last year. The increase in number, it is felt, is due to a general awakening of the devotion to the Blessed Mother, amongst our students. The following are the office-bearers of the Sodality.

Prefect	N. M. Zacharias IV B. Sc.
Vice-Prefect	C. T. Davis IV B. Sc.
Secretary	P. M. Ittyavirah II U. C.
Treasurer	George Tharian II U. C.

Literary and Mission Club

President K. P. Cherian IV B. A.
Sanctuary and Choir—

Antony J. Panjikanan,
IV B. A.
A. M. Mathachan II U. C.

House Representatives

Sacred Heart Hostel—	C. T. Davis, IV B. Sc.
Bosco Hostel No. 1.—	C. F. Joseph, I U. C.
Bosco Hostel No. 3.—	C. T. Antony, II U. C.
Bosco Hostel No. 5.—	P. J. Antony, I U. C.

General Activities

The joint inauguration of the C. S. U. and the Sodality was held on 8 May 1949 in the College Assembly Hall. Rev. Fr. Thomas Moothedan, M. A., D. D. presided. The inaugural address was delivered by Sri. Manuel Paikada, B. A., LL. B. It was followed by the presidential address in which, the Doctor of Divinity deplored the materialistic trend

of the present world and suggested effective means for averting the catastrophe that should necessarily come, if things should continue to go as they are, to-day.

We have held five ordinary meetings and 3 extraordinary meetings this year. Under the joint auspices of the C. S. U. and the Sodality a public meeting was conducted on Mission Sunday, 23rd Oct. '49 with very Rev. Fr. Vincent, T.O.C.D., Prior General, in the chair. Rev. Fr. Vakkacherry, M. A. B. L., spoke on the occasion, on the necessity, of an all-out drive, to spread the Faith in this land of ours, and the need for giving, positive, and effective, support to the Missions.

Two extraordinary meetings were held in connection with the feasts of St. Thomas, the Apostle of India, and the Feast of Our Lady of Mount Carmel. A general meeting of the Sodalists was held on 6th Nov. 1949, to express our grief at the unexpected demise of Rt. Rev. Dr. James Kalacherry, Bishop of Changanacherry. Our condolence was recorded and communicated to the bereaved Diocese. This year, accompanied by the Sodalists of the Sacred Heart High School, and the Rev. Fathers here, we went on a pilgrimage to the Shrine of our Lady of Perpetual Succour, at Chathmma, to take part in the Jubilee celebrations there. A few days ago, some of our Sodalists, headed by our Rev. Fr. Asst. Director, went on an excursion trip to Ezhatumukham. It was quite a cheerful journey and the members benefitted much from enjoying the natural beauty around the hilly place.

The Sodalists strive by their example, sacramental devotion, and practice of Christian virtues, to maintain a Christian atmosphere, in the hostels and in the

college. In making the feast of the Kingship of Christ, as grand as possible, the Sodalists, joined their efforts with the members of the C. S. U. and worked indefatigably day and night. A triduum was conducted preparatory to the feast of the Immaculate Conception — the titular feast of the Sodalists. Greater devotion and zeal were manifested in conducting the usual candle light procession. This year it was all the more impressive. And as we went past the Don Bosco Hostels, in line after line one after one, singing the praise of our Mother, and reciting the holy Rosary, our non-Catholic friends, stood amazed. The several hundred candle lights illuminated the dark night, and it gave us an indication of how individual men, living ideal Christian lives, can help to dispel gloom and darkness from this world.

We were privileged this year to have had an informal talk with the eminent economist and celebrated, zealous Catholic, Dr. P. J. Thomas on 15 Jan. 1949. He pointed out, how Catholic young men can, and should employ themselves, more usefully, to the interests of the Church and the country as well. He emphasised on the need for co-ordinated efforts on the part of Catholic young men, in warding off poverty and misery from the land.

On 22 Jan. '49, the Sodalists were addressed by Very Rev. Fr. Placid, T. O. C. D. The distinguished speaker, pointed out the vital importance of character formation. He spoke on the various aspects of Catholic education, and how the Sodality is of great value in training up Catholic young men, as true Catholics and dutiful citizens.

Social Service Activities

We have to admit that we could not do

much by way of social work. Many of our Sodalists are, however, active members of the College Social Service Club, and have been of considerable service to the poor and the needy. To give room for them, we did not launch upon any serious Social Service Programme. During the year, we have, with the meagre finances at our disposal, tried to provide some clothing to the half-clad and naked children, in the locality.

Literary and Mission Activities

Due to the sustained efforts and zeal of our Editor, K. P. Cheriyan and his able associate P. K. Devasia, the manuscript Magazine, "Ideal" we have been publishing, is going to be printed from the 3rd issue, this year onwards. The Mission Sunday activities this year, were intensified. In the fancy sale, in conducting the exhibition, and in everything that was calculated to instill mission spirit, and to save funds for the Missions, conducted here, the Sodalists had a vigorous part.

Our Lord was pleased to call several of our former members, for work in his vineyard. They have happily responded to His Call, and are now undergoing the training necessary to do the greatest good to humanity in His ministry.

Thus we have lived, and laboured, sweated and strained, played and prayed, together, happily, under the venerable Fathers, here. And another year is now slipping away, leaving behind, many a happy memory. We thank all those who have helped us, in particular, Very Rev. Fr. Prior, Rev. Fr. Principal, and Rev. Fr. Asst. Director; implore the forgiveness of all those whom we might have offended even in the slightest measure, and bind ourselves, in a bond of

ANNUAL REPORT OF THE HOSTELS

I have pleasure to place before you a brief report of the working of the Sacred Heart College Hostels for the academic year 1949-50.

History: Fully alive to the important role of hostels in academic life, the management was keen to provide hostel accommodation for as many students as possible.

prayer and love with all those who look upon our Blessed Mother with filial love.

List of Prize Winners

English Elocution

- I Prize Antony J. Panjikaran IV B. A.
II Prize P. M. Ittyavirah II U. C.

Malayalam Elocution

- I Prize C. A. Vakkachen II U. C.
II Prize T. J. Mathew II U. C.

English Essay Competition

- I Prize P. M. Ittyavirah II U. C.
II Prize Antony J. Panjikaran IV B. A.

Malayalam Essay Competition

- I Prize Antony J. Panjikaran IV B. A.
II Prize C. A. Vakkachen II U. C.

P. M. ITTYAVIRAH
Secretary

Three hostels were started with the inception of the College in July 1944. As only one hostel building was constructed temporary accommodation was found in a rented theatre and in the administration block. With the beginning of the third academic year the problem of accommodation was considerably eased as the five new blocks of Don Bosco buildings became ready for occupation.

This year, since the opening of the Hostels in June there have been few changes in the hostel staff. Fr. Gabriel, Fr. Columbus, Fr. Evaristus and Fr. Theobald were appointed Wardens of Bosco Hostels, vice, Fr. Reynolds transferred and Fr. Adolphus and Fr. Leontius and Fr. Pappias retired. In September Mr. V. J. Mathai was appointed warden of Bosco IV vice Fr. Gabriel relieved due to reasons of health. In January Mr. P. M. Joseph was appointed warden of Bosco IV in place of Mr. V. J. Mathai. I avail myself of this opportunity to express our sincere gratitude to the wardens who retired.

The Mess Department: With regard to the mess, our policy is to provide wholesome food, always having an eye on the student of average means. The expenses are divided among the inmates, there being no fixed rate of mess fees. We run a vegetarian and a non-vegetarian mess. The immediate control of the department rests on the mess Warden, Fr. Evaristus, who spares no pains to meet the wishes and the suggestions of the inmates.

The Hostel Unions: The following are the various Hostel Unions and their respective office-bearers:—

Name of Union		Chairman	Secretary
1.	S. H. Hostel Union Subsequently	P. J. Zacharias T. S. Joseph	K. M. Alexander K. O. Thomas
2.	Bosco I :	George J. Chennankara	C. F. Joseph
3.	" II Subsequently	M. I. Varghese "	A. K. Yohannan A. K. Kesavan Nair
4.	" III :	N. S. Abraham	E. C. Michael M. A. John
5.	" IV :	Abraham Varghese	C. S. Mohan Das
6.	" V :	C. J. Devassia	P. T. Mathew

The Hostel Unions were jointly inaugurated on the 10th July, 1949, by Mr. Justice Mathew Muricken. This was soon followed by the Independence Day celebrations, which the Hostel Union held separately. Meetings held on that day were addressed by students and members of the staff. May I avail myself of this opportunity to commend the good example of the members of the Bosco No. III who cut down showy programmes to enable nearly 300 poor of Thevara to participate in the Independence Day cheer by a sumptuous feast.

The Hostel Unions conducted a good number of ordinary meetings and parliamentary debates. Political, Social and literary subjects were discussed, often under the guidance of the members of the College staff.

General discipline: In the hostels we pay more attention to the formation of the good character of the members and try to inculcate the right principles of conduct and devotion to God and fellow-men. In the matter of enforcing discipline, stress was laid on persuasion and gentle correction. The rod of punishment was most sparingly used. It gives me the greatest pleasure to record that this year the general tone of discipline was throughout very satisfactory. This is due to the

whole hearted co-operation of the wardens of the various blocks and more especially of the students themselves. I am happy to state that there exists enviably harmonious and cordial relations between the wardens and the students and between the various blocks of hostels. We thank God for this.

Hostel Day and Social Gathering: The Hostel Day and Joint Social Gathering of all the hostels together was held on 14th January, 1950. Sri K. G. Kunjkrishna Pillai, B. A. & B. L. participated as Chief Guest. The annual report was read by the Chief Warden. Sri P. A. Joseph M. A. proposed the toast on behalf of the Staff, and was replied to by the Principal. K. M. Alexander of III U. C. proposed the toast of the outgoing students and was replied to by George V. Thomas of II U. C. The function was a grand success, with much cheer and merry-making. It ended with illumination and fireworks.

St. John Bosco Hostel: On 31st January was the feast of St. Don Bosco, the titular Saint of the Don Bosco Hostels. The feast was kept with much solemnity and devotion. In all the Don Bosco Hostels where Catholic students reside special prayers for the Novena were said before

LIST OF PRIZE WINNERS

"Kerala Varma Gold Medal"

A. S. Krishna Ayyar (1947-49)

First from this College for Accountancy & Auditing in the B. Com. Degree Examination 1949.

"Prof. Varghese Gold Medal"

P. D. Joseph "

First from this College in the B. Sc. Degree Examination of Madras. 1949.

"Mathulla Memorial Medal"

G. Rajappan pillai "

First from this College for Ecom. & Hist. in the B. A. Degree of Madras 1949.

Oratorical Contest:

ENGLISH

"Chev. C. J. Varkey Prize"

Seniors: I P. K. Puravath IV U. C.
II P. M. Sebastian III U. C.

"Chev. C. J. Varkey Prize"

Juniors: I Terrence Faria II U. C.
II P. M. Ittyarah "

MALAYALAM

Seniors: I K. M. Alexander III U. C.
II K. O. Thomas "

Juniors: I P. J. Varkey I U. C.
II K. C. Markose II U. C.

Essay Competition:

ENGLISH

Seniors: I P. Govindankutty,
III B. Sc.
II C. J. Joseph IV B. Com.

Juniors: I P. M. Ittyarah II U. C.
II T. J. Mathai "

MALAYALAM

Seniors: I K. G. Bhaskaran Pillai
IV U. C.
II P. Purushothaman Pillai
III U. C.

Juniors: I P. V. Velayudhan Pillai
II U. C.
II C. A. Vakkachan. II U. C.

Verse-making:

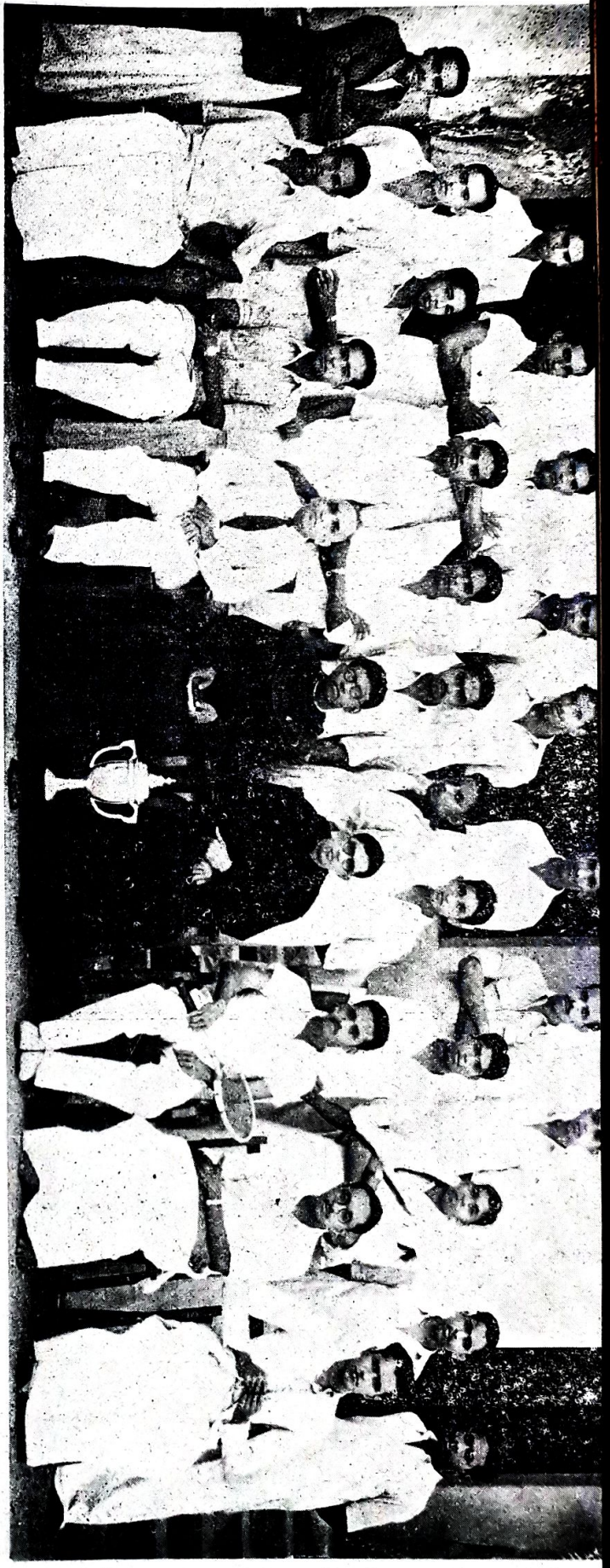
MALAYALAM

I P. Krishnan Namboodiri
IV B. Sc.
II P. V. Velayudhan Pillai
II U. C.

the picture of the Saint tastefully decorated for the occasion. On the feast day at night an open air meeting was held in the quadrangle of Don Bosco Hostels I & III. Very Rev. Fr. Prior presided and Sri Abraham V. Kuriyan M. A. delivered a very learned and inspiring speech. P. T. Thomas and P. J. Mathew of the I U. C. made short speeches. Special hymns composed for the occasion were sung at intervals by the choir. The meeting ended with a special prayer to the Saint. Oranges were distributed to all the members.

Our thanks are due to the Very Rev. Fr. Prior and Rev. Fr. Principal under whose guidance and direction, the Hostels are able to work so successfully. I am also deeply indebted to my co-wardens for the splendid team-work we were able to put forth with such laudable results. Above all, I thank most heartily all the members of the hostels whose good dispositions and sincere co-operation are essentially responsible for the good atmosphere that prevails in the hostels.

General Warden

Tennis Club

P. P. Varma & M. S. Thomas

Winners: The "Kerala Varma Cup"

Foot ball Team

Winners of "Dixon Cup"

K. M. Mathew & C. V. Antony,

Our Contribution to the University Football & Hockey Teams

"Alshara Sloka"

- I K. G. Bhaskaran Pillai
IV U. C.
- II S. Sankaran Elayath
I U. C.
- III I. B. Madhavan III U. C.

Histrionics:

- I K. P. Mathew IV U. C.
- II Jacob Manjooran II U. C.

Social Service

- I V. J. Mathew II U. C.

ACADEMIC PRIZES

Intermediate Class

- General Proficiency:* P. M. Ittyarah
- Proficiency in part I P. M. Ittyarah
do part II K. M. Alleyse
do part III
- Grup I P. M. Ittyarah
Gr. II K. M. Alleyse
Gr. III Nagappa Panicker K. G.
- Attendance:* P. M. Ittyarah.

B. A. Degree

- Proficiency in Group I b Mathematics*
P. A. Thankappan Nair
- Proficiency in IV-b Economics & History*
Devassy M. J.
- Attendance:* P. A. Thankappan Nair

B. Sc Degree

- General Proficiency:*
C. N. Gopinathan Nair
- Attendance:* C. N. Gopinathan Nair

B Com Degree

- General Proficiency:*
M. J. Thomas
- Attendance:* K. V. Abraham

C. S U.

Oratorical Contest:

- English* I Terrence Faria II U. C.
II P. M. Ittyarah II C. C.
- Malayalam:* I N. J. Mathew IV U. C.
II P. J. Varkey I U. C.

Essay Competition:

- English* I M. J. Thomas IV B. Com.
II P. M. Ittyarah II U. C.
- Malayalam* I C. A. Vakkachan II U. C.
II P. J. Mathai II U. C.
- Religion:* I U. C. K. A. Paily
II U. C. P. M. Ittyarah
III Classes P. C. Varghese
III B. Com.
IV Classes C. J. Joseph
IV B. Com.

ATHLETIC PRIZES

SENIORS

Event	First	Second
100 Metres Race	K. M. Mathew II U. C.	C. V. Antony III B. Com
200 " "	K. M. Mathew " 24.5" (New Record)	K. C. Zacharias II U. C.
400 " "	K. M. Mathew II U. C. 56.4" (New Record)	P. J. Abraham "

<i>Event</i>	<i>First</i>	<i>Second</i>
800 " "	P. J. Abraham II U. C. 2'11" (New Record)	K. M. Kurian "
1500 " "	K. M. Kurian II U. C.	P. J. Abraham "
5000 " "	K. M Kurian "	K. J. Pavian "
		3rd M. L. Abraham "
110 " Hurdles	Thomas Jose IV U. C.	M. J. Pappachan IV B. Com.
200 " "	G. Aiyappan Pillai II U. C.	T. F. Jose IV U. C.
400 " "	Thomas Jose IV U. C.	M. J. Pappachan IV B. Com.
Long Jump	M. S. Thomas " 20'1" (New record)	Thomas Jose IV U. C.
Hop step & Jump	Aiyappan Pillai II U. C.	M. S. Thomas "
High Jump	Antony J. Pattom I "	K. U. Ittyipe I U. C.
Pole Vault	K. U. Ittyipe "	G Aiyappan Pillai II U. C.
Discus Throw	C. V. Antony III B. Com.	T. S. Joseph IV U. C.
Javelin Throw	K. M. Joseph II U. C.	V L. George II U. C.
Shot put	T. S. Joseph IV U. C. 30ft. (New Record)	C. V. Antony III B. Com.
Hammer Throw	K. M. Mathew II U. C. 61' 10" (New Record)	K. M. Joseph II U. C.

4×100 Metres Relay

1 Red House	}	K. M. Mathew II U. C.
		T. F. Jose IV U. C.
		C. A. Jacob "
		K. K. Baskaran Nair III B. Sc.
2 Green House	}	K M. Kurian II U. C.
		G. Aiyappan Pillai "
		M. J. George "
		C. V. Antony III B. Com.

4×400 Metres Relay Race

1 Red House		T. F. Jose IV U. C.
		C. A. Jacob "
		T. S. Joseph "
		K. M. Mathew II U. C.
2 Green House		K. M. Kurian II U. C.
		M. J. Antony IV U. C.
		G. Aiyappan Pillai II U. C.
		K. C. Zacharias "

Sack Fight
Staff Race
Peons Race

First

K. M. Joseph II U. C.
Mr. U. V. John B. Sc.
Mathew

Second

Berty Faria II U. C.
Mr. G. Sreenivasan M. Sc.
Davassy

JUNIORS

100 Metres dash
Javelin throw
Long Jump
110 Metres Hurdles
200 Metres Race
400 " "
800 " "

Mathew Abraham I U. C.
George Joseph II U. C.
K. M. Joseph "
K. M. Varghese "
Mathew Abraham I U. C.
George Joseph II U. C.
George Joseph "

George Joseph II U. C.
G. Paulose I U. C.
G. Paulose "
M. V. Porenchu "
K. M. Joseph II U. C.
Mathew Abraham I U. C.
M. Ramachandran II U. C.

BADMINTON (Red House)

- 1) K. K. Baskeran Nair II B. Sc.
- 2) M. T. Jacob II U. C.
- 3) T. S. Vinkiteswara Iyer IV "
- 4) K. P. Veeran IV B. Sc.
- 5) Joseph Kurian II U. C.

FOOT BALL (Red House)

- 1) M. M. Mathew III B. Com.
- 2) K. P. Mathew I U. C.
- 3) T. F. Jose IV B. A.
- 4) T. A. John IV U. C.
- 5) P. J. Joseph "
- 6) K. P. Baby IV B. A.
- 7) Kuttappen II U. C.
- 8) K. K. Baskeran Nair III B. Sc.
- 9) C. A. Jacob IV B. A.
- 10) Antony J. Pattom I U. C.
- 11) C. J. George IV B. Sc.
- 12) K. M. Mathew II U. C.

BASKET BALL (Red House)

- 1) M. M. Mathew III B. Com.
- 2) T. S. Joseph IV B. A.
- 3) T. F. Jose IV B. A.
- 4) K. M. Alexander III U. C.
- 5) K. J. Joseph III U. C.
- 6) M. T. Thomas IV U. C.
- 7) K. M. Mathew II U. C.

HOCKEY Green+Red House

equal points

- C. V. Antony III B. Com.
Berty Faria II U. C.
S. Viswanathan "
K. M. Mammen "
P. Jacob Thomas "
P. E. Thomas IV B. Sc.
G. Aiyappan Pillai II U. C.
Avirah P. Mampilly I "
C. C. Francis II "
V. V. Abraham II U. C.
S. K. Das II "
T. F. Jose IV B. A.
T. A. John "

VOLLEY BALL (Green House)

- 1) V. L. Augustine I U. C.
- 2) O. A. Kunjouseph II "
- 3) V. V. Kunjukunju I "
- 4) V. M. Poulöse I "
- 5) M. J. Antony IV U. C.
- 6) P. P. Jacob II U. C.
- 7) Cherian M. K. I "
- 8) Joseph Chacko II "
- 9) R. V. Thampuran III B Com.

C. J. Varghese III B. Sc.
 K. M. Mathew II U. C.
 K. J. Joseph III "
 M. T. Jacob II "
 K. K. Baskaran Nair III B. Sc.
 Abraham Hormese I U. C.
 George C. J. IV B. Sc.
 Thomas K. O. III U. C.
 V. M. Joseph IV B. Sc.

CRICKET (Green House)

Viswanathan II U. C.

C. V. Antony III B. Com.
 R. B. Varma "
 Jacob Thomas II U. C.
 V. T. Joseph III "
 K. C. Zacharia II "
 P. E. Thomas IV B. Sc.
 G. Aiyappan Pillai II U. C.
 M. A. Abraham IV B. Com.
 K. M. Mammen II U. C.
 T. V. Varghese "
 Berty Faria "

LIST OF SUCCESSFUL CANDIDATES

B. Com. Degree

PART I ENGLISH

Abraham T. O.
 Benedict K. P.
 Chandy K. C.
 D'cruz D. C.
 Devassia P. D.
 Geevarghese V.
 Govindan P. M.
 Jacob P. L.
 Jose M. E.
 Joseph C. J.
 Joseph P. C.
 Joseph Zacharias
 Kesava Ayyar K.
 Mahadavan C. K.
 Mani P. I.
 Mathew J. M.
 Mathew P. M.
 Narayana Kurup E. N.
 Narayanswami H.
 Paramesaran Nayar M. K.
 Prabhakara Menon R.
 Ramachandran Nayar N.
 Sankaran Nayar N.
 Sankunni Menon K. P.
 Sebastian N. M.
 Thomas M. J.

Vamanan V. M.
 Viswanathan K. M.
 Zacharia P. J.

B. Com. Part II

MALAYALAM

Davood Adam
 Madhavan, T.

HINDI

Abraham K. J.
 Abraham Kurian V.
 Anthappai K. A.
 Antony O.
 Antony P. R.
 Augustine K. T.
 Chacko C.
 George Joseph.
 Harihara Ayyar S.
 Jacob C. C.
 Joseph M. J.
 Jose P. George
 Karunakaran P. A.
 Krishna Ayyar, A. S.
 Madhavan Nayar G.
 Mahadevan N. S.
 Mathai V. O.

Mathew K. K.
 Mathew T. M.
 Narayanan M.
 Narayana Pai M. R.
 Robert V.
 Sivaraman A.
 Souriar Kutty T. J.
 Subramanya Ayyar. C. V.
 Thoma Kutty P. O.
 Thomas A. T.
 Thomas P. K.
 Thomas P. V.
 Thrivikrama Bhat A. *
 Varkey K. A.
 Varkey T. C.
 Vasudeva Sarma V.
 Venkiteswara Pai P. R.
 Vijayan N.

* Passed with distinction.

B. Com. Part III

SECOND CLASS

Krishna Ayyar A. S.
 (2nd rank)
 Thrivikrama Bhat A.
 (4th rank)

THIRD CLASS

(According to rank)

Sivaraman A.
Jacob C. C.
Varkey K. A.
Robert V.
Joseph M. J.
Harihara Ayyar S.
Mathew T. A.
Souriar Kutty T. J.
Thomas P. K.
Antony P. R.
Narayanan M.
Madahevan N. S.
Vasudeva Sarma V.
Joseph P. T.
Anthappai K. A.
Antony O.
Thomas P. V.
Chacko C.
Mathew K. K.
Augustine K. T.
Madhavan T.
Abraham K. J.
Jose P. George
Subramanya Ayyar G. V.
Davood Adam
Thoma kutti P. O.
Abraham Kurien V.
Thomas A. T.
Mathai V. O.
Thomas C. M.
Varkey T. C.
Narayana Pai M. R.
Thomas P. K.
Vijayan N.

Augustine V. J.
Balachandran Nayar, M.
Bhaskaran P.
Clemence M. C.
Daniel E. C.
Devassia G. M.
George C. J.
Gopalan Nayar S.
Gopinathan Nayar C. N.
Govindankutti P. M.
Hariharan A.
John Sebastian
Joseph Varghese
Krishnan H.
Krishnan Namboodiri C.
Michael C J. (Rev)
Ninan C. N.
Padmanabha Pai A.
Poulose T. C.
Philip Abraham
Peethambaran K.
Ramakrishna Panicker M. K.
Ravindran C. R.
Scaria K. J.
Simon C. M.
Sivarama Panikkar K. N.
Surendranathan A.
Thomas M. P.
Thomas P. E.
Varghese C. J.
Varkey E. T.
Varkey V. V.
Venkiteswaran T. S.
Viran K. P.

Part II

(Chemistry main

with Maths. & Phys. Subsy)

(according to rank)

Joseph P. D.
Sitharama Ayyar R.
Ittyarah K. P.
Jose M. J.

Chattanatha Ayyar N.
Mathew T. V.
Mukundan K.
Antony T. C.
Antony K. P.
Mathew T. J.
Mathew K. A.
Lukose K L.
Mathew A. M.
Sabastian T. J.

SECOND CLASS

(According to rank)

Joseph J.
Ittoop C. V.
Chacko P. C.
Paul P. D.
Thomas P. I.
Joseph C. M.
Nitynananda Rao N. A.
Appavu K. N.
Dasan M. E.
Joseph M. V.
Joseph K. P.
Varkey C. C.
Kunhikrishnan Nayar M.
Francis P. K.
George V.
Chitharanjan Pillay V.
Savariar C. P.

THIRD CLASS

Balachandran P.
Ibrahimkutty M. M.
Krishnan kunji P. P.
Ravindranathan Kartha V.
Seeman K. T.
Vareed M. A..

B. A. Degree Exa. 1949

PART I ENGLISH

Cherian A. J.
George T.

B. Sc. Degree

PART I ENGLISH

Abdulkader E. K.
Antony A. S.
Antony C. T.
Antony K. T.

Joseph K. O.
 Govinda Shenoi V.
 Nataraj A.
 Ramakrishnan V. P.
 Antony V. J.
 Augustine Lopez M.
 Augustine T. M.
 Chacko J. A.
 Chacko T. J.
 Diwakaran Kartha N.
 George Joseph P.
 James Vempilli (Rev.)
 Jose C. P.
 Joseph M. A.
 Joseph M. D.
 Joseph Kunju P. J.
 Karunakaran K. M.
 Kesavan T. R.
 Kumaran Numboodri T P.
 Kuruvilla K. M.
 Mathai P. J.
 Mathew K. M.
 Oommen V.
 Sankaran K.
 Thomas M. K.
 Thomas N. K.
 Thomas V. Chirayil
 Thomas George.
 Varghese P. P.
 George C. L.
 Rajappan pillay G.
 Thankappan P. J.
 Dominic Michael K.
 Jacob Cyriac K.
 Rangantha Kamath D.
 Vasudevan Bhattathiripad
 C. N.

Part II Malayalam

SECOND CLASS

Diwakaran Kartha N.
 Karunakaran K. M.

THIRD CLASS

Anthonese P. V.
 Cherian A. J.
 George T.

Joseph K. O.
 Poulose Varunny M. C.
 Sankaranarayana Pillay
 P. K.
 Varghese P. V.
 Achutha Kurup G. R.
 Antony V. J.
 Augustine Lopez M.
 Augustine T. M.
 Chacko J. A.
 Chacko T. J.
 George Joseph P.
 Isaac P. I.
 James Vempilly (Rev)
 Jose C. P.
 Joseph K. M.
 Joseph M. D.
 Joseph M. J.
 Joseph Kunju P. J.
 Kesavan T. R.
 Kumaran Namboodiri T. P.
 Kuruvilla K. M.
 Madhava Panicker N. K.
 Mathew K. M.
 Oommen V.
 Sankaran K.
 Thomas M. K.
 Thomas N. K.
 Thomas V. Chirayil.
 Thomas George
 Varghese P. P.
 Velayudhan P. E.

Sanskrit

Bhaskaran P.
 Jacob Cyriac K.
 Vasudevan Bhattathiripad
 C. N.

Hindi

Govinda Shenoi V.
 Ramakrishnan V. P.
 Thomas K. N.
 George C. L.
 Rajappan Pillay G.
 Thankappan P. J.

Optional Subjects

Gr I b Mathematics

FIRST Class

Ramakrishnan V P.

SECOND Class

Joseph K. O.

THIRD Class

Anthonese P. V.
 Sankaranarayana Pillay P.K.
 Govinda Shenoi V.
 Bhaskaran P.

Group IV (b) Eco. & Hist.

SECOND Class

Rajappan Pillay G.
 James Vempilly (Rev)
 Thomas
 N. K. Vasudevan Bhatta-
 thiripad

THIRD Class

Achutha Kurup G. R.
 Antony V. J.
 Augustine Lopez M.
 Augustine T. M.
 Chacko J. A.
 Chacko T. J.
 Diwakaran Kartha N.
 George Joseph P.
 Isaac P. I.
 Jacob C. C.
 Jose C. P.
 Joseph K. M.
 Joseph M. D.
 Joseph M. J.
 Joseph Kunju P. J.
 Karunakaran K. M.
 Kesavan T. R.
 Kumaran Namboodiri T. P.
 Kuruvilla K. M.
 Mathai P. J.

Mathen P. M.
 Mathew K. M.
 Oommen V.
 Poullose P. V.
 Sankaran K.
 Thomas N. K.
 Thomas P. T.
 Thomas V. Chirayil
 Thomas George
 Varghese P. P.
 Velayudhan P. E.
 George C. L.
 Thankappan P. J.
 Dominic Michael K.
 Jacob Cyriac K.

Intermediate Exam.

FIRST Class

(according to rank)

George P. J.
 Samuel V. V.
 Govindan T. K.
 Joseph M. J.
 Madhavan N.
 Joseph V. E.
 Sadanandan K.
 Ramavarma Thirumulpad
 K. R.
 Surendran K.
 Balakrishna Warriyar R.
 Thomas Joseph K.
 Balakrishnan A.
 Paul M. T.
 Yoyaki N. P.
 George V. John
 Poullose K. P.
 Antony O. T.
 Mathew T. C.
 Rangarajan N. K.
 Mathukutti K. M.
 Joseph A. V.
 Rama Varman K.
 Krishnan Nayar N.
 Sivaramakrishnan C.
 Augusthy V. A.
 Kesava Sarma K. K.

Ouseph M.
 Varkey N. K.
 Raghavan T. G.
 Damodaran Pillay T. N.
 Jacob M. M.
 Sreedharan Pillay N. K.
 Natarajan A. N.
 Pankajakshan Pillay T. K.
 Kurian Jacob
 Abraham K. L.
 Ramachandra Pai M.

SECOND Class

Easau V. E.
 George K. P.
 Ittiavira K. T.
 Joseph M. J.
 Joseph P. V.
 Kuruvilla P. M.
 Lewis K. J.
 Peter C. I.
 Peter P. T.
 Poullose P. I.
 Ramachandra Kurup V.
 Scaria kutty P. T.
 Ulahannan K. K.
 Varughese A. V.
 Vasudevan Namboodiri K. M.
 Cherian P. P.
 George Joseph K.
 Mathai V. E.
 Vasudevan N.
 Padmanabhan N. A.
 Abraham Hormese,
 Puthenangady.
 Francis M. T.
 John C. A.
 Joseph P. V.
 Joseph Sebastian
 Madhavan C. A.
 Mathew M. M.
 Mukundan P. K.
 Ouseph V. M.
 Paul Thomas M.
 Raghavan P.
 Thomas K. V.

Varghese C. O.
 Varkey P. V.
 Bharathan C. N.
 Ganesh H.
 Godavarma Raja K.
 Jacob Joseph
 Mukerjee P. K.
 Sivadas V. K.
 Varghese K. V.
 Varghese P. A.
 Varghese T. C.
 Damodaran T.
 Aravindan K.
 Bhaskaran M. N.
 George I.
 Gopalakrishnan Nayar V. N.
 James Kuriyan K.
 Job P. C.
 Korah M. C.
 Mahadeva Iyyar R.
 Mathew K. M.
 Nanukuttan Panikkar S.
 Padmanabhan N. C.
 Paul E. J.
 Scaria T. J.
 Sridharan K.
 Vasudevan P. K.
 Antony C. J.
 Antony V. J.
 Babula Prabhu A.
 Sebastian P. M.
 Abraham C. C.
 Govinda Pillay B.
 Idicutla G. M.
 Kumaran N.
 Nilakantan Nayar K.
 Purushothaman K. K.
 Purushothaman V.
 Sivaraman M. D.
 Varghese K. M.
 Behanan T. M.
 Iswaramoorthy Pillay C.
 Krishna Ayyar B. S.
 Satchitha Pai N.
 Subramanyan N.
 Titus C, J, (For part III
 Mathematics only)

EXCHANGES

<i>Alleppey</i>	— Sanathana Dharma College Magazine.
<i>Always</i>	— "Caritas" St. Joseph's Apostolic Seminary.
Union Christian College Magazine.
<i>Bangalore</i>	— "Blue & White" St. Joseph's College Annual.
<i>Bombay</i>	— Sophia College Magazine.
<i>Changanacherry</i>	— "Excelsior" St. Berchmans College Annual.
Madhyasthan
<i>Chicago</i>	— De Paulian — University Chicago.
"Scholastician" St. Scholastican High School.
<i>Ernakulam</i>	— St. Albert's College Annual.
The Maharaja's College Magazine.
"Carmel" St. Teresa's College Annual.
Sathyanadam.
<i>Glasgow</i>	— Dowanhill College Magazine.
<i>Madras</i>	— Government Muslim College Magazine.
Loyolla College Magazine.
"The Presidencian" Presidency College.
"Students Companion" Madras.
<i>Mangalore</i>	— "Carmela" Apostolic Carmel College & Schools Annual.
Government College Miscellany.
St. Aloysius College Annual.
"Unitas" St. Joseph's Interdiocesan Seminary Annual.
<i>Palai</i>	— St. Mary's Girls' E. H. School.
<i>Palamcottah</i>	— St. John's College Annual.
The Sarah Tucker College Magazine.
St. Xavier's College Annual.
<i>Palghat</i>	— Government Victoria College Magazine
<i>Salem</i>	— The Salem College Magazine.
<i>Tellicherry</i>	— The Government Brennen College Magazine.
<i>Trichinopoly</i>	— St. Joseph's College Annual.
<i>Trichur</i>	— St. Thomas College Magazine.
Sree Kerala Varma College Miscellany.
Government Training College Magazine.
<i>Vellore</i>	— Woorhees College Magazine.
<i>Virudhunagar</i>	— Senthikunara Nadar College Magazine.

Book Review

A Morphological Grammar of Sanskrit Language

BY

P. M. AUGUSTINE B. A.

In the Volumes III & IV, pages 33 & 18 resp. of the S. H. College Annual, we had published two articles under the caption "Reconstruction of Sanskrit Grammar" by Sri P. M. Augustine B. A. In a foot-note to the first article I had expressed our longing to see the author's new scheme published. Then I did not think that our desire will be so soon materialized. Here is before me the new Grammar- a simplified and scientifically reconstructed Grammar.

The author has at present published only the first part of his contemplated new Grammar. I am of opinion that any man who has learned the western classical languages like Latin, Greek, would at the very outset realize that the Sanskrit Grammar in vogue is unscientific, though exquisitely artistic. In the workaday world of today the ordinary man has little leisure for matters cultural, especially for classical languages. Unless we lighten the efforts of those who are, or who ought to be interested in the study of Sanskrit language and literature, there is sufficient reason to think that this great heritage of ours will go to dogs.

No less a man than Pandit Nehru himself has admitted that inspite of many years of his strenuous labour, he did not pick up much of Sanskrit Grammar. Where Nehru has failed, are we ordinary mortals, expecting success, at the present day! ?

Hence, there is an imperative need for simplifying and scientifically reconstru-

cting Sanskrit Grammar. My friend Sri. P. M. Augustine, who has drunk deep at the fountains of western classical languages like Latin, has inaugurated this **MORPHOLOGICAL GRAMMAR OF SANSKRIT LANGUAGE**, treating on declensions.

His simplification starts from the very vowels. The 13 vowels are written with the initial 'a' (ॐ) and the various vowel signs which are written along with consonants.

Another novel feature is that he has added an eighth case (८व्या) named **COMPONENT CASE** i. e. the case used for forming compounds.

The most striking feature of this part is that the author has thrashed out the entire vocabulary of Sanskrit nouns, adjectives and pronouns, and grouped them into four classes or four declensions. He arrived at this result by studying the nouns in their varied cases. On scrutiny the author discovered that these nouns have their locative case singular either in 'e' (ॐ), 'am' (ॐ०), 'au' (ॐ०), or 'i' (ॐ). Those nouns, adjectives etc. which have locative singular in 'e' (ॐ) come under First Declension.

Those loc. Singular in 'am' (ॐ०) II Declension.
Those . . . in 'au' (ॐ०) . . . III Declension
Those in 'i' (ॐ) . . . IV Declension.

The author has enumerated all those nouns which fall under each declension. A mere superfluous survey over the list will convince any sincere man about the simplicity of the new Grammar. The innovation of a new case-the **Component case** will not in the least burden any student of Sanskrit, but only would assist him in the formation or dissolution of compounds.

The author of this new Grammar, of course deserves our hearty congratulations and whole-hearted support. We trust

that the intelligentia of India would offer their generous encouragement to the author.

We are eagerly waiting to see the remaining parts of the fruits of his many years of research work, in the field of Sanskrit Grammar.

Once more our hearty congratulations to the author. *J. Marcel T O. C. D.*

For copies of the book:- *Apply to—*

Sri P. Augustine B. A.

St Antony's H. School,
Monte de Guirim; Mapuca. Goa.

MAGAZINE COMMITTEE

President

Rev. Fr Theodosius (Ex-officio)

Secretary

Rev. Fr. Stanislaus - Bursar.

Editor

Rev. Fr. Theobold.

Staff representatives:

Sri E. T. Thomas (English)
" C. C. Chacko (Malayalam)

Sri P. K. Narayanan Nair. (Hindi)

" K. J. Cyriac (Econ. & Hist.)

" P. P. Devassy (Physical Edn.)

Student representatives

K. N. Narayana Kurup Chariman of
the College Union

Jacob Manjooran Secretary, College U.

V. C. Joseph Chairman of the C. S. U.

K. M. Mathew General Captain.

Thomas Jose Joint General Captain.

BOOKS YOU WILL LOVE AND OWN.

1. THE LIFE OF CHRIST by Guuseppe Ricciotti. One of the best authoritative biographies of Christ. It is one from which "no reader turn without like enrichment of his own days" Rs. 37-8-0.

2. OUR LADY OF LIGHT by Parthas-Fonseca. "Called the best book yet seen on English on the miracle of Fatima." Rs. 10.

3. A FIRE WAS LIGHTED by Theodore Maynard. This is a heroic story of a great American Catholic, her romantic life and the great cause to which she eventually dedicated her life—the care of the cancerous poor. Rs. 14.

4. BRAINS AND BELIEF by Rev. F. J. Muller. Every Catholic will want to own a copy of this book as an authority against the many moderns who maintain that intelligence and religion stand for a contradiction in terms. Rs. 10-8-0.

5. KEEPER OF THE KEYS by Thomas McDermott. The story of Pius XII as an international diplomat, as Vatican Secretary of State and Pope is told accurately and with deep erudition. Rs. 10-8-0.

6. THE IMAGE OF HIS MAKER by Robert T. Brennan, Ph.D. Here is a psychology book written in a special way for the "men and women of tomorrow" presenting a study of man in his nature, his power and habits.

7. HOW TO IMPROVE PERSONALITY BY READING by Rev. Fr. B. Thornton. The author outlines discipline for reading and he gives a carefully selected list of 1950 titles as well as a plan for faster and more comprehensive reading. Rs. 12-8-0.

8. THE ART OF HAPPY MARRIAGE by James A. Magner. Rs. 15.

Apply to— **THE S. S. BOOK EMPORIUM,**
"MOUNT JOY" ROAD, BASAVANGUDI, BANGALORE 4.

Printed and Published by P. I. Joseph, at the Little Flower Press, Theyara.

COLOURFUL SMART SAREES

Sarees that beautify and give you that extra smartness can be had in plenty from us. You can have your choice of wedding sarees or seasonal gifts, from us to your entire liking.

We stand for quality and service with satisfaction

Chakola's SILK HOUSE
THE FASHION CENTRE OF COCHIN STATE
TRICHUR. S.I.

GERVAS JOHN & Co.

PROCESS BLOCK MAKERS

Colour Blocks, Half-tone & Line Blocks

Valanjambalam

ERNAKULAM

FOR EVERYTHING IN

STATIONARY, TEXT BOOKS & PROVISIONS

PLEASE VISIT

LEELA STORES,

BOOK-SELLERS & GENERAL MERCHANTS.

Thevara, Ernakulam.

RELIGIOUS GOODS

From Foreign Countries: AMERICA, FRANCE, ITALY, & SWITZERLAND

Pictures — Any size in Colour or Black & White— Attractive.

Rosaries — With French cocoa-beads, Mother of pearls, German Silver Wire & in colour.

Crucifixes — in Nickel oxidised, Rose wood & ebony.

Statues — Any size in plaster of Paris, Wood & Terra cotta.

Prayer Books in English, Malayalam and Tamil bound in Calico, Leather, Cushion & Celluloid.

Other Religious Books of all Printing Houses in Kerala.

Medals of all kinds in different metals, Sanctuary Lamps, Monstrances.
Chalices, Ciboriums, Thuribles etc.

BINDING OUR SPECIALITY.

Please contact, **SACRED HEART DEPOT,**

BROADWAY, ERNAKULAM. S. INDIA.

"C" BLUES SPORTS HOUSE

BROADWAY, ERNAKULAM.

FOR ALL PAPERS & BOARDS

PLEASE ENQUIRE AT —

R. RAMALINGAIER & BROS.

Broadway, ERNAKULAM.

Post Box. 25

PHONE. 111

CHIEF DEPARTMENTS:

1. FOREIGN LIQUORS
2. PAPER & BOARDS
3. PRINTING INKS & COMPOSITION
4. OFFICE STATIONARY
5. SPIRIT & ACIDS
6. ESSENCE & AERATED WATER REQUISITES
7. TYPEWRITERS, CYCLOSTYLE
MACAINES & ACCESSORIES, ETC.

The Oldest House
For Foreign Liquors

ERNAKULAM.

VALAVI & Co.,

Established 1899

ERNAKULAM.

REMEMBER:-
The Punjab Sports Syndicate,
CLOTH BAZAAR—ERNAKULAM.

FOR

Prompt Service & *Quality Sports Goods*
Moderate Rates & *Better Return*

AVAIL OF
THE SERVICES OF OUR
FACTORY TRAINED
SPECIALIST TO REGUT
YOUR RACKETS.

RACKETS REGUTTING OUR
SPECIALITY.
WE UNDERTAKE REGUTTING
TENNIS RACKETS WITH
GUARANTEE FOR FULL SEASON

SERVICE & SATISFACTION OUR MOTTO.

ESTABLISHED
1913.

TELEGRAMS
"GECEPE"

REMEMBER US
for
YOUR REQUIREMENTS
IN
SPORTS & GAMES,
AND
ALLIED PRODUCTS

Medals, Cups, Toys, Dolls, Fountain Pens
AND
Representation Novelties.

POPLI BROTHERS,
SPORTS OUTFITTERS.

P. B. No. 101.

H. O. & WORKS. MEERUT W. P.

MADURA, S. I.

WORKS AT
MADRAS

ESTABLISHED
1945

TELEGRAMS
"METSPO"

SUPERIORITY IN MATERIAL
HONESTLY IN DEALINGS
&

PROMPTNESS IN SERVICE

MADE US SO POPULAR ALL OVER

Take Full Advantage of Our Qualifications

PLACE YOUR VALUED ORDERS WITH US & BE SATISFIED

METRO SPORTS

MAKERS OF HIGH CLASS SPORTS GOODS

3/30, MOUNT ROAD,

MADRAS - 2.

NOW OFFERING

Pye's P. O. Box, R. Box, Stop Clock
Elasticity apparatus and Galvanometer
Cassela's Fortins Bgrometer
Salter's Spring balances and weighing scales
Welch Induction Coils, Vacuum pump, Vacuum tubes
Diffracting gratings and charts
English Optically worked mirrors
Lenses and Magnifiers
American Latest type of Rheostats
Chemicals and Analytical balances and weights
Chances Hysil glassware
Worcester Sillax dishes and crucibles
Towers Electric Furnaces and graduated glassware
B. D. H. & Judex Laboratory Chemicals

Also

Doultons Laboratory sinks & Buchner funnels
and

English or American Museum
Jars, Soxhlet apparatus

All consignments now now on Seas to India
Unique Selection of Imported
Scientific Instruments

Together with
Our Manufactured and Standardised
apparatus in all branches of Science

Complete Laboratory Furnishers

Harcolal and Sons

The Science Apparatus Workshop

Phone 173.

Head Office: AMBALA CANTT.

Branch Office: 27. A Linga Chetty St. Madras

Agency Offices at Delhi, Jubbulpore, Bombay & Hyderabad (Dn.)

**T
H
E

L
I
T
T
L
E

F
L
O
W
E
R

I
N
D
U
S
T
R
I
E
S**

**Printing
Ruling
Casting
Electroplating
Weaving etc, etc,**

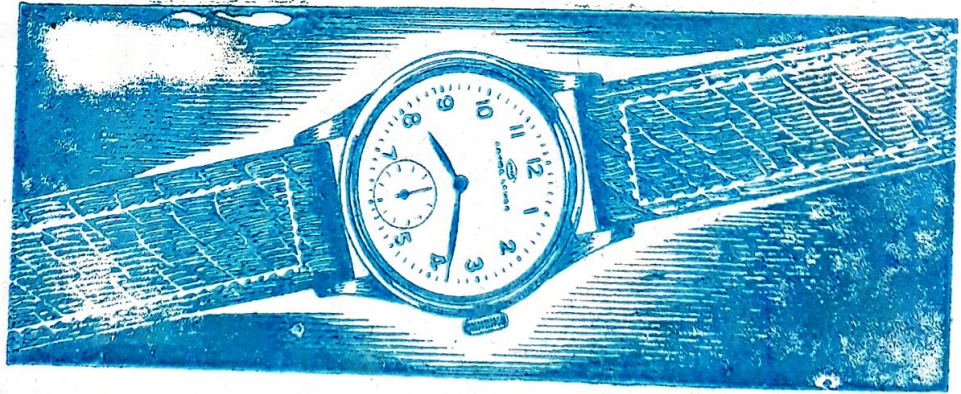
**THEVARA,
ERNAKULAM.**

**Binding-
Ornamental
Cushion
Oval
Celluloid etc, etc,**

"At Pre-Devaluation Prices too!"

While the present stock lasts, Favre-Leuba have pleasure in announcing two of the most popular International watches at pre-devaluation prices.

No. 7393. 10" 15-jewel, flat, stainless steel case, white silver dial, Arabic figures (as illustrated).

Rs. 244/-

No. 7397. Same as above in 18 ct. gold case.

Rs. 548/-

